

PONDĚLÍ 17. KVĚTNA 2010

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

předseda

(Zasedání bylo zahájeno v 17:05)

1. Pokračování zasedání

Předseda. – Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu přerušené ve čtvrtek 6. května 2010 za obnovené.

2. Prohlášení předsednictví

Předseda. – Na úvod bych vás rád informoval o několika záležitostech. Zprv, na dnešní den připadá v Evropské unii šestý ročník Mezinárodního dne proti homofobii. Právě před dvaceti lety byla Světovou zdravotnickou organizací homosexuality vyřazena z Mezinárodní statistické klasifikace nemocí. Evropská unie bojuje proti diskriminaci na všech frontách. Týká se to rovněž boje proti homofobii. Povinnost chránit diskriminované vyplývá z našich nejdůležitějších právních aktů – ze Smlouvy a z Listiny základních práv, na kterou Smlouva odkazuje.

Zadruhé, tento týden jsme oslavili šedesáté výročí Schumanovy deklarace a ve dnech 8. a 9. května uspořádal náš Parlament dny otevřených dveří v Bruselu a ve Štrasburku. Návštěvníci si mohli zblízka prohlédnout práci Parlamentu a dozvědět se o naší každodenní práci. Budovy byly otevřeny všem občanům. Celkem navštívilo sídla Parlamentu v Bruselu a ve Štrasburku 33 tisíc občanů Evropské unie. Také jsme se v této sněmovně setkali s 800 mladými lidmi ze všech zemí Evropské unie. Zúčastnilo se ho spolu se mnou 11 poslanců Evropského parlamentu. Hovořili jsme s nimi, společně jsme seděli a diskutovali o otázkách týkajících se Unie.

A dostávám se ke třetí informaci. Minulý týden v úterý 11. května jsem měl tu čest vyhlásit v Cáchách výsledky Ceny Karla Velikého pro mládež. První cenu získal německý projekt „Vlak pro Evropu“. Jako druhý se umístil projekt z Irska a jako třetí projekt z Bulharska. Soutěže se účastnili mladí lidé ze všech zemí Unie. Německý projekt svedl dohromady zástupce 21 evropských zemí – na návrhu a stavbě vlaku spolupracovalo 24 odborných škol. V Cáchách byla také o dva dny později než cena pro mládež, tedy 13. května, udělena hlavní cena Karla Velikého polskému premiéru Donaldu Tuskovi.

Začtvrté, minulý týden jsem se účastnil Konference předsedů parlamentů Evropské unie ve Stockholmu. Bylo na ní zastoupeno všech čtyřicet vnitrostátních parlamentů. Mluvili jsme o naší budoucí spolupráci a rovněž o nadcházejícím belgickém předsednictví. Konferenci zorganizovali naši přátelé ze švédského parlamentu a také z parlamentu Španělska, jež v současné době Evropské unii předsedá. V rámci této spolupráce budeme mimo jiné organizovat pravidelná setkání parlamentních výborů a plánujeme rovněž společná zasedání evropských vnitrostátních parlamentů.

Rád bych také vyjádřil několik přání a gratulací. Dva členské státy Evropské unie, Spojené království a Maďarsko, mají nové vlády. Přejeme jim stabilitu. Potřebujeme v Evropské unii skutečně stabilní vlády. Mimo jiné proto, aby bylo možné rozhodnutí přijímat rychle. My představujeme metodu Společenství Evropské unie, ale spolupráce s vládami je pro nás a rovněž pro zlepšení politik Evropské unie a zvýšení její účinnosti pro občany nezbytná.

3. Schválení zápisu z předchozího zasedání

(Zápis z předchozího zasedání byl schválen.)

Mario Mauro (PPE). – *(IT)* Pane předsedo, dámy a pánové, chci vám pouze připomenout, že dnes ráno byli při útoku v Afghánistánu zabiti dva vojáci divize Taurinense.

Evropská unie má jako zastávce míru nesnadnou úlohu a myslím, že by Parlament měl na začátku zasedání vyjádřit soustrast a podporu rodinám obětí v těchto těžkých časech.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, vlastně jsem požádal o krátké vystoupení, abych mohl říci totéž, co můj kolega pan Mauro – rád bych se tedy k němu připojil a vyjádřil svou soustrast. Věřím, že památku dvou italských vojáků, kteří byli dnes ráno zabiti, si připomene celá tato sněmovna.

Náš zármutek se jistě mísí s rozhořčením, solidaritou s rodinami, podporou zraněným a odsouzením všech podob terorismu. Evropa však – společně s jednotlivými národními státy – také bude muset prostřednictvím obnovené činnosti zajistit ještě ve větší míře účinnost mírových misí, které by měly nevyhnutelně probíhat v bezpečnějších podmínkách.

Předseda. – Děkuji vám pánové, že jste mne na toto upozornili. Je velmi důležité, abychom vždy projevíli solidaritu s vojáky, kteří naším jménem bojují proti terorismu a také dalším formám násilí v Afghánistánu a jiných zemích. Měli bychom projevít solidaritu s jejich obrovským odhodláním bojovat v této naší společné věci – věci, která zůstává i nadále velice důležitá v celém světě. Již dlouho to tak v Evropském parlamentu činíme. Ještě jednou děkuji oběma poslancům za upozornění.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Pane předsedo, hovoříme-li tu o tragických ztrátách v Afghánistánu, neměli bychom zapomínat ani na to, že téměř denně umírají britští vojáci, kteří nasazují své životy v misi NATO, která v této oblasti probíhá. Měli bychom si uvědomit tyto tragické ztráty na lidských životech a vyjádřit hlubokou soustrast rodinám všech našich pracovníků, ze všech zemí, sloužících pod záštitou NATO.

Předseda. – Naprosto s vámi souhlasím. Jsem přesvědčen, že máme na tuto otázku všichni stejný názor. Tito Evropané bojují jménem nás všech proti terorismu a veškerým formám násilí po celém světě. Bojují za nás.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Pane předsedo, podle mého názoru je zcela správné, jak jste to vy právě učinil, vzdát čest těm, kdo v boji umírají. A rovněž je jediné správné věnovat myšlenku všem pracovníkům, kteří denně zemrou při práci v důsledku toho, že jim jejich zaměstnavatelé neposkytnou nezbytné pracovní prostředky k zajištění dobrých pracovních podmínek.

4. Harmonogram dílčích zasedání na rok 2011: viz zápis

5. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

6. Složení Parlamentu: viz zápis

7. Podepisování aktů přijatých řádným legislativním postupem: viz zápis

8. Předložení dokumentů: viz zápis

9. Písemná prohlášení, která nejsou brána v potaz: viz zápis

10. Texty smluv dodané Radou: viz zápis

11. Petice: viz zápis

12. Otázky k ústnímu zodpovězení a písemná prohlášení (předložení): viz zápis

13. Plán práce

Předseda. – Přistoupíme nyní k plánu práce. Bylo rozdáno konečné znění návrhu pořadu jednání, který přijala Konference předsedů na svém zasedání dne 12. května 2010 podle článku 140 jednacího řádu.

Pondělí – žádné změny.

Úterý – žádné změny.

Středa:

Obdržel jsem dopis od pana Casiniho, předsedy Výboru pro ústavní záležitosti, v němž tento Výbor žádá Evropský parlament, aby konzultoval Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů ohledně návrhů nařízení o občanské iniciativě stanovené v článcích 304 a 307 Smlouvy o fungování Evropské unie. Předpokládám, že hlasování o těchto návrzích na konzultaci se bude konat ve středu v 12:00.

(Parlament žádost schválil.)

Přistoupíme nyní k přijetí konečného rozhodnutí o plánu práce. Pro pondělí ani úterý nebyly předloženy žádné požadavky ani změny plánu práce. Byl však předložen návrh týkající se středy. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) požádala o hlasování ke zprávě pana Czarneckiho o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2008, oddíl II – Rada. Žádost jménem skupiny PPE přednese paní Gräßleová.

Ingeborg Gräßle, *jménem skupiny PPE*. – (DE) Pane předsedo, dnes dopoledne Rada prostřednictvím španělského předsednictví zodpověděla dotazy, které nebyly vyřešeny. Jedna z hlavních podmínek pro hlasování o zprávě je tedy splněna. Kromě toho se během španělského předsednictví také zvýšila šance na společnou rozpravu a přípravu řádného postupu udělování absolutoria, čímž je naplněna druhá hlavní podmínka.

Rada tak souhlasí s tím, že bude podléhat kontrole Parlamentu – a to je důležitý mezník, který bychom si měli uvědomit. Doporučuji proto všem skupinám, aby při hlasování byly pro zařazení otázky rozhodnutí o udělení absolutoria na pořad jednání. Samotné usnesení se však dostane až na pořad červnového dílčího zasedání.

Hannes Swoboda, *jménem skupiny S&D*. – (DE) Pane předsedo, budu stručný. Návrh můžeme z důvodů, které pro to máme, podpořit. Úřední dopis už je na cestě do Parlamentu. I já to považuji za dobré znamení – nebo alespoň tedy doufám –, že Rada je připravena projevít transparentnost a ochotu ke shodě, kterou už zde dává najevo, i pokud se týče Evropské služby pro vnější činnost. Z tohoto pohledu souhlasím s paní Gräßleovou.

Bart Staes, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (NL) Vážené kolegyně, vážení kolegové, musím přiznat, že mne překvapuje, že dvě velké skupiny nyní slibují, že budou hlasovat pro zprávu. Ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu se konala schůze koordinátorů a já sám jsem jí předsedal. Skutečně jsme dnes ráno obdrželi dokumenty z Rady; pečlivě jsem je zkontroloval. Obsahují přílohu, která je totožná s přílohou dokumentu, jež jsme obdrželi dne 10. března.

Ve skutečnosti se nic nezměnilo a proto musím doporučit, abychom hlasovali proti zařazení zprávy pana Czarneckiho na pořad jednání tohoto dílčího zasedání. Podle mého názoru – a o tom jsem přesvědčen – nás Rada jen vodí za nos.

(Parlament žádost schválil)

Předseda. – Hlasování o zprávě pana Czarneckiho se uskuteční ve středu. Lhůta pro předkládání pozměňovacích návrhů byla stanovena na úterý 18. května ve 12:00.

Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) požádala o přesunutí rozpravy o zprávě paní Bauerové o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě na příští dílčí zasedání. Žádost přednese zpravodajka paní Bauerová.

Edit Bauer, *zpravodajka*. – (HU) Pane předsedo, dne 22. března jsem obdržela odpověď Výboru pro zaměstnanost a sociální věci na svou žádost, aby byla tato zpráva předložena na květnovém plenárním zasedání. Výbor ve své odpovědi uvedl, že mezi 28. dubnem, kdy Výbor o této zprávě hlasoval, a květnovým plenárním zasedáním uplyne méně než měsíc, což je obvyklá lhůta na rozmyšlenou, a proto tuto zprávu nelze na květnovém plenárním zasedání předložit. Rada ministrů však, aniž by o to někdo žádal, zřejmě na doporučení socialistické politické skupiny, rozhodla, že by zpráva přesto měla být na tomto plenárním zasedání předložena, bez ohledu na to, zda měsíc uplynul, nebo ne. V důsledku toho politické skupiny jednoduše neměly čas na zformulování svých stanovisek či diskusi o této zprávě. Žádám proto, abychom ji přesunuli na červnové plenární zasedání.

Hannes Swoboda, *jménem skupiny S&D*. – (DE) Pane předsedo, připadá mi zvláštní, že paní Bauerová, jíž si jinak hluboce vážím, neuvedla, že tato zpráva byla zamítnuta. Je rovněž podivné, že paní Bauerová neuvedla, že byla ohledně této zamítnuté zprávy v kontaktu s Radou. To není běžný parlamentní postup. Je proto zcela správné, aby zpráva byla na tento pořad jednání zařazena.

(Potlesk)

Corien Wortmann-Kool, jménem skupiny PPE. – (NL) Je pravda, že tento legislativní návrh byl při hlasování ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci zamítnut.

Jenže tato sněmovna má dobrý zvyk, kterým je dodržovat následnou měsíční lhůtu na rozmyšlenou, abychom si zajistili čas pro kvalitní přípravu na plenární zasedání. V rozporu s přáním zpravodajky byl tento parlamentní obyčej v daném případě porušen. Jedná se o velmi složitý návrh a i skupiny potřebují určitý čas k přípravě, která se nedá stihnout za dva dny.

Proto bych vás chtěla požádat, abyste podpořili návrh zpravodajky odložit hlasování o tomto návrhu až na červnové plenární zasedání.

(Parlament žádost schválil)

Předseda. – Rozprava o zprávě paní Bauerové bude odložena na příští dílčí zasedání.

Čtvrtek

Co se týče čtvrtku, byl předložen tento návrh: skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) požádala, aby byla rozprava o zadržení novináře Ernesta Vardanyana v Podněstří, která byla naplánována na čtvrteční odpoledne, nahrazena rozpravou o situaci v Thajsku. Tedy rozprava o situaci v Thajsku místo rozpravy o novináři Ernestu Vardyanovi v Podněstří. Podrobnosti k této žádosti uvede pan Preda.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Požádali jsme, aby rozprava o situaci novináře nezákonně zadrženého v Podněstří kvůli znepokojivým obviněním byla nahrazena rozpravou o Thajsku, neboť situace v této zemi se v posledních dnech dramaticky zhoršila. Naléhavě žádáme kolegy ze všech politických skupin, aby zajistili, že budeme situaci v Thajsku věnovat pozornost.

Předseda. – Vyslechli jsme vysvětlení žádosti. Chce někdo promluvit na podporu této žádosti?

Ioannis Kasoulides, jménem skupiny PPE. – Pane předsedo, situace v Thajsku se zhoršuje každou hodinou, v sázce jsou lidské životy; je to zjevně mnohem důležitější téma pro naléhavou rozpravu a Parlament by se jím tento čtvrtek skutečně měl zabývat. Současně dochází k vývoji v případě Ernesta Vardanyana v souvislosti s odtržením takzvaného státu Podněstří a iniciátoři rozpravy by rádi situaci prověřili. Z toho důvodu jsem pro to, aby byla tato rozprava nahrazena rozpravou o Thajsku.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, jsem přesvědčen, že ať povedeme rozpravu a rozhodneme o čemkoli, nic se tím nezmění ani v Thajsku ani v Podněstří, a je proto zbytečné cokoli měnit.

Předseda. – Rozprava o zadržení novináře Ernesta Vardanyana v Podněstří bude nahrazena rozpravou o situaci v Thajsku. Tato záležitost je naléhavá a budeme o ní hovořit ve čtvrtek odpoledne.

O plánu práce tohoto plenárního zasedání bylo rozhodnuto.

(Parlament žádost schválil)

(Pořad jednání byl tedy stanoven)

14. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Předseda. – Dalším bodem jsou jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám (článek 150 jednacího řádu).

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Pane předsedo, vedle tlaku ve finančním smyslu souvisí nejistota, která v současnosti v eurozóně panuje...

(Předseda řečníka přerušil a požádal o klid ve sněmovně)

Předseda. – Dámy a pánové, pokud to nedokážete tiše, ve sněmovně během plenárního zasedání prosím nemluvejte. Kolegové na obou stranách Evropského parlamentu i v jeho středu, předsedové politických skupin, vážení kolegové z Lucemburska, prosím posaďte se a přestaňte mluvit. Kolegové, toto je plenární zasedání, tak buďte prosím tiše, abychom mohli pokračovat v našich jednominutových projevech.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Pane předsedo, vedle tlaku ve finančním smyslu souvisí nejistota, která v současnosti v eurozóně panuje, i s rozvláchnou politickou rétorikou evropských orgánů a politiků. Zcestná evropská hospodářská správa reagovala podle mého názoru příliš pozdě. Finanční rovnováhu v Evropě samozřejmě potřebujeme.

Zároveň je nyní načase, aby Evropská „politická“ unie řídila hospodářskou unii prostřednictvím světové strategie pro překonání krize a aby zavedla účinnější regulační rámec pro fungování finančních trhů a pro ochranu eura proti spekulativním tlakům. Mám na mysli například to, že je nutné revidovat směrnici o zneužívání trhu. Stejně tak opakuji svůj návrh na vytvoření evropské ratingové agentury.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Pane předsedo, ráda bych využila dnešní příležitosti vystoupit ve sněmovně, neboť jsem neměla to štěstí 11. března, kdy jsme si připomínali Evropský den památky obětí terorismu, k tomu, abych vzdala zasloužený hold těmto obětem. Jsem si vědoma nesmírných obětí, které přinesli ti, kdo ve jménu svobody zaplatili cenu nejvyšší.

Potřebujeme naléhavě zahájit práci na směrnici na ochranu obětí terorismu, které jsou dlouhodobě přehlíženy a trpí tím, že jsou ponižujícím nespravedlivým způsobem stavěny na roveň se svými vrahy.

Je nejvyšší čas, abychom v rámci evropských orgánů uznali důstojnost obětí terorismu a pomohli hájit jejich právo na ochranu a spravedlnost. Toto právo bychom měli být co nejdříve schopni vtělit do směrnice, která bude poctou všem, díky nimž bylo toto vše umožněno, přičemž v prvním článku by měla směrnice uvádět, že podpora obětí terorismu zahrnuje i uznání jejich práva na spravedlnost a že už by za to nikdy žádná vláda neměla platit.

Vyzývám všechny, kdo jsou v postavení, které jim umožňuje chránit oběti, aby nikdy nezapomínali na to, že skutečný mír je mírem zrozeným ze spravedlnosti a že jedině takový mír bychom my všichni, kdo věříme ve svobodu a demokracii v Evropě i všude na světě, měli bránit.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Pane předsedo, uzavření velké části evropského vzdušného prostoru, k němuž došlo v minulých týdnech v důsledku výbuchu islandské sopky, mělo vážné dopady na celé evropské hospodářství. To je zcela zřejmé v případě cestujících, leteckých společností a letišť, a nejen v letectví, ale i v odvětví cestovního ruchu.

Toto jsem vám chtěla říci. Ve Španělsku se jedná o druhé největší odvětví. Na ostrovech, odkud pocházím, je to hlavní odvětví. Panují velké obavy z negativního vlivu sopečného mraku na cestovní ruch. Hovoří se o ztrátách ve výši 42 milionů EUR denně. Odvětví cestovního ruchu byla uštědřena velká rána a stále ještě není jasné, jaké mohou být její následky v budoucnu.

Pan Tajani, komisař pro průmysl a podnikání, přislíbil, že se ztrátami v tomto odvětví bude zabývat. Já bych dnes chtěla požádat o okamžitý balíček ulevující těmto leteckým společnostem i podnikům v odvětví cestovního ruchu a o to, aby bylo odvětví cestovního ruchu považováno za prioritu.

Henri Weber (S&D). – (FR) Pane předsedo, Evropská unie má řadu nástrojů, jak dosáhnout vedoucí úlohy ve světě ve výrobě čistých automobilů a především automobilů s elektrickým pohonem.

Komise musí zajistit, aby se tento projekt stal důležitým evropským cílem a povzbuzovat vzájemnou spolupráci velkých automobilových společností na našem kontinentu sahající od výzkumu a vývoje až po marketing. Musí podpořit rozsáhlé budování přístupných a kompatibilních dobíjecích stanic po celé Evropě, přičemž začít musíme s městskými oblastmi. Musí zcela jistě na evropské úrovni, ale pokud možno i na úrovni mezinárodní, navrhnout a podporovat jednotná pravidla a normy, a musí to udělat neprodleně. A konečně musí povzbuzovat členské státy, aby postupně nahrazovaly dopravní prostředky se spalovacím motorem automobily na elektrický pohon.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Dnes si připomínáme Mezinárodní den proti homofobii. Nemohu pochopit, že mnozí lidé stále ještě zavírají oči před násilím na základě sexuální orientace a identity. To rozhodně odsuzuji, stejně jako odsuzuji jakoukoli formu násilí na základě rasy nebo národnosti, víry či vyznání, věku nebo postižení.

Velmi mne znepokojují mylná, útočná a dokonce nenávistná prohlášení, s nimiž je ještě stále možné se setkat. Znovu a znovu mne šokuje slovní i fyzické násilí páchané na lidech homosexuální orientace a na příslušnících různých menšin.

Většina Evropanů dnes tvrdí, že by burky měly být zakázány. I když souhlasím s tím, že nikdo by neměl ženy nutit, aby takové oblečení nosily, mám obavy z toho, že zákaz by mohl vyústit v přesný opak toho, co bylo zamýšleno – totiž v uvěznění žen, které jsou k nošení burky ochotny. Nemůžeme dopustit, aby náboženské argumenty podněcovaly diskriminaci a násilí. A na závěr, my všichni jsme lidské bytosti, a je proto důležité, abychom se pořádně zamysleli nad tím, zda opravdu nedokážeme projevit větší míru tolerance k těm, kdo jsou odlišní, nebo zda jen nechceme.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji vám upozornit na iniciativu Agenda občanů pro vědu a inovace, kterou zahájilo španělské předsednictví Rady prostřednictvím svého Ministerstva pro vědu a inovace.

Zveme evropskou veřejnost na internetovou stránku <http://www.reto2030.eu>, aby si zde vybrala, který z problémů v oblasti vědy a inovací z těch, které navrhlo čtrnáct evropských osobností, by měl být do roku 2030 řešen. Výsledky lze sledovat na internetu a také na výsledkové listině ve dvoraně budovy Evropské rady v Bruselu až do 26. května. K tomuto datu bude také o výsledku informována Rada ve složení pro konkurenceschopnost.

Vyzývám vás, abyste pro jedno z těchto témat hlasovali a informace o této iniciativě šířili ve svých zemích, aby nám potom, jak by řekl Jean Monnet, naše osobní zapojení dovolilo pokročit kupředu směrem k dosažení Evropské unie pro jednotlivce, Evropské unie pro veřejnost.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Pane předsedo, dámy a pánové, demokracie vyžaduje, aby orgány, jejichž úkolem je sledovat stav občanských práv, byly nezávislé na státu a stranických orgánech. Požadavky ve směrnici EU, které se týkají regulačních orgánů, jsou stejné co se týká požadavku úplné nezávislosti a silných pravomocí, nestrannosti a transparentnosti.

V Bulharsku jsou bohužel prováděny změny v některých jednoznačně úspěšných oblastech našeho demokratického systému, jako například prodloužení funkčního období nad pět let, možnost znovuzvolení a rotační systém pro obměnu pracovníků – tedy změny v opatřeních, která zaručují nezávislost systému. Změna přichází bez jakékoli analýzy či výhledu a vzdaluje se od osvědčených evropských postupů.

Snižování výdajů je pouze argument použitý pro oslabování orgánů, které bojují proti diskriminaci, regulaci médií a za ochranu hospodářské soutěže. Již nyní se projevuje tendence k zásahům směřovaným na finanční a auditorské instituce.

Upozorňuji Evropský parlament a Evropskou komisi na toto nebezpečí, a doufám, že tak napomohu k tomu, že se Parlament a Komise pokusí odvrátit takové záměry.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, rád bych znovu zdůraznil důležitost písemného prohlášení o korupci, které jsem navrhl společně se čtyřmi dalšími poslanci Evropského parlamentu a které polovina Evropského parlamentu, plus jeden, schválila, s cílem zavázat Radu a Komisi k vytvoření právního předpisu, který by skutečně účinně bojoval proti korupci.

Vrátil jsem se z návštěvy Řecka, kde jsem byl za Výbor pro rozpočtovou kontrolu, a mohu říci, že jedním z důvodů řecké strukturální krize je nepochybně rozhazování veřejných peněz, k němuž dochází i v Itálii. Itálie je sžírána korupcí, jak jsme nedávno viděli. Jádrem této korupce je nezákonné nakládání s veřejnými penězi a vztah mezi jednou politickou stranou a skupinou podnikatelů a organizovaný zločin bílých límečků.

Je zapotřebí, aby Evropský parlament vyvinul maximální tlak na Komisi a členské státy – členské státy, které se nepřizpůsobí, by měly být potrestány – a aby byly posíleny evropské orgány odpovědné za kontrolu korupce a boj proti organizovanému zločinu.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, v den, kdy si připomínáme Mezinárodní den proti homofobii, bych vás ráda všechny požádala, abyste věnovali vzpomínku všem těm, kdo se v uplynulých letech stali v členských státech oběťmi násilí, osobních urážek i psychického a fyzického zneužívání na základě své sexuální identity.

Podle Smlouvy o EU je diskriminace na základě sexuální orientace zakázána, tento zákaz však některé členské státy soudržným způsobem neprovádějí. V členských státech, jako je Litva, se úřady pokusily zakázat akci „Diversity Parade“, čímž podnítily atmosféru homofobie. V mé zemi, Německu, je ve školách pošlapávána snaha o boj proti homofobii. Pane předsedo, musí být zajištěno, aby ochrana před diskriminací na základě sexuální orientace byla považována za lidské právo.

Valdemar Tomaševski (ECR). – (LT) Dne 24. února jsem společně se zástupci Lotyšska a Polska předložil písemné prohlášení o rovném zacházení se zemědělci v Evropské unii, v němž jsme upozorňovali na nerovné poskytování dotací zemědělcům v různých členských státech EU. V některých členských státech jsou dotace sedmkrát vyšší než minimální hodnota, v průměru jsou vyšší čtyřikrát a mnohé nové členské státy zůstávají pod průměrem EU. Tento stav je v rozporu s jednou z nejdůležitějších zásad Společenství – se zásadou solidarity. Vyzývám Radu, Komisi a Parlament, aby vyrovnaly úroveň přímých plateb nebo alespoň zmenšily rozdíly a zároveň skoncovaly s nerovným zacházením se zemědělci z členských států. Vyzývám své kolegy poslance Evropského parlamentu, aby písemné prohlášení č. 11 o rovném zacházení se zemědělci v Evropské unii podpořili.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedo, rád bych vás upozornil na problematiku chiropraxe. Jedná se o nezávislé zdravotnické povolání zabývající se diagnostikou, léčbou a prevencí mechanických poruch pohybové soustavy a jejich dopadem na nervový systém a celkové zdraví a využívající manuální terapii.

Přestože se chiropraxe vyučuje v samostatných harmonizovaných univerzitních kurzech v celé Evropské unii, nebyla jako léčebná metoda dosud v Evropské unii jednotně uznána. Aby měli pacienti v celé Evropské unii zajištěn přístup ke stejné péči a léčbě, vyzývám vás k podpisu písemného prohlášení, které jsem navrhl s pomocí a podporou ostatních poslanců, aby se chiropraxe dočkala uznání na úrovni Evropské unie.

John Bufton (EFD). – Pane předsedo, britští daňoví poplatníci nakonec zaplatí zhruba 10 miliard GBP na podporu eura – měny, kterou jsme jednoznačně odmítli – v rámci 215 miliard GBP poskytnutých Mezinárodním měnovým fondem. A to je navíc k osmi miliardám GBP, pokud bude Řecko v prodlení se svými dluhy, a pěti miliardám GBP v podobě úvěrových záruk pro Lotyšsko a Maďarsko. To znamená, že Británie může na podporu eura celkem zaplatit až 23 miliard GBP.

Kdyby se však karta obrátila, mohu si pouze představit, jak si Komise potěšeně mne ruce nad vyhlídkou pádu libry a oslabení Londýna. Nedávno přijaté jednostranné právní předpisy o hedgeových fondech jsou toho jasným projevem. Dovolávat se článku 122 Lisabonské smlouvy je tím nejširším výkladem právního předpisu, s jakým jsem se kdy setkal, a podle mého názoru je projevem určitého politického klamání, z čehož jasně plyne, že každý jednotlivý odstavec kteréhokoli článku každé smlouvy nemá ani cenu papíru, na němž je vytištěn.

Zdá se, že odůvodnění mimořádných událostí nebere v potaz finanční neodpovědnost, která současný zmatek způsobila. Poslední vývoj připravil Británii o významné pravomoci v oblasti veta tím, že o pomoci, k níž v budoucnu dojde, umožnil hlasovat kvalifikovanou většinou.

(Předseda řečníka přerušil).

Andrew Henry William Brons (NI). – Pane předsedo, je nezbytné, pokud jde o fungování právního státu, aby orgány měly své vlastní předpisy a pravidla. Čl. 24 odst. 2 jednacího řádu hovoří zcela jasně: nezařazení poslanci delegují jednoho poslance ze svého středu pro účast na schůzích Konference předsedů. Neříká sice, že by delegáti měli být vybíráni hlasováním, avšak jakou jinou metodou se mají přijímat společná rozhodnutí? Snad telepatickými signály?

Administrativa pro nezařazené uvádí, že delegáti by měli být vybíráni na základě konsenzu. Nedefinuje však, jak konsenzu dosáhnout, ani jinak nevysvětluje, jak delegáty pomocí této metody vybírat. Když jsme se pokusili vybrat delegáta ve volbách, byl takový výběr prohlášen za neplatný.

Jaká byla reakce Parlamentu na to všechno? Bude měnit pravidla tak, aby mohli být delegáti – takzvaně – vybráni spíše předsedou Parlamentu než delegujícími poslanci. Bude ještě dlouho trvat, než předseda Parlamentu začne vykonávat naše právo hlasovat na plenárním zasedání?

Předseda. – Dovolte, abych vám připomněl, že Výbor Evropského parlamentu pro ústavní záležitosti podává výklad k této situaci a určitě se jí bude i nadále zabývat.

Slavi Binev (NI). – (BG) Pane předsedo, dámy a pánové, sopečný prach v ovzduší nad Evropou narušil i práci evropských orgánů. V první řadě znemožnil plenární zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku, neboť více než polovina poslanců se nepodařilo se do Štrasburku dopravit.

Zdá se, že Štrasburk je obtížně dostupný, a za mimořádných okolností se tam nelze dostat vůbec. Chtěl bych proto v souvislosti s tím položit následující otázku: není to jen další signál, že Evropský parlament musí přijmout rozhodnutí, že bude mít jen jedno hlavní sídlo – v Bruselu? Budete jistě souhlasit s tím, že v době

finanční krize se zavedením jediného sídla Parlamentu ušetrí miliony EUR z peněz daňových poplatníků. A také by tím skončil pojizdny cirkus, jak je naše každoměsíční stěhování často označováno.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Ochrana osob patřících k národnostním menšinám je zcela oprávněně důležitou součástí mezinárodního vývoje a vztahů mezi státy. Diskutujeme o ní i zde na půdě Evropského parlamentu, přičemž klademe důraz na evropské hodnoty a povinnost vlád tyto hodnoty dodržovat.

Chci v této souvislosti poukázat na politickou citlivost této problematiky, neboť právě s ohledem na ni existují široké možnosti jejího zneužití, zejména tehdy, když vlády při prosazování těchto otázek postupují jednostranně, bez konzultace s těmi, jichž se to týká.

Za nežádoucí a nepřijatelné považuji, když se tyto otázky prosazují necitlivě se záměrem ovlivňovat vnitropolitickou situaci jiné země, někdy dokonce před volbami, čemuž se běžně říká arogance. Pokud mi někteří z vás nerozuměli, hovořil jsem o současných slovensko-maďarských vztazích.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Pane předsedo, důležitou příčinou krize byla korupce – mocné společnosti a mocní jednotlivci zneužívali politiky, orgány a fondy pro svůj osobní prospěch. Tyto problémy korupce nezmizí s dalším vývojem, jen se tento jev stane sofistikovanějším. Dosavadní vnitrostátní úsilí nebylo ve všech členských státech účinné. Nesmíme přehlížet tuto realitu, měli bychom si ji jasně uvědomit. Dostali jsme se do bodu, kdy Komise a Rada musí naléhavě stanovit spolehlivý protikorupční mechanismus v rámci Unie a jejích členských států. Jakékoli odsouzení poškodí zájmy evropských občanů.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Slovinsko a Chorvatsko jsou dva sousedící státy, národy, které po staletí bez vážnějších problémů koexistovaly. Platí to i dnes a většina Slovinců by uvítala, kdyby se Chorvatsko při nejbližší příležitosti stalo členem Evropské unie. Po osmnácti letech jednání se v roce 2009 těmito dvěma vládám podařilo vyřešit hraniční spor a rovněž neshody ohledně severní hranice Jaderského moře, což je záležitost, která byla pro Slovinsko právem znepokojivá.

Mezinárodní dohoda o stanovení hranic, jejímž cílem bylo tento problém spravedlivě vyřešit, byla podepsána ve Stockholmu za přítomnosti zástupců švédského předsednictví. Proces ratifikace dohody se tak zjevně blíží ke svému závěru. Ve Slovinsku nás o ní čeká hlasování v referendu, které je vyhlášeno na 6. června tohoto roku.

Vyzývám evropské politické síly, zejména Evropskou lidovou stranu, aby se obeznámily s kampaní, jež tento měsíc probíhá v mé zemi, a aby přispěly k pozitivnímu výsledku, který posílí naše dobré sousedské vztahy a pomůže rovněž zajistit nestabilním oblastem Balkánu evropskou budoucnost.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Pane předsedo, před deseti dny byla eurozóna skutečně výrazně blízko tomu, aby skončila, evropský záchranný balíček dal však naší společné budoucnosti šanci. Jsem přesvědčen, že krize má víc co do činění s hluboko zakořeněnými problémy v některých členských státech eurozóny než se spekulanty – těmito faktory jsou členské státy se špatnou rozpočtovou kázní, neúčinné pracovní trhy a masivní zadlužení v soukromém sektoru.

Pro záchranu eurozóny musíme reformovat její správu. Návrh správy, který předložila minulý týden Evropská komise, obsahuje některé dobré myšlenky – je to například mnohem větší důraz kladený na rozpočtovou politiku a důsledná koordinace mezi rozpočtovými politikami členských států. Tyto návrhy by současně měly brát v úvahu společný program strukturálních reforem. Ve Španělsku se pan Zapatero minulý týden rozhodl pro úsporný program, aby se mohl vyhnout voličsky nepopulární reformě trhu práce.

A konečně, nemějte obavy o hodnotu eura – propad společné měny je prospěšný pro hospodářství eurozóny.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Pane předsedo, v Parlamentu zavládlo zděšení, když jsme se dozvěděli o vzniku pracovní skupiny s úkolem jednat o „výsadním postavení“ pro Tunisko.

Proč jsme zděšeni? Protože neuplyne den, abychom z této země neslyšeli zprávy o tom, že přibývá výhružek a zastrasování vůči těm, kdo si dovolí kritizovat praktiky tamějšího režimu.

Aniž bych se vracela k výsledkům posledních komunálních voleb – 90 % hlasů obdrželi ti, kdo mají blízko k centrální moci – uvedu několik příkladů. Dne 6. května byl cestou na večeři s někdejšími pařížským předsedou advokátní komory zatčen novinář Zouhair Makhoul, který se později stal terčem hrubého zacházení ze strany policie. Není pochyb o tom, že dne 18. května bude novinář Fahem Boukadous odsouzen ke čtyřem letům odnětí svobody. Jaký byl jeho zločin? Vypracoval zprávu o společenských nepokojích v oblasti Gafsa

a o represích, které po těchto nepokojích následovaly. Právníci Abderraouf Ayadi, Ayachi Hammami, Mohamed Abbou a Radhia Nasraouiová jsou vystaveni trvalému zastrašování.

Internet je stále častěji cenzurován. Dovolte mi uvést jeden příklad, pane předsedo: můj blog je nyní cenzurován...

(Předseda řečníci přerušil).

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Pane předsedo, v současnosti se prakticky každá politická diskuse o hospodářské a finanční krizi zabývá jen tím, kolik miliard EUR bude potřeba k zalepení příští černé díry. Obvykle se při těchto diskusích pevně držíme za šos pana Ackermana a spol.

Naše skutečná potřeba však spočívá v zásadní diskusi o současném měnovém systému. Měli bychom se konečně začít zabývat tím, jak například zbavit náš systém naléhavého imperativu růstu. Co můžeme učinit, abychom kontrolovali banky a jejich honbu za poskytováním úvěrů? Měli bychom zrušit úroky? Jak můžeme docílit rozlišení mezi hodnotou a peněžní hodnotou? Měli bychom využívat peníze k vytváření hodnot pro naši společnost, a nikoli k vytváření peněžní hodnoty! Měli bychom takovou diskusi využít ke snaze o reformu měnového systému zevnitř, než nás události předstihnou. To je však možné pouze za předpokladu, že budeme mít k dispozici silné a především také nezávislé politiky.

Gerard Batten (EFD). – Pane předsedo, jsem si jist, že každému je známo, že Spojené království má nyní novou vládu, kterou můžeme nazvat liberálně – demokraticko - konzervativní koalicí. V dohodě mezi konzervativci a liberálními demokraty se říká toto: souhlasíme s tím, že v průběhu funkčního období příštího Parlamentu nedojde k žádnému dalšímu přesunu svrchovanosti ani pravomocí (myšleno na Evropskou unii). Samozřejmě že každý, kdo o tom něco ví, si je vědom toho, že k žádnému dalšímu přesunu svrchovanosti, o kterém by se hlasovalo v referendu, nedojde, protože vše se již udělalo v rámci Lisabonské smlouvy. Nebude tedy nutné žádat svolení obyvatel Spojeného království ani žádné jiné země v Evropské unii, prostě se to stane tak jako tak.

Avšak jestli pan Cameron skutečně myslí vážně to, co říká, pak má nyní skvělou příležitost, jak opravdu dodržet tento svůj slib, neboť, jak zdůraznil v této sněmovně před několika týdny můj kolega Trevor Coleman, příchod nových členů do Evropského parlamentu znamená, že bude nutné znovu ratifikovat Lisabonskou smlouvu všemi členskými státy. Takže v případě Spojeného království má nyní Cameron skvělou příležitost buď neratifikovat opětovně Smlouvu, nebo ji v referendu předložit britskému lidu. Doufejme, že dodrží to, co říká, a že to udělá.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Minulou sobotu se v paláci Belveder ve Vídni konala oslava při příležitosti 55. výročí podpisu rakouské státní smlouvy. Znamená to bezpochyby významné datum pro rakouskou historii, neboť tak bylo možné vytvořit rakouskou státnost a důstojnost.

Slovenské ministerstvo zahraničních věcí prostřednictvím svého velvyslance informovalo rakouskou vládu, nebo ji spíš upozornilo, že musí být provedena ustanovení rakouské státní smlouvy týkající se práv slovenské menšiny v Rakousku. Dá se říci, že dvojjazyčnost dopravních značek v Korutansku je stále tabu, a vláda ve Vídni znova a znova podléhá extremistickým názorům korutanských nacionalistů.

Zároveň blahopřeji Rakušanům k tomuto výročí a vyzývám je, aby přijali politiky smírnější k menšinám.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Pane předsedo, dnešní Mezinárodní den proti homofobii musí být příležitostí k obnovení našeho závazku k všeobecnému dodržování lidských práv na celém světě, a to v době, kdy v řadě členských států stále ještě existují předpisy nebo praktiky, které zahrnují diskriminaci na základě sexuální orientace nebo pohlavní identity.

Současné musíme ještě rozhodněji odsoudit fyzické útoky a opakovaná homofobní prohlášení, jejichž počet vzrůstá. Úzus mlčení musí skončit. Částečně lze tento problém řešit výukou k toleranci, neboť je tak třeba změnit současné postoje, a to i v našich evropských zemích. Otázku výuky k toleranci nesmíme přehlížet, ba právě naopak.

A konečně je důležité, aby evropská diplomacie byla pověřena k tomu, aby zajistila, aby země, v nichž stále platí právní předpisy, podle kterých je homosexualita trestným činem, tyto předpisy zrušily. Dovolte, abych využila příležitosti a apelovala v tomto ohledu na baronku Ashtonovou.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Pane předsedo, chtěl bych se vyjádřit k poznámkám některých kolegů ze skupiny Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu a skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, kteří bezdůvodně útočili na bulharskou vládu.

Bulharsko poprvé od okamžiku, kdy se vydalo na cestu postkomunistické proměny, projevilo svou politickou vůli nejen slovy, ale i činy, a vyhlásilo boj korupci a organizovanému zločinu. Hmatatelné výsledky v této oblasti ocenili jak mezinárodní partneři Bulharska, tak občanská společnost v této zemi. Míra podpory předsedy vlády je 56 % a v případě ministra vnitra 60 %.

Otázkou však zůstává, proč Bulharsko tolik zaostává a z hlediska životní úrovně je v rámci Evropské unie na konci žebříčku. Odpověď na tuto otázku je potřeba stále hledat v prospěchářských ambicích komunistické elity konce osmdesátých let. Podařilo se jim v průběhu dvacetiletého přechodného období využíváním represivního systému státní bezpečnosti a jeho chapadel ve státním hospodářství v té době proměnit svou politickou moc i v moc hospodářskou a předat ji svým synům a vnukům a rovněž udržet své agenty na klíčovém ministerstvech, v bankách a průmyslových odvětvích v zemi.

Současná vláda bojuje proti neregulovanému zavazujícímu propojení politiky a hospodářství s využitím veškerých právně přípustných nástrojů evropského ústavního státu.

Rád bych jen na závěr požádal kolegy ze skupiny S&D, aby se poučili od svých německých kolegů, pokud jde o nástupce bývalé komunistické strany v NDR. BSP (Bulharská socialistická strana) je přímým nástupcem Bulharské komunistické strany, stejně jako Levicová strana v Německu. Problémy s vytvořením vlády v Severním Porýní-Vestfálsku naznačují, jak je tato záležitost i v současné době v Evropě aktuální.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Byl jsem minulý týden pracovně navštívit komunitu sezónních dělníků v regionu Huelva v jižním Španělsku. Povšiml jsem si některých zajímavých věcí a španělské orgány si za ně zaslouží pochvalu. Existuje zde nicméně řada problémů souvisejících se zákonným i nezákonným přistěhovalectvím, s pracovními smlouvami, u nichž musí v budoucnosti dojít k uzavírání v rodném jazyce těch, kdo se vydají za prací do cizích zemí, a to nemluvím o obrovském množství problémů spjatých s pracovními a ubytovacími podmínkami. Jsem přesvědčen, že se do Parlamentu musí co nejdříve dostat směrnice Evropské unie upravující sezónní práci, abychom se mohli s těmito problémy vypořádat co možná nejúčelněji a nejúčinněji.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Pane předsedo, ve čtvrtek 14. května večer jsem ve městě Kardžali v jižním Bulharsku převzal 54 tisíc podpisů shromážděných od občanů, kteří bojují za normální pracovní podmínky a silnou místní vládu. Petici podepsali občané ze sedmi obvodů v Kardžali během pouhých deseti dnů. Lidé podporují boj proti korupci na všech úrovních správy. Jsou však proti okázalým násilným metodám a krokům, které exekutiva využívá k tomu, aby odňala soudům a státním zástupcům jejich funkce a také omezila a potlačila autoritu místních vlád.

Proti samotnému starostovi Kardžali bylo například za poslední rok vedeno 138 vyšetřování, z toho třináctkrát v jediné záležitosti. Za méně než rok bylo provedeno více než 700 kontrol v 30 obcích, kde je starosta za stranu DPS (Hnutí za práva a svobody), avšak starostové za stranu GERB (Občané za evropský rozvoj Bulharska) byli takových kontrol ušetřeni. Navíc nám guvernér provincie Kardžali ani neumožnil převzít petici v řádné administrativní budově a museli jsme se setkat pod širým nebem. Slíbil jsem, že o tomto občanském protestu uvědomím evropské orgány.

Předseda. – Pane Kazaku, tempo vaší řeči bylo pro tlumočníky příliš rychlé. Vaši řeč nebylo možné přesně tlumočit.

Tím je tento bod uzavřen.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

15. Rovné zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva, kterou předkládá Astrid Lullingová jménem Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví o uplatňování zásady o rovném zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a zrušení směrnice 86/631/EHS (17279/3/2009 – C7-0075/2010 – 2008/0192(COD)) (A7-0146/2010).

Astrid Lulling, zpravodajka. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, v době, kdy si okolnosti žádají mimořádně odpovědné politiky, téma, o němž budu hovořit, ukazuje, že důležitá je i otázka vytrvalosti.

Od počátku osmdesátých let jsem neustále bojovala za reformu směrnice z roku 1986, protože se jí nepodařilo dosáhnout svého hlavního cíle, kterým bylo zlepšení postavení vypomáhajících manželů nebo manželek v rodinných podnicích z hlediska jejich sociálního zabezpečení a v oblasti ochrany mateřství.

Již přijetím mé zprávy z roku 1997 Parlament požadoval změnu této směrnice, jejíž znění bylo trochu nesmělé, i když ani v Radě ministrů nebyl ambicióznější návrh, který předložila Evropská komise v roce 1984, schválen. Navzdory četným připomínkám bylo nutno Komisi až do října 2008 hodně přesvědčovat, a tehdy konečně navrhl zrušení zastaralé směrnice z roku 1986 a její nahrazení textem, který by měl pevnější právní základ.

Parlament přijal pozměňovací návrhy v prvním čtení dne 4. května 2009. S cílem zlepšit návrh Komise jsme byli přesvědčeni zejména o tom, že by se manželé a manželky a registrovaní partneři měli povinně zapojovat do systému sociální ochrany osob samostatně výdělečně činných, aby se tím mimo jiné zajistilo, že budou mít osobní nárok na starobní důchod.

Je zřejmé, že když členství je dobrovolné, příliš mnoho manželů a manželek na příležitost podílet se na vzniku svých práv rezignuje a například po rozvodu se ocitají bez sociální ochrany, přestože po desetiletí pracovali v rodinných podnicích a přispívali k jejich prosperitě.

Rada ministrů bohužel tuto zásadu povinného členství svou většinou nepodpořila. A co víc, trvalo jí devět měsíců, než přišla se společným postojem. Nakonec jej vydalo španělské předsednictví, které projevilo mimořádnou dávku taktu a houževnatosti. Ráda bych poděkovala předsednictví a spolupracovníkům paní Redingové, s nimiž jsem už od ledna jednala. Díky jejich porozumění a pílí se nám podařilo dosáhnout dohody s Radou, která nám umožní, aby po našem zítřejším hlasování mohla vstoupit v platnost nová směrnice.

Ovšemže, musíme v něčem ustoupit, ale i tak máme dobrý pocit, že jsme posloužili zájmům samostatně výdělečně činných osob. Vzhledem k tomu, že tvoří 16 % pracovní síly, přičemž třetina z tohoto podílu jsou ženy, představují v rámci Evropy nezanedbatelnou sílu. Jejich partneři – hlavně ženy – kteří často rodinnému podniku, ať už je to v zemědělství, řemeslech, obchodním nebo odborném sektoru, pomáhají fungovat, jsou v některých členských státech stále příliš často neviditelnými pracovníky, kteří, pokud by byli přidružení, by zvýšili míru zaměstnanosti a pomohli k rychlejšímu dosažení cílů strategie 2020.

Když už jsem připomněla dlouhý a náročný vznik této směrnice, musím zmínit pokrok dosažený v oblasti ochrany mateřství u samostatně výdělečně činných žen a manželek samostatně výdělečně činných mužů. Nová směrnice jim umožňuje vybrat si čtrnáctidenní dovolenou, pokud o to požádají. Jak říká německé úsloví, *Politik ist die Kunst des Erreichbaren*, neboli politika je umění možného. Víím, že někteří poslanci v této sněmovně – naštěstí je jich menšina – se domnívají, že osoby samostatně výdělečně činné a jejich manželky by se o své sociální zabezpečení měli postarat sami. Tento argument velmi dobře znám, neboť jsem jej před dvaceti či třiceti lety slyšela ve své zemi, kdy byla stanovena povinnost, aby se manželé a manželky zemědělců zapojili do zemědělského penzijního fondu.

Dnes jsou tito lidé šťastni. Ráda bych současně zdůraznila, že zmiňovaný pokrok je v souladu se zásadou subsidiarity, neboť ponechává na členských státech, aby samy rozhodly, jak podle vnitrostátního práva upraví sociální zabezpečení manželů a manželek a zda je zavedou na povinném či dobrovolném základě.

Jak vidíte, paní předsedající, nemám čas hovořit o všech dalších bodech, které se mi ve směrnici líbí, můžete však vidět, že jsme stále schopni vytvářet evropské směrnice, které v sociálním rozměru slouží zájmům Evropanů a které dokonce omezují narušení hospodářské soutěže v rámci jednotného trhu. Děkuji těm, kteří se na směrnici podíleli, v první řadě mým kolegům z Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví.

(Potlesk)

Předsedající. – Paní Lullingová, nerada jsem vás přerušila, máte však nárok na čtyři minuty nyní a dvě minuty na závěr. Zbývá vám tedy na závěr už jen jedna minuta.

Günther Oettinger, člen Komise. – Paní předsedající, je mi potěšením, že se mohu účastnit naší parlamentní rozpravy o návrhu doporučení, který předložila paní Lullingová k návrhu Komise týkajícímu se uplatňování zásady o rovném zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné.

Náš návrh dává jasný signál, že nemůžeme nečinně přihlížet, jak ženy upadají do chudoby v důsledku nedostatečné sociální ochrany. Současně činíme krok kupředu z hlediska podpory podnikání žen. Sotva mohu vyjádřit, jak významné jsou oba tyto body za současné situace.

Rád bych složil hold zpravodajce Lullingové, které se podařilo najít způsoby, jak dosáhnout dohody se španělským předsednictvím o této technicky složité a politicky citlivé věci. Komise plně podporuje znění, které bylo ve výboru dne 3. května schváleno drtivou většinou, a naléhám na Parlament, aby učinil totéž. Přijetí textu ve stávající podobě by vyslalo jasný signál Radě a připravilo podmínky pro konečné přijetí návrhu. Především bychom však dospěli ke skutečnému rozdílu v této oblasti, a to v době, kdy je to tolik potřeba.

Anna Záborská, jménem skupiny PPE. – (SK) Nejprve bych chtěla poděkovat naší kolegyni Astrid Lullingové za dlouhodobou a systematickou práci, kterou věnovala změně této směrnice. V souvislosti s předloženým stanoviskem bych ráda zdůraznila tři prvky, které pokládám za důležité.

Ochrana žen matek, které jsou samostatně výdělečně činné, a zlepšení situace manželů a manželek samostatně výdělečně činných osob jsou dnes v Evropské unii nedostatečné. Věřím, že přijatý text se bude vztahovat na všechna odvětví, nejen na zemědělství.

Vytváření příznivých podmínek pro rozvoj rodinných podniků znamená podporu malého a středního podnikání. Vzniká prostor pro soukromou iniciativu a nová pracovní místa. Součástí takového prostředí je i sociální ochrana těch, kdo se rozhodli pomáhat při podnikání svému manželovi či manželce. Jejich práce představuje pro hospodářství stejný přínos jako práce kteréhokoli zaměstnance. Proto jim náleží stejné právo na sociální ochranu, jako stát přiznává zaměstnancům.

Při hledání vhodných mechanismů této ochrany je však třeba úzkostlivě dodržovat zásadu subsidiarity. Volba nástrojů musí zůstat v rukou členských států.

A konečně, dítě nejvíc potřebuje matku v prvních měsících svého života, bez ohledu na to, zda se narodilo ve Francii, v Německu nebo na Slovensku. Věřím, že nově připravená směrnice o mateřské dovolené již záhy prodlouží peněžitou pomoc v mateřství na osmnáct týdnů pro všechny pracující ženy bez rozdílu.

Rovana Plumb, jménem skupiny S&D. – (RO) Děkuji vám, paní předsedající. Dovolte, abych vyjádřila své poděkování paní komisařce, zástupcům Rady a v neposlední řadě paní Lullingové, s níž se mi výborně spolupracovalo, a rovněž kolegům z Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví.

V Evropské unii, která prochází krizí, se skutečně nacházíme ve velice důležitém zlomovém bodě, ale tato směrnice podporuje podnikání žen. A Evropská unie musí rozvíjet a podporovat podnikání žen, aby pomohla k vytváření pracovních míst a zaručila rovné možnosti na pracovním trhu, především v této době.

Ráda bych řekla, že jsme v rámci tohoto návrhu směrnice podporovali názor, že ženy samostatně výdělečně činné, manželky a životní partnerky samostatně výdělečně činných osob, které se rozhodly mít děti, by měly požívat sociální ochrany a placené dovolené. Musíme zajistit ochranu manželkám pracovníků, abychom tak odstranili překážky, které brání podnikání žen. Musí být rovněž jasně stanoveno, jaké jsou pravomoci vnitrostátních orgánů pro řešení otázky rovných příležitostí a rovného zacházení se ženami a muži.

To, že se v době mateřské dovolené nezapojují na trhu práce, nesmí být pro matky handicapem. Ve skutečnosti musí členské státy nalézt vhodné podpůrné prostředky, aby jim pomohly zachovat si jejich odbornou roli ve společnosti a skloubit rodinný a pracovní život. Současně vítám hledání způsobů, jak zapojit tyto ženy matky znovu do podnikatelského prostředí, a tím přispět k zajištění jejich rodiny.

Prosazování a ochrana hospodářských, sociálních a kulturních práv a zlepšení profesního a rodinného života, to jsou základní cíle, jež musí být touto novou směrnicí podpořeny.

Antonyia Parvanova, jménem skupiny ALDE. – (BG) Paní předsedající, dámy a pánové, na úvod bych ráda poděkovala paní Lullingové za nespočet hodin, které strávila hledáním vhodného kompromisu a dohody s Radou. Bez ohledu na rozmanitost stanovisek k jednotlivým klíčovým tématům této směrnice a s vědomím toho, že se ve druhém čtení teprve zvažují, chtěla bych jednoznačně prohlásit, že skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu se ztotožňuje s kompromisem, kterého bylo dosaženo, aby bylo možné tento právní předpis co nejrychleji provést v členských státech.

Aktualizace tohoto právního předpisu nám umožní zaručit rovné zacházení se ženami a muži, a to především s ohledem na otázku sociální ochrany s cílem zajistit ochranu zejména samostatně výdělečně činných žen.

Tento nový legislativní rámec nám umožní zajistit stejnou míru ochrany jak samostatně výdělečně činným ženám, tak manželům a manželkám a partnerům a partnerkám osob samostatně výdělečně činných.

Výsledkem této změny směrnice je, že členské státy budou přiznávat standardní nároky na sociální zabezpečení včetně čtrnáctidenní placené mateřské dovolené samostatně výdělečně činným ženám a manželkám a manželům či životním partnerům a partnerkám osob samostatně výdělečně činných.

Změna směrnice je moderním a pozitivním rozhodnutím na dostatečně vysoké úrovni, které samostatně výdělečně činným osobám a manželům a manželkám či životním partnerům a partnerkám osob samostatně výdělečně činných umožní požívat stejných nároků sociálního zabezpečení, jako mají zaměstnanci. Tito manželé, manželky ani partneři a partnerky totiž zaměstnanci nejsou. Přitom musí být zohledněno, že zpravidla samostatně výdělečně činným osobám pomáhají – tato praxe je v mé zemi například velmi rozšířena v zemědělském odvětví, v malých firmách a ve svobodných povoláních.

Tato změna právní úpravy členskými státy umožní, aby se samy rozhodly, zda chtějí dát osobám samostatně výdělečně činným a manželům a manželkám či životním partnerům a partnerkám osob samostatně výdělečně činných možnost zapojit se do systému sociálního zabezpečení na dobrovolném či povinném základě. Tak by bylo možné zajistit, aby stejně dobře fungovala sociální ochrana a rovná práva žen, pokud jsou ženy zaměstnány v rodinných zemědělských podnicích. Snášejí rizika trhu, výroby a finanční krize, musí proto mít také to nejlepší ze systému pro své vlastní sociální a zdravotní pojištění.

A to je jediná cesta, jak výrazně zlepšit situaci samostatně výdělečně činných žen a rovněž manželek a životních partnerek, zejména z hlediska jejich sociální a hospodářské ochrany, nezávislé na ochraně manžela či partnera.

Jsem přesvědčena, že tento komplexní legislativní text je sice malým, ale současně nesmírně významným krokem z hlediska rovného zacházení se ženami a muži. Podle mne je to cesta k dosažení strategického cíle rovných práv pro muže a ženy a k naplnění závazku, který jsme nedávno aktualizovali – Pekingské akční platformy +15.

Tento malý, avšak životně důležitý krok nás podle mne bude trvale posouvat k lepším programům reprodukčního zdraví, otevírání obecného trhu zdravotní péče a pojišťovacích služeb v Evropě a k ochraně mateřství a dobré kvality života, bez ohledu na zeměpisné, sociální, kulturní a etnické rozdíly. Posun tímto směrem nám poskytuje svobodu v tom, abychom upřednostnili svou práci a účinně skloubili profesní kariéru s rodinným životem, a nastolili tak pevný harmonický základ pro sdílení rovnosti a odpovědnosti oběma pohlavími.

Raül Romeva i Rueda, jménem skupiny Verts/ALE. – (ES) Paní předsedající, i já bych samozřejmě rád poblahopřál paní Lullingové i všem členům Rady a Komise, kteří se na této směrnici podíleli.

Rád bych nicméně opakovaně zmínil to, co paní Lullingová. Považuji za znepokojivé, že některé členské státy kladou tolik překážek standardizaci nediskriminace a rovného zacházení na evropské úrovni. Není to poprvé, co jsme svědky něčeho takového: setkáváme se s tím například v případě směrnice o vícenásobné diskriminaci a rovnosti zacházení v jiných oblastech a já se domnívám, že je to něco, u čeho bychom se měli zastavit a přemýšlet o tom.

Nesmíme se odvolávat na subsidiaritu, máme-li před sebou tak důležité a zásadní téma, jako jsou jasná a základní práva každého, kdo žije v Evropské unii. Jsem přesvědčen, že to nikdy nemůže být omluvou pro to, abychom dopustili, aby kdokoli trpěl na území Evropské unie diskriminací.

Jsem si jist, že směrnice, která má být přijata – a já doufám, že bude –, část tohoto problému vyřeší. To je myslím dobrá věc, a důležitá. Zajišťuje rovnější zacházení pro jedince, kteří v současnosti hledají příležitosti pro samostatnou výdělečnou činnost, a logicky i pro osoby na nich závislé – manžele a manželky těchto osob samostatně výdělečně činných.

Je zde však ještě jedna důležitá otázka, což myslím musíme zdůraznit. Někteří požadovali, aby mateřská dovolená byla poskytována po dobu čtrnácti týdnů. Nezapomínejme však na to, že máme na stole další směrnici, která rovněž zdůrazňuje, že je zapotřebí tuto dovolenou – a já trvám na tom, že se jedná o dovolenou, nikoli nepřítomnost z důvodu nemoci – prodloužit a že je nutné vzít přitom v potaz rovnost.

To také nutně znamená, že nesmí docházet k diskriminaci, a to nejen mezi členskými státy, ale také mezi jednotlivými druhy činností, které ti, kdo chtějí požádat o tuto dovolenou, chtějí vykonávat. Z toho vyplývá, že potřeba zajistit rovná práva, úplně stejně mezi jednotlivými členskými státy jako vůči druhu činnosti a

typu sociálního zabezpečení, které dnes máme, je – a na tom trvám – prioritou, která jde nad rámec směrnice, již dnes máme přijmout.

Marina Yannakoudakis, jménem skupiny ECR. – Paní předsedající, v první řadě bych chtěla poblahopřát paní Lullingové k této zprávě – vedla si statečně.

Když jsem o této zprávě slyšela poprvé, zajímalo mne, jak bude fungovat logisticky. Cíl této zprávy je obdivuhodný a podporuje zásadu rovného zacházení se samostatně výdělečně činnými ženami a pracujícími muži a jejich manželi a manželkami.

Pak jsem se však zamyslela nad tím, jak by tuto zprávu přivítal samostatně výdělečně činný živnostník, například instalatér nebo elektrikář. Hypoteticky si představme, že mu jeho žena po večerech pomáhá s kancelářskou prací a zvedá doma telefony. Jak se zpráva uplatní zde?

Dá se očekávat, že za svou ženu bude platit sociální příspěvky, aby jí tak umožnil získat nárok na případnou mateřskou dovolenou? Mohl by si tento živnostník, který v dnešní hospodářské atmosféře bojuje o přežití, dovolit takovou nepřímou daň platit? Opravdu on a jeho žena po takové zátěži navíc touží? Pokud by to nevnímali jako přínos, pak by příspěvky zkrátka neplatili – koneckonců nikdo přece přesně neví, že svému manželovi pomáhá – a není to právě to, co lidé dělají, pokud jsou manželé, že totiž jeden druhému pomůže?

Domyslela jsem tento scénář ještě dál: když se po několika letech rozvedou, což se stává celkem běžně, co bude následovat? Tato žena bude svého ubohého manžela vláčet po soudech za to, že neplatil příspěvky. Zajímavé okolnosti a zajímavé vedlejší účinky naší zprávy.

Počet samostatně výdělečných osob ve Spojeném království stoupl na 1,7 milionu. Důvodem pro tento nárůst je, že dnešní doba nabízí méně pracovních příležitostí, a proto lidé vzhlíží k tomu, že rozjedou vlastní činnost. Neměl by stát za takových okolností jejich snahu podporovat?

Zabývala jsem se pozměňovacími návrhy paní Lullingové a myslím, že statečně bojovala za to, aby zprávu o samostatně výdělečné činnosti, která byla původně přehnaně tvrdá, vylepšila. Přesto mě stále znepokojují právní předpisy pro oblast pracovního práva, které jsou přijímány v Bruselu. Podle mého názoru by bylo nejlepší ponechat tuto práci na vnitrostátních vládách, které se mohou nejlépe zaměřit na posouzení potřeb svých občanů – jak ostatně říká i zpráva.

Podporuji doporučení paní Lullingové, aby vnitrostátní systémy uznaly důležitost otázek ochrany osob samostatně výdělečně činných a abychom se postavili proti všem formám diskriminace, doposud si však nejsem jistá, že tato směrnice je tím nejlepším místem pro řešení záležitostí týkajících se zaměstnanosti.

Eva-Britt Svensson, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Paní předsedající, ráda bych poděkovala Radě a Komisi. Dále bych ráda upřímně poděkovala paní Lullingové, neboť k druhému čtení jsme se nyní dostali zejména díky jejímu obrovskému nasazení a skvělé práci v této záležitosti. Dosáhli jsme dohody o právu osob samostatně výdělečně činných a jejich životních partnerů na rovné zacházení a moje skupina, Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice, návrh, který byl předložen, podporuje.

Pracovní síla, o níž zde mluvíme, bývají zpravidla ženy, a ty byly dříve neviditelné. Tato nezbytná revize dřívějšího provedení směrnice odstraňuje diskriminaci, která osoby samostatně výdělečně činné a jejich partnery znevýhodňovala.

Samostatně výdělečně činné ženy a partneři osob samostatně výdělečně činných musí být kryti systémy sociálního zabezpečení členských států. Dalším důležitým bodem dojednané směrnice je, že v případě budoucí směrnice o delší rodičovské dovolené pro zaměstnance musí Komise informovat Radu a Parlament, abychom případně mohli učinit rozhodnutí zajišťující osobám samostatně výdělečně činným práva srovnatelná se zaměstnanci.

Ráda bych také dodala, že diskriminace žen podnikatelek musí přestat s ohledem na strategii EU 2020 a snahu o posílení růstu v EU. Současně musí tyto ženy mít nárok na rodičovskou dovolenou a možnost skloubit pracovní a rodinný život – o čemž tak často diskutujeme.

Mara Bizzotto, jménem skupiny EFD. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, pokud mezi muži a ženami na trhu práce stále existuje nějaký rozdíl, jsme si až příliš dobře vědomi toho, že je mnohem výraznější mezi osobami samostatně výdělečně činnými. Ženy jsou ve skutečnosti příliš často nuceny obětovat vlastní profesní ambice a přijmout postavení a pracovní zátěž vyplývající z předpokladu, že se mají obětovat svým rodinám, který je zcela absurdní.

Jsem přesvědčena, že s cílem řešit tento problém musíme realizovat opatření – jako jsou ta, která uvádí směrnice, o níž právě vedeme rozpravu – a současně nespouštět ze zřetele rodinu jako hlavní vodítko, neboť jedině tak budou mít tato opatření smysl a naději na úspěch.

Osvobození žen od mučivého dilematu rozhodnutí mezi rolí matky, manželky či podnikatelky spočívá ve zmírnění zátěže související s prací v rodině a neprodleném důrazu na jádro věci, pokud jde o konkrétní pozitivní opatření na podporu rodiny. Dokud se do středu pozornosti nedostane rodina, každý balíček opatření bude jen spleť strategií, která nakonec nepřinese kýžené ovoce.

Christa Klaß (PPE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, po 24 letech nastal čas aktualizovat a přizpůsobit směrnici o uplatňování zásady o rovném zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné.

Dva roky poté, co Komise předložila svůj návrh, nyní španělské předsednictví vyjednálo s naší zpravodajkou paní Lullingovou funkční a přijatelný kompromis. Nesplnilo se pochopitelně vše, co bychom si přáli. Předmětem diskuse byla větší regulace a větší povinnost uzavřít pojištění. Musíme vyřešit otázku, jak přísná by měla nebo mohla být pravidla pro nezbytnou sociální ochranu žen samostatně výdělečně činných a především vypomáhajících manželů nebo manželek, což jsou převážně ženy. Pokud ženy pomáhají v malých a středních podnicích, pak je třeba jim přinejmenším poskytnout ochranu. Ta však musí vycházet i z podniků samých.

Jak víme, samostatná výdělečná činnost představuje příležitost, ale také riziko, zejména z hlediska úrovně příjmů, které jsou často proměnlivé. Rizika základní sociální ochrany lze však pokrýt nejen prostředky soukromého sektoru. Každý člověk ve společnosti by měl přijmout v mezích svých schopností odpovědnost za vlastní ochranu, aby se nestal přítěží společnosti a byl chráněn pro všechny situace, jež mohou v jeho životě nastat. Těší mne, že tento návrh pokrývá všechny kategorie osob samostatně výdělečně činných, nejen osoby, které pracují v zemědělství. Členské státy se mohou rozhodnout, jaký postup zvolí – zda zavedou tuto ochranu jako povinnou či dobrovolnou. To je subsidiarita.

Čtrnáctitýdenní mateřská dovolená pro ženy samostatně výdělečně činné je správným rozhodnutím, tyto ženy se tak dostanou do postavení srovnatelného se ženami zaměstnanými a matka i dítě budou mít dostatečný čas ke zotavení. Tato nová směrnice je zásadním krokem směrem k rovnosti a představuje významné snížení rizika pro ženy a muže, pokud přijmou výzvu samostatně výdělečné činnosti. Ráda bych poděkovala všem, kdo ke směrnici přispěli.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, tato směrnice o uplatňování zásady o rovném zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné má zásadní význam, neboť zajišťuje sociální podmínky srovnatelné s postavením zaměstnaných žen pro miliony Evropanek, které jsou samostatně výdělečně činné, podnikají nebo pomáhají svým partnerům.

Nejvýznamnějším a klíčovým prvkem této směrnice je právo na minimálně čtrnáctidenní mateřskou dovolenou. Je nutné zajistit lepší podmínky pro ženy samostatně výdělečně činné, což se ukazuje, když se podíváme na to, jak relativně málo žen v současnosti začíná se samostatnou výdělečnou činností. V EU je samostatně výdělečně činných jen osm procent ženské pracovní síly oproti šestnácti procentům u mužů. Musíme motivovat k samostatně výdělečné činnosti více žen a v této souvislosti je směrnice krokem správným směrem. Mnohé ženy by se rády začaly samostatně výdělečně činnosti věnovat, nemají však s ohledem na nejisté sociální podmínky dostatek odvahy. Domnívám se, že na tuto směrnici je třeba nahlížet ve světle důležité práce na obecné směrnici o mateřské dovolené, na níž pracuje Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví. Zabezpečení práva všech evropských žen na mateřskou dovolenou, aniž by se v jejím důsledku zhoršilo jejich postavení na trhu práce, je základním kamenem rovnosti v Evropě.

Máme-li v Evropě naplnit náš cíl zajištění dobrých životních podmínek pro občany, musíme dát ženám v EU řádnou příležitost vybrat si mateřskou dovolenou. Máme-li v Evropě naplnit svůj cíl zajištění dobrých životních podmínek pro občany, potřebujeme rovněž zvýšit míru porodnosti. Doufám, že tato směrnice bude pouze prvním ze dvou kroků k dosažení tohoto cíle. Zajišťujeme nyní, aby všechny evropské ženy měly právo na mateřskou dovolenou. Dalším krokem musí být rovněž poskytování otcovské dovolené, abychom zajistili skutečnou rovnost.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Paní předsedající, na úvod bych ráda poděkovala paní zpravodajce za vynikající kompromisní návrh. V poslední době v Evropě hovoříme o konkurenceschopnosti, zejména v rámci strategie Evropa 2020, a o tom, jak bychom mohli takové konkurenceschopnosti dosáhnout, především prostřednictvím zvýšení počtu malých a středních podniků.

Chceme-li povzbudit podnikání, mají tato témata, o nichž nyní hovoříme v souvislosti s uplatňováním principu rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné, klíčový význam a do této diskuse patří. Musíme pro občany – ženy i muže – vytvořit skutečnou alternativu, která se týká procesu podnikání. Navíc bychom měli podporovat podnikání na vysokých školách a učinit z něj součást studijních programů. V tomto ohledu mimo jiné daleko zaostáváme za Spojenými státy.

Když hovoříme o rovnosti, nesmíme zapomínat na to, že jedním z ukazatelů, které tuto situaci pokud jde o rovnost určují, je právě otázka podnikání a možnosti být podnikatelem bez ohledu na pohlaví. Jestliže srovnáme údaje v rámci Evropy, zjistíme, že většinou jsou podnikateli stále muži. Co se týče otázky rozvoje podnikavosti a způsobů, jak ji podpořit, musím s politováním konstatovat, že podle statistik je touha po rozvoji u podnikatelek mnohem nižší než u podnikatelů.

Taková čísla mají pochopitelně řadu příčin, skutečností však zůstává, že v současnosti jsou například systémy sociálního zabezpečení pro podnikatele tak neuspokojivé, že zejména pro ženy podnikatelky představují překážku, jak to ostatně již v této rozpravě zaznělo. Navíc máme-li skutečně skloubit otázky mateřství, rodičovství a podnikání, znamená to, že dojde na výjimečná opatření, neboť práce osob samostatně výdělečně činných je často ve své povaze nevyzpytatelná, pracovní den je dlouhý a obživa nejistá. Tento legislativní text je skvělým krokem na cestě k více motivujícímu a rovnému přístupu k podnikání.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Paní předsedající, je důležité, že se tento proces i přes svá omezení nyní blíží k závěru. Je na čase zajistit, aby všechny ženy, které pracují – včetně milionů žen samostatně výdělečně činných a manželek a faktických partnerek samostatně výdělečně činných mužů – měly stejná práva, zejména co se týká mateřské dovolené.

I když navržená směrnice jde v podstatě správným směrem, přesto jí k maximálnímu boji proti diskriminaci a zaručení rovného zacházení něco schází. Je to pozitivní krok, který podporujeme. Nechceme však ustrnout na čtrnáctitýdenní mateřské dovolené, chceme, aby se i na tyto situace v budoucnosti vztahovala nová směrnice o mateřské a otcovské dovolené.

To bude samozřejmě namáhavý boj, i když nás těší pokrok, kterého bylo až dosud dosaženo, a blahopřejeme zpravodajce k její obětavé práci během celého procesu.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, Evropský parlament dnes vysílá jasný signál všem ženám, které pomáhají svým partnerům v samostatné výdělečné činnosti. Jejich práva budou napříště podstatně posílena, a já bych chtěla poblahopřát naší zpravodajce paní Lullingové k práci, kterou odvedla.

Evropa musí chránit. Podle nové definice „vypomáhajících manželů nebo manželek“ budou manželé, manželky a partneři mít v případě nemoci nebo odchodu do důchodu nárok na sociální ochranu. Manželé nebo manželky vypomáhající v pekařství budou mít nyní nárok na sociální práva.

Je však politováníhodné, že Rada nesouhlasila s povinným členstvím, nýbrž přijala pouze systém členství dobrovolného.

Mateřská dovolená je poskytována všem ženám. Nové znění zakotvuje minimální dobu mateřské dovolené pro ženy samostatně výdělečně činné a manželky samostatně výdělečně činných mužů v Evropské unii. Délka této dovolené je podle současné úpravy 14 týdnů. Jsem stínovou zpravodajkou skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) pro směrnici o bezpečnosti a ochraně zdraví těhotných pracovníků. Upřímně doufám, že po přijetí tohoto textu bude mateřská dovolená prodloužena, proč by tedy neměla být v souvislosti s tím prodloužena i pro ženy samostatně výdělečně činné?

Závěrem bych chtěla říci, že Evropa navrhla určitá kreativní a pragmatická řešení, aby pomohla párům skloubit profesní a rodinný život. Nyní je čas, abychom přistoupili k činům a návrhy co nejrychleji uvedli do praxe. Evropská kampaň na ochranu žen díky tomuto textu postupuje vpřed. Evropský parlament však musí na odstraňování rozdílů mezi muži a ženami nadále pracovat.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Paní předsedající, tato směrnice se musí revidovat naléhavě. Předložená zpráva je důležitá, protože chce řešit nespravedlivou a diskriminační situaci samostatně výdělečně činných žen a zároveň bude podporovat podnikání žen.

Od nynějška budou mít ženy samostatně výdělečně činné a manželky a faktické partnerky samostatně výdělečně činných mužů právo na peněžitou pomoc v mateřství ve stejné délce a výši jako zaměstnankyně. Předpokladem však je, že budou přispívat do systému sociálního zabezpečení. Je to správné a spravedlivé řešení, neboť i zaměstnankyně přispívají do systému sociálního zabezpečení.

Považuji za zcela spravedlivé také to, aby se právo na mateřskou dovolenou neomezovalo na zemědělské odvětví, ale bylo rozšířeno na všechny osoby samostatně výdělečně činné, které, to připomínám, představovaly v roce 2007 10,5 % všech pracovníků v Evropské unii. Tato skutečnost, řekla bych, je důvodem k tomu, proč by se měl systém týkat všech osob samostatně výdělečně činných, bez ohledu na oblast jejich činnosti, ať už je to v řemeslných oborech, obchodu, ve svobodných povoláních nebo v malých a středních podnicích.

Musíme prosazovat rovnost, tak doufám, že Evropský parlament přijme tyto návrhy, které byly již přijaty v rámci Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Přijetí stávajících opatření je velmi důležité z hospodářského a sociálního hlediska, ale také kvůli hodnotám, které představuje ochrana rodiny a rovné příležitosti.

Současná krize a růst nezaměstnanosti, který tato krize vyvolala, postihují zejména slabší skupiny. Jednou z těchto skupin jsou ženy. Právní opatření k tomu, aby bylo zajištěno rovné postavení osob samostatně výdělečně činných, proto usnadní ženám zahájit samostatnou výdělečnou činnost. A to je velmi důležité nejen z toho pohledu, že je nutné urychlit hospodářský rozvoj v Evropě a snížit nezaměstnanost, ale také kvůli zvyšujícímu se počtu žen, které se rozhodují začít na vlastní pěst. Právě ony přijímají rozhodnutí, jsou odpovědné za své firmy, rozhodují o dalších krocích a o vynakládání peněz a neměly by být diskriminovány.

Malé podniky jsou proto místem, kde ženy mohou naplnit své ambice – ženy, které chtějí být profesně aktivní, které se ale nechťejí vzdát rodinného života. Tato opatření současně členským státům, které vážně uvažují o rodinné politice, pochopitelně umožní, aby využily příležitosti ke zlepšení svých právních předpisů. Ráda bych také poukázala na jednu skupinu, která bude vyžadovat další ochranu a jejíž situaci se musíme zabývat. Hovořím o ženách, které jsou v domácnosti. Práce v domácnosti není považována za práci, ačkoli prakticky představuje vykonání zhruba 200 úkonů denně. Ženy, které jsou v domácnosti, často nejsou chráněny poskytováním starobního důchodu nebo zdravotní péče a nemají nárok na dovolenou. Ve vztahu k této otázce jsem přesvědčena, že je třeba uvést v platnost předpisy, jež těmto ženám umožní využívat všech forem sociální ochrany.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Paní předsedající, ráda bych ještě jednou poděkovala paní Lullingové a španělskému předsednictví. Paní Lullingové za její vytrvalost, houževnatost a tvrdou práci směřující k tomu, abychom dospěli až do tohoto stádia, a španělskému předsednictví za to, že umožnilo, aby na půdě Rady zazněla odlišná a protichůdná stanoviska, díky nimž jsme mohli uzavřít dnes předloženou dohodu.

V této rozpravě se zabýváme změnou směrnice 86/613/EHS, ze které je zcela zřejmé, že tato směrnice neodpovídá cílům, pro které byla stanovena. Podle mého názoru je důležité, aby byl zdůrazněn klíčový význam této dohody v době stávající krize a nejistoty v Evropě, která však nezabrzdlila pokrok v oblasti sociální ochrany žen, osob samostatně výdělečně činných v Unii.

Chtěla bych připomenout, že v roce 2007 tvořily osoby samostatně výdělečně činné více než deset procent všech pracujících v Evropské unii. Dohoda, které jsme dosáhli, možná není tím nejlepším řešením, zajišťuje však možnost dosáhnout v budoucnosti dalšího pokroku.

Hlavním cílem této směrnice je, aby se sociální ochrana rozšířila na partnery všech osob samostatně výdělečně činných, včetně nesezdaných párů, a aby všechny osoby samostatně výdělečně činné a jejich partneři byli kryti systémem sociálního zabezpečení, který dnes některé členské státy neposkytují.

V této době se aktivně podílíme na vytváření strategie EU 2020, v rámci níž budeme definovat budoucnost evropského modelu. Nelze přitom opomíjet princip rovného zacházení, a proto se musíme posunout vpřed směrem k zavedení takového druhu opatření, který tento princip zaručuje.

Doufám, že dnešní krok – přijetí tohoto návrhu – je jen jedním z mnoha dalších.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Těší mě, že jsme připraveni jednomyslně přijmout zprávu paní Lullingové, kterou předložila za Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví. Zpráva se týká zavedení změn směrnice o uplatňování principu rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné.

Je velmi významné, že bylo dosaženo kompromisu a zlepšení, které se týká situace samostatně výdělečně činných osob, jež tvoří zhruba 10 procent všech osob na pracovním trhu. Z provedených změn je nejdůležitější možnost samostatně výdělečně činných osob a jejich manželů, manželek a životních partnerů získat dávky sociálního zabezpečení, včetně – což je nejdůležitější – možnosti odvádět příspěvky na svůj starobní důchod a možnosti využít placené mateřské dovolené podobné mateřské dovolené zaměstnankyň. Tyto nároky je třeba stanovit právními předpisy na úrovni EU.

Tato opatření nejen zlepši situaci žen, ale také současně zmenší citelné rozdíly, jež existují mezi osobami samostatně výdělečně činnými a zaměstnanci. Miliony lidí, kteří pracují v rodinných podnicích, konečně získají možnost využívat dobrovolné sociální ochrany na základě přihlášení se k systému sociálního pojištění, bez kterého by dosáhli horšího postavení. To je důležitý krok kupředu, tím spíš, že se nám letos podařilo dosáhnout kompromisu, o němž jsme marně usilovali po mnoho let.

Vyzývám všechny své kolegy, aby tuto zprávu podpořili. Ráda bych v této chvíli z celého srdce poděkovala paní Lullingové, neboť tato zpráva usnadní život řadě samostatně výdělečně činných žen.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, Evropský parlament se prostřednictvím této vynikající zprávy paní Lullingové snaží opět o něco zmenšit rozdíly v zacházení se ženami a muži na pracovišti a já tento posun vítám. Jedná se o další krok na naší velmi dlouhé cestě.

Důraz kladený na sociální ochranu vypomáhajících manželů nebo manželek či registrovaných životních partnerů osob samostatně výdělečně činných je podle mne životně důležitý. Nezapomínejme na to, že v řadě evropských zemí vypomáhající manželé nebo manželky nemají samostatné postavení, jejich práce není uznána a nevztahuje se na ně sociální zabezpečení osob samostatně výdělečně činných. Je rok 2010 a ženy v některých členských státech stále trpí nedostatečným uznáním svých práv a jsou zcela závislé na pojištění svého manžela.

V době hospodářské krize nemůžeme dovolit, aby tito vypomáhající manželé nebo manželky byli závislí na systému, který je může uvrhnout ze dne na den do chudoby – například v případě rozvodu či rozchodu. Proto nemůžeme souhlasit s tím, aby členské státy měly nadále možnost zachovat vnitrostátní právní předpisy omezující přístup ke konkrétním systémům sociální ochrany nebo k určité výši příspěvku. Vypomáhající manželé nebo manželky musí mít nárok na důchody, rodinné příspěvky, zdravotní péči, dávky v době pracovní neschopnosti a peněžitou pomoc v mateřství.

A konečně chci zmínit, že v této fázi jednání jsou to členské státy, které by měly rozhodovat, zda bude sociální ochrana realizována na povinném nebo dobrovolném základě. Proto naléhavě vyzývám všechny členské státy, aby udělaly vše pro to, aby tato ochrana byla povinná. Všichni musíme bojovat proti nejistotě pracovních míst a nečinnosti v uznávání práv, obzvláště pak v době hospodářské krize.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) I já chci zpravodajce Astrid Lullingové poděkovat za odvedenou práci. Spolu s ní rovněž zastávám názor – stejně jako ostatní kolegové – že posílení ochrany mateřství samostatně výdělečně činných žen a zlepšení situace manželů a manželek těchto osob nemůže být omezeno touto směrnicí jen na podnikání v zemědělství, ale samozřejmě se musí vztahovat i na další oblasti včetně svobodného povolání. Ne všude mají pomáhající manželé vlastní statut, takže jejich práce nebývá uznávána a nemají tak nezávislé sociální zabezpečení. Je naprosto nutné uznat jejich profesní postavení a definovat jejich práva. Jsem ráda, že Rada uznala názor Parlamentu z prvního čtení, že dávky v mateřství by měly umožnit přerušování činnosti alespoň na tři měsíce, což je minimum nutné pro normální průběh těhotenství a fyzické zotavení matky po normálním porodu, i když pro zdravý vývoj dítěte je optimální minimálně dvouletá individuální domácí péče. Je mi líto, že Rada nevnímá ty tři měsíce jako naprosto minimální standard, který by měly sociální systémy členských států zajišťovat automaticky, a teprve další dávky by mohly být na dobrovolném principu.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Paní předsedající, i já bych ráda podpořila a uvítala tento kompromis, neboť reaguje na otázku demokratického deficitu, kterému jsou především ženy po léta vystaveny, když pomáhají svým samostatně výdělečně činným manželům v obchodě, v řemeslných oborech, v malých a středních podnicích a ve svobodných povoláních, aniž by se jejich práce za ta léta dočkala uznání.

Samostatně výdělečně činné osoby a jejich partneři, přičemž většina z nich jsou ženy, mají svá práva. Nejsou to neviditelní pracovníci, mají právo na sociální zabezpečení, na zdravotní péči, na důchod, na mateřskou dovolenou, na rodičovskou dovolenou a na otcovskou dovolenou. Ženy se svým manželům, jejich profesnímu rozvoji, svým dětem a rodinám po léta obětují jako levná, neplacená pracovní síla. Často se po rozvodu nebo smrti svého manžela ocitají bez pojištění, bez dávek či náhrad.

Předložený kompromis některé existující nerovnosti odstraňuje. Je však zcela zjevné, že je třeba ženy dále podporovat, prosazovat rovné postavení podnikání žen, zejména v době hospodářské krize a v období, kdy Evropská unie definuje svou politiku pro budoucnost, pro Evropskou unii v roce 2020.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Paní předsedající, mnohokrát vám děkuji za příležitost vystoupit k tomuto tématu. Zhruba 30 procent osob samostatně výdělečně činných v EU tvoří ženy. Mimořádně početné jsou

zastoupeny hlavně v malých a středních podnicích, zejména v odvětví služeb, přičemž se touto svou kapacitou výrazně podílejí na hospodářství naší společnosti.

Těmto ženám musí být dány stejné možnosti, jako mají jejich mužské protějšky, aniž bychom se museli uchýlovat ke kvótám a podobným opatřením. Samostatně výdělečně činné ženy se často musí vypořádat s problémem, že mateřství může ohrozit jejich obživu. Vzhledem k tomu, že naše populace stárne, je nyní důležitější více než kdy dříve zajistit účinnou ochranu mateřství a upřednostnit otázku rodin.

Důležitou roli sehrávají i rodinné firmy, kde ženy při podnikání pomáhají – ať už se jedná o odborná povolání, obchod nebo, a to zejména, zemědělství. Ve všech těchto oblastech je třeba zajistit vhodnou sociální a právní ochranu.

Členské státy by si však vždy měly zachovat pravomoci týkající se sociálních předpisů a nikdy by je neměly převádět na EU. Je to záležitost řady kompromisů a možných řešení s cílem zohlednit odlišné tradice sociální politiky, jako je například otázka, zda by pojištění pro vypomáhající manželé nebo manželky mělo být povinné nebo dobrovolné.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, i já se chci přidat k blahopřáním paní Lullingové. Vítám skutečnost, že tato zpráva je další krok k naplnění principu rovného zacházení pro muže a ženy, především v oblasti samostatné výdělečné činnosti. Důležitým mezníkem je – a zcela oprávněně – fakt, že se vztahuje nejen na manžele a manželky, ale i životní partnery. Nakonec budou mít pomáhající partneři šanci na stejnou míru sociální ochrany, a to platí také pro úpravu mateřské dovolené.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Paní předsedající, i já bych velmi rád blahopřál paní Lullingové. Zpráva v první řadě poskytuje ženám zcela nové příležitosti v oblasti samostatné výdělečné činnosti v malých a středních podnicích. V době krize, jako je tato, bychom měli mít na paměti, že samostatná výdělečná činnost je perspektivní pro budoucnost, že je zde možné vytvářet nová pracovní místa a že nám umožňuje rozvíjet zcela nová odvětví. Zavedli jsme například Den budoucnosti pro dívky, abychom mladé ženy podpořili, aby se zaměřily na technická povolání, neboť v těchto technických povoláních se rýsují zcela nové příležitosti a v naší současné společnosti si lidé neuvědomují celou škálu povolání pro ženy. Koneckonců jsou to též ženy, kdo znovu a znovu zajišťují stabilitu v oblasti financí. Jsem přesvědčen, že v době krize je obzvláště důležité zajistit, aby ženy mohly v podnikání rovnocenně využívat kapitálové fondy a rizikový kapitál.

Günther Oettinger, člen Komise. – Paní předsedající, pokročili jsme dnes v boji proti chudobě a v propagování samostatné výdělečné činnosti žen. Nejsme ještě na konci celého procesu, je to však obrovský krok vpřed. Vůbec poprvé díky souhlasu Rady právě zavádíme právo žen samostatně výdělečně činných na mateřskou dovolenou. Členské státy budou také mít jednoznačný závazek poskytovat vypomáhajícím manželům nebo manželkám na jejich žádost sociální ochranu.

Chtěl bych poděkovat Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví i Parlamentu jako celku za práci, která byla odvedena k dosažení úspěšného výsledku.

Nakonec bych rád řekl několik slov k paní Lullingové, která za tuto věc po mnoho let bojovala. Ten boj nyní přinesl vítězství a já jsem jí vděčný za její odhodlání, s nímž tohoto výrazného úspěchu dosáhla.

Astrid Lulling, zpravodajka. – (DE) Paní předsedající, nejprve bych chtěla panu Oettingerovi poděkovat, že zastoupil svou kolegyni paní Redingovou, a navíc jeho angličtina byla vynikající.

zpravodajka. – (FR) Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem s výsledkem spokojena. Jsem vděčná všem poslancům, kteří vystoupili na podporu názoru drtivé většiny Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví, protože nám to umožní tento text zítra přijmout.

Chtěla bych také ujistit pana Romeva i Ruedu. Tento text není dokonalý. Stále nedosahuje mých požadavků. Nevyhráli jsme zatím válku, vyhráli jsme důležitou bitvu. Toto je krok správným směrem.

Ráda bych panu Romevi a Ruedovi a paní Figueiredové řekla, že se nemusí obávat o ochranu mateřství; jejich požadavek zabezpečuje bod odůvodnění 17a. Přečtěte si jej, já nemám dost času, abych to přečetla zde. Je zde ještě jeden pozměňovací návrh. Kdybychom pro něj hlasovali, nebylo by možné tuto směrnici přijmout za španělského předsednictví a riskovali bychom, že ztratíme měsíce a možná roky pro nic, neboť – jak bych ráda autory ujistila – to, co je obsahem pozměňovacího návrhu, se jinými slovy navrhuje v pozměňovacím návrhu 4, který byl přijat v prvním čtení; a ten byl v celém rozsahu přijat Radou. Proto jsem přesvědčena, že by tito poslanci mohli s klidným svědomím hlasovat, i co se týče dalších pozměňovacích návrhů.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý 18. května 2010.

Písemná prohlášení (článek 149)

Robert Dušek (S&D), písemně. – (CS) Nařízení pro rovné zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné má za cíl sjednotit platnou evropskou legislativu a nahradit několik nařízení řešících tuto politiku odděleně. Sociální podmínky osob samostatně výdělečně činných a osob v zaměstnaneckém poměru jsou v členských státech velmi odlišné a sociální zajištění v některých případech pro případ dlouhodobého či trvalého vyřazení z pracovního procesu fakticky neexistuje. OSVČ si často nehradí nemocenské pojištění. V nemoci pracují, protože je to ekonomicky výhodnější. Ženy po porodu se vracejí do pracovního procesu a nepobírají mateřskou dovolenou. Spolupracující manželky/manželé nemají zajištěno vlastní sociální zabezpečení. OSVČ jsou pro fungující ekonomiku nezbytné a ve společnosti mají svoji nezastupitelnou roli. Tito občané sebe a svoji rodinu finančně zabezpečují a do státní pokladny odvádějí daně, hradí sociální/zdravotní pojištění. Stát na jejich zabezpečení nemusí vydávat dávky. Jejich role je nezastupitelná zejména v regionech, kde z různých důvodů je nedostatek pracovních míst tzv. „velkých“ zaměstnavatelů a také v zemědělství. Proto je třeba sjednotit minimální standardy, které napomohou rovnému postavení OSVČ v poměru k osobám v zaměstnaneckém poměru a rovnému postavení mužů a žen OSVČ. Cílem by mělo být zlepšení ochrany v mateřství, přiznání dovolené na péči o rodinné příslušníky i uznání přínosu v pomáhajícího manžela/manželky.

Zita Gurmai (S&D), písemně. – Návrh, o němž tento týden hovoříme, není technické povahy. Je to věc spravedlnosti a zdravého rozumu – ze dvou pohledů. Nejen z morálního, ale i z hospodářského hlediska je jednoznačné, že musíme těhotným samostatně výdělečně činným ženám a těhotným manželkám a životním partnerkám samostatně výdělečně činných mužů poskytovat sociální ochranu a peněžitou pomoc v mateřství. Nemůžeme tyto ženy nebo partnerky těchto mužů, kteří se rozhodli tomuto druhu práce věnovat, diskriminovat, zejména když všichni souhlasíme, že musíme povzbudit více žen ke vstupu do světa podnikání. Usilujeme o nalezení cesty z krize a současně se snažíme povzbudit vznik pracovních míst, mimo jiné nezávislých pracovníků. A to je současně důvod, proč musíme zajistit, aby existovaly pobídky pro ženy, aby využily pracovních příležitostí, jež taková místa nabízejí. A zadruhé nemůžeme diskriminovat novorozené děti v těchto rodinách. Je nepřijatelné, když děti klasicky zaměstnaných rodičů mají právo být se svou matkou či otcem (aniž by to ohrozilo obživu rodiny), zatímco jiné děti takové právo nemají, neboť jejich rodiče jsou samostatně výdělečně činní.

16. Energetická náročnost budov (přepracované znění) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je doporučení pro druhé čtení, které vypracovala Silvia-Adriana Țicăuová jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, týkající se postoje Rady v prvním čtení k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o energetické náročnosti budov (přepracované znění) (05386/3/2010 – C7-0095/2010 – 2008/0223(COD)) (A7-0124/2010).

Silvia-Adriana Țicău, zpravodajka. – (RO) V roce 2008 se EU zavázala omezit spotřebu energie o 20 % a zároveň zajistit, aby v roce 2020 bylo 20 % energetické spotřeby pokryto z obnovitelných zdrojů. V rámci zasedání Evropské rady, které se konalo 25. a 26. března 2010, stanovili představitelé Evropské unie společný cíl 20% nárůstu energetické účinnosti do roku 2020.

Spotřeba budov tvoří 40 % celkové spotřeby energie a budovy jsou také zdrojem 35 % znečišťujících emisí. Zlepšení energetické náročnosti budov bude mít obrovský dopad na životy evropských občanů. Průměrná rodina v EU utratí za vodu, elektřinu, plyn a provoz 33 % svých příjmů. Toto číslo se u rodin s velmi nízkými příjmy může vyšplhat až na 54 %. Výsledkem investic do zlepšování energetické náročnosti budov budou nejen nižší účty za energie, ale do roku 2030 také vytvoření 2,3 milionu pracovních míst v EU.

V listopadu 2008 Komise předložila legislativní návrh na reformu směrnice 91/2002 o energetické náročnosti budov. V dubnu 2009 Evropský parlament přijal v rámci procesu spolurozhodování v prvním čtení velkou většinou její stanovisko. Za švédského předsednictví Radě Evropské unie poté probíhala intenzivní jednání mezi Parlamentem a Radou. V listopadu 2009 bylo dosaženo politické dohody o technických záležitostech legislativního návrhu.

Dohoda přinesla prospěch v několika ohledech.

Spolu s několika body odůvodnění a ustanoveními týkajícími se financování byl zaveden nový samostatný článek. Komise musí do 30. června 2011 označit stávající finanční nástroje a fiskální opatření a předložit nové návrhy. Tato opatření by měla být rovněž doplněna odpovídajícím prohlášením Komise.

Všechny nové budovy musí mít do 31. prosince 2020 čistou spotřebu energie téměř nulovou a většina energie musí zároveň pocházet z obnovitelných zdrojů. Tato lhůta byla u veřejného sektoru zkrácena o dva roky. Co se týče staveb s téměř nulovou čistou spotřebou energie, stanoví členské státy jasné cíle a sestaví akční plány, které navíc zahrnou podpůrná opatření.

Energetická náročnost budov, jež projdou zásadní renovací, či renovovaných částí těchto budov musí splnit minimální požadavky energetické náročnosti, které se vztahují i na technické zařízení budov a na prvky, jež mají významný vliv na energetickou náročnost budovy.

Byla zavedena nová ustanovení o osvědčeních. V osvědčení musí být uvedeny minimální nutné informace, včetně informací o možnostech financování. Ohledně vydávání a předkládání osvědčení o energetické náročnosti byla rovněž zavedena příslušná ustanovení.

Ukazatel energetické náročnosti budovy, uvedený v osvědčení o energetické náročnosti budovy, musí být součástí inzerátů na prodej či pronájem budovy nebo její části.

Je třeba zvýšit informovanost a průhlednost v oblasti autorizace a odborné přípravy znalců a též v případě poskytování informací vlastníkům a nájemcům.

Je nutné spolupracovat s místními úřady, které musí poskytovat podporu při vymáhání doporučení a zavádění nových opatření zaměřených na místní urbanisty a architekty s cílem zajistit, aby zohledňovali energetickou náročnost.

Byly zavedeny inteligentní měřicí systémy a systémy aktivní kontroly, jako jsou automatizační, kontrolní a monitorovací systémy, jejichž cílem je úspora energie.

Nebudeme navrhovat žádnou společnou metodiku, ale Komise do 30. června 2011 předloží srovnávací metodický rámec pro výpočet vhodné míry nákladů a minimálních požadavků energetické náročnosti. Směrnice bude přezkoumána do 1. ledna 2017. Společný postoj Rady vychází z dohody podepsané v listopadu 2009 Evropským parlamentem a Radou. Proto doporučují jeho přijetí.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN LAMBRINIDIS

Místopředseda

Günther Oettinger, člen Komise. – (DE) Pane předsedající, vážení poslanci, v politice je vzácné, že můžeme předložit nějaké návrhy a opatření, jež budou výhodné pro všechny strany. Dnešek nám takovou příležitost skýtá: je jí navrženo přijetí přepracovaného znění směrnice o energetické náročnosti budov.

Budovy jsou zodpovědné za 40 % spotřeby energie a 36 % emisí oxidu uhličitého v EU. Zavedení hospodárných opatření ke snížení spotřeby energie v oblasti bydlení nám výrazně usnadní dosažení našich cílů do roku 2020 týkajících se snižování emisí skleníkových plynů a úspor energie. Zároveň přitom posílíme naši energetickou bezpečnost, povzbudíme růst a vytvoříme pracovní místa ve stavebním průmyslu. Přepracované znění směrnice o energetické náročnosti budov rovněž podpoří zvyšování vnitrostátních standardů pro energetickou účinnost obytných budov a spotřebitelům sníží platby na provoz. Energetická účinnost je nejlacinější cestou, jak bojovat proti změně klimatu.

Rád bych vyzdvihl tři prvky přepracované směrnice, jež budou dle mého mínění znamenat ve srovnání s dosavadní situací výrazný pokrok.

Zprvée, vnitrostátní požadavky na nové stavby a renovace způsobí, že budovy uspoří výrazně více energie. Směrnice bude zahrnovat i malé budovy s užitnou plochou do 1000 m², drobné renovační práce spojené se spotřebou energie a také výměnu ohřívačů vody a oken.

Zadruhé, přepracované znění zaručuje, že naši občané budou lépe informováni. Vlastníci domů a nájemníci budou náležitě informováni, s uvedením specifických podrobností o spotřebě energie budovy a možnostech úspor. Tato metoda by měla podpořit trh pro realizaci nízkoenergetických domů a pro provádění renovací v širokém měřítku.

Zatřetí, od roku 2020 budou muset všechny nové budovy splňovat velice přísné nulové energetické normy. Členské státy by rovněž měly navrhnout vnitrostátní akční plány, aby zvýšily standard pro účinnost existujících budov, který by se přibližoval úrovni nízkoenergetických domů.

Ze všech těchto důvodů je nová směrnice významným úspěchem evropské energetické politiky. Rád bych poděkoval vám, poslancům Parlamentu, i vám, paní Ťicauová, za dobrou spolupráci v posledních měsících a také za neobvykle rychlé přijetí této směrnice.

Již zde bylo zmíněno, že toto přepracované znění může naplno uplatnit svůj potenciál úspor energie jediné tehdy, bude-li účinně a rychle provedeno a pokud také budou existovat vhodné podpůrné nástroje. Pro tento účel musíme lépe využít stávající finanční nástroje, jako je například Evropský fond pro regionální rozvoj, který umožňuje 4 % rozpočtu použít na opatření energetické účinnosti – tuto příležitost doposud členské státy téměř vůbec nevyužily.

Navíc bychom rádi poskytli členským státům finanční podporu na jejich aktivity zaměřené na přeměnu stavebního fondu. Jak jsme již zmínili dříve ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, připravujeme v současné době přesun minimálně 150 milionů EUR z nevyužívaných fondů plánu evropské hospodářské obnovy na projekty z oblasti obnovitelných energií a energetické účinnosti.

Jsem přesvědčen, že podpora, kterou tu dnes Parlament vyjadřuje, je významný krok. Rád bych vám všem poděkoval za dobrou spolupráci.

Paul Rübig, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, paní Ťicauová, blahopřeji vám k této zprávě. Považuji ji za velký krok správným směrem. V Evropě je přes 160 milionů budov a tyto budovy je nutné renovovat s ohledem na jejich tepelnou hospodárnost tak, aby byla spotřeba energie minimalizována, a tím bylo dosaženo příslušného celkového snížení spotřeby energie.

Čtyřicet procent energie se dnes využívá k vytápění a chlazení budov. Doufáme, že díky renovačním opatřením dosáhneme našeho cíle 5% snížení celkové spotřeby energie do roku 2020. Chceme však také vytvářet nová pracovní místa. Bezpochyby potřebujeme rozvinout nové výukové programy pro obchodníky, kteří se budou věnovat nejen renovačním stávajících budov, ale zároveň pořízení nových. Potřebujeme specializované malé a střední podniky v tomto odvětví a musíme přijmout kroky, které jim umožní dosahovat zisku v této oblasti a platit vyšší mzdy. Domnívám se, že je to nejlepší možná cesta z krize, protože se tím samozřejmě nejen zvýší příjmy z daní, ale navíc bude energie z fosilních paliv nahrazena obnovitelnými zdroji – a sníží se tak spotřeba fosilních paliv.

Věřím, že nahrazení fosilních paliv ve spotřebě i výrobě je cesta kupředu a přirozeně se projeví i znatelným snížením výdajů domácností. Také se domnívám, že tyto investice se vyplatí a že bychom neměli pokračovat v takové úrovni spotřeby, jakou jsme měli v posledních desetiletích. Měli bychom využít tuto příležitost a znovu začít investovat. V časech krize jsou investice zejména důležité, neboť nám pomohou krizi překonat – a překonat ji s co nejmenším podílem byrokracie.

Zigmantas Balčytis, jménem skupiny S&D. – (LT) Nejprve bych rád blahopřál mé kolegyni paní Silvii Ťicauové za nezměrnou práci, kterou odvedla při přípravě této důležité zprávy. Podle mne je dosažená dohoda s Radou velice ambiciózní a znamená kvalitativní skok v celém odvětví. Proto je nyní velice důležité, aby členské státy ustanovení této směrnice řádně a včas provedly. Otázka energetické spotřeby budov je důležitá zvláště ve vztahu k celkovému vnitřnímu trhu s energiemi. Stavebnictví je v Evropské unii jedním z odvětví s největším potenciálem k úsporám energie. To platí zejména pro obyvatelstvo nových členských států Evropské unie, protože zde existuje největší objem starých a energeticky neúčinných obytných budov, zatímco jejich obyvatelé s nejnižšími příjmy jsou nuceni platit nejvyšší účty za komunální služby. Posun směrem k téměř nulovým nákladům na energie v budovách znamená, že laťka pro stavitele by měla být nastavena ještě výš, než jak jsme doposud předpokládali, když jsme hovořili o technologiích pasivních domů. Pane komisaři, dámy a pánové, rád bych zopakoval, že je to otázka skutečně zásadní a důležitá, která, doufejme, bude také brzy uvedena do praxe.

Fiona Hall, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, i já bych ráda blahopřála paní Ťicauové, která prokázala nesmírné odhodlání při práci na tomto tématu. Kvůli právním úpravám nezbytným s ohledem na Lisabonskou smlouvu jsme se o hodně zpozdili, což znamená, že už bylo vypuštěno mnohem více CO₂, než kdybychom tyto kroky podnikli dříve.

Tento předpis se rodí dlouho a je snadné zapomenout, jak některé prvky tohoto přepracovaného znění byly zpočátku považovány za velmi radikální. Bylo to především zrušení hranice 1 000 m², kterou navrhl původně

Parlament ve své zprávě o akčním plánu pro energetickou účinnost, a dále to bylo zavedení energeticky nulových budov do roku 2021. Tento nový požadavek pro nové budovy nám bohužel neusnadní dosažení cílů 20-20-20, zejména z toho důvodu, že postupně zjišťujeme, že musíme realizovat alespoň 30% snížení emisí skleníkových plynů. Aby naše konání nějak ovlivnilo dosažení našich cílů v otázce klimatu, musíme se soustředit na stávající budovy a na odpovídající požadavky na minimální energetickou účinnost v této oblasti.

Ráda bych navrhla tři klíčové kroky, a pokud chceme využít potenciálu pro energetické úspory u stávajících budov, musíme je podniknout.

Především je velice důležité, že Komise předložila silnou nákladově optimální metodu pro renovace. Časový plán je v podstatě velmi napjatý, ovšem je tomu tak jen kvůli tomu, že jsme tolik času už promarnili, a jak se zdá, nákladově optimální metoda bude moci začít fungovat nejdříve od roku 2014.

Zadruhé, všechny členské státy by měly uvažovat o zavedení vnitrostátních ročních cílů pro zlepšení určitého procenta stávajících budov. Pokud by existoval evropský „závazný“ cíl v oblasti energetické účinnosti, jsem přesvědčena, že bychom se takových kroků od členských států dočkali velice brzo, protože by si uvědomily, že jedním z nejjednodušších způsobů, jak dosáhnout cílů energetické účinnosti, je systematické vylepšování stávajících budov.

Zatřetí, a to je velice důležité, musí členské státy, pokud jde o zlepšování energetické účinnosti, zavést financování předem, a i přes veškerou práci zpravodajky a maximální úsilí stínového zpravodaje jsme se při přepracování směrnice nedostali v této věci tak daleko, jak by si Parlament představoval. Je tedy obzvláště důležité, abychom nyní peníze pro zvyšování energetické účinnosti začali vynakládat v rámci plánu hospodářské obnovy, a doufám, že Komise urychleně předloží nějaký návrh.

A závěrem, vzhledem k připomínkám ze stávající verze dokumentu vzneseným ohledně nedostatečného provádění právních předpisů o energetické účinnosti v minulosti, bych se ráda dotázala, zda Komise poskytne podporu, aby tato směrnice byla řádně a včas provedena.

Claude Turmes, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, blahopřeji paní Ťičauové a celému týmu stínových zpravodajů. Tak kvalitní směrnice by nikdy nebylo možné dosáhnout bez silného Evropského parlamentu.

Ve svých dvou a půl minutách nebudu ani tak hovořit o směrnici, jako spíš o nutných opatřeních, která budeme muset do budoucna podniknout, abychom se vyrovnali s určitými nedokonalostmi ve směrnici, zejména co se týká stávajícího stavebního fondu. Jaká jiná řešení by v časech krize mohla být vhodnější než ta, s jejichž pomocí selepší využívání evropských zdrojů a zvýší energetická produktivita? Od Komise nyní potřebujeme evropskou iniciativu pro budovy se čtyřmi hlavními pilíři.

Prvním je pomoc vnitrostátním vládám s provedením této směrnice. Minulá směrnice správně provedena nebyla. Pane Oettingere, na generálním ředitelství máte jednoho úředníka na plný úvazek – a ten v červenci odejde. Jak zajistíte – mimo jiné i z personálního hlediska – že bude tato směrnice správně provedena?

Druhým, již zmíněným pilířem jsou modely financování. Co může Komise učinit pro zlepšení způsobu, jakým se prostředky Evropského fondu pro regionální rozvoj využívají pro budovy? Možná byste mohl trochu blíže popsat, co se stalo se zbylými prostředky z plánu evropské hospodářské obnovy, které jste zmiňoval.

Třetím pilířem je potřeba vyšší produktivity práce ve stavebnictví, pro kterou potřebujeme lepší odbornou přípravu. Lépe připravení pracovníci znamenají vyšší produktivitu, to s sebou ovšem přinese i otázky týkající se převládajících pracovních a finančních podmínek v evropském stavebním průmyslu. Proto bychom také uvítali podnět Komise k sociálnímu dialogu na evropské úrovni mezi stavebním průmyslem a odbory.

A konečně je třeba se zaměřit na výzkum a vývoj, kde musíme bezodkladně klást větší důraz na budovy, na výstavbu nízkoenergetických či energeticky nulových domů, ale hlavně na různé inovativní přístupy při renovaci budov. Pokud bude tento celý proces renovace lépe navržen, budeme moci stavět či renovovat levněji. To je další oblast, kde by evropské fondy na výzkum mohly poskytnout skutečnou a významnou pomoc jak vnitrostátním vládám, tak stavebnímu průmyslu.

Vicky Ford, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, ráda bych na úvod poděkovala paní Ťičauové a dalším zpravodajům za způsob, jakým byla tato směrnice vyjednána. Dělo se tak s velkou vstřícností ze strany jednotlivých skupin a je velmi povzbudivé dozvědět se, že již začala debata o dalších krocích.

Já tuto zprávu skutečně vítám. Jak již mnozí zmínili, spotřebují budovy 40 % naší energie. Potřebujeme udržitelnější bydlení, nejen kvůli uhlíkové výzvě, ale také proto, že všichni sdílíme obavy ohledně rostoucích cen energie a energetické bezpečnosti.

Vnitrostátní normy některých členských států pro energetickou účinnost jsou již nyní mnohem ambicióznější a doufám, že tato směrnice povzbudí ostatní v jejich následování. Osvědčení o energetické náročnosti napomůže zvýšit informovanost o tom, kde je možné hledat úsporu energie a nákladů, a vybavování nových a renovovaných budov inteligentními měřidly umožní uživatelům mít větší kontrolu nad jejich rozhodnutími týkajícími se úspor. To vše je významný pokrok.

Toto přepracované znění se zrodilo právě kvůli tomu, že původní směrnice bohužel nebyla uplatňována. Při vykročení kupředu nesmí Parlament a Komise pustit ze zřetele uplatňování i této nové směrnice. Komise musí být nápomocna: usnadněte prosím výměnu osvědčených postupů mezi členskými státy a zaručte rovněž, aby normy pro minimální energetickou náročnost byly v souladu s regionálními odlišnostmi a zároveň kompatibilní.

Všichni víme, že k tomu, abychom se s touto výzvou úspory energie vyrovnali, je nutné, aby jak veřejní, tak soukromí spotřebitelé uznali a viděli výhody, jež jim aktivní zapojení se do těchto iniciativ na úsporu energie může přinést jak z hlediska životního prostředí, tak i z hlediska ekonomického, ale chtěla bych vás varovat, protože v mém členském státě došlo k tomu, že byla směrnice „vylepšena“, zejména v požadavcích na osvědčení o energetické náročnosti u veřejných budov, a to v některých případech přineslo další, byrokratické zvýšení nákladů s malým nebo žádným přínosem pro úsporu energie, a co je důležitější, vedlo to ke ztrátě veřejné podpory; to je politováníhodné.

Závěrem je třeba uvést, že všichni, kdo se obávají, že se EU dostává v současné době do tísně, by měli s touto zprávou sebrat odvalu. Cíle a přesvědčení se již od počátku mého působení zde značně podobají – a já vím, že tu tato jednotka panovala už dávno před tím, než jsem se loni v létě stala členkou Parlamentu. Pojďme ukázat, že EU je nejsilnější tehdy, když se soustředíme na klíčová témata, kde lze dosáhnout skutečné hodnoty společnou prací ve společném zájmu.

Marisa Matias, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Pane předsedající, také bych ráda začala blahopřáním paní Tícauové za všechno úsilí a nasazení, jež věnovala tak zásadní zprávě, a za práci pro zlepšení energetické náročnosti budov a na pomoc udržitelnější Evropě. Jak víme, je spotřeba energie v Evropě daleko za únosnou mezí, a proto je tak důležité, aby za pomoci návrhů, jako je tento, došlo k pokroku.

Je nejvyšší čas, abychom měli politiku, která je ambiciózní z evropského hlediska, a abychom ji doplnili o další opatření, především s ohledem na krizi, kterou procházíme. Stavebnictví je považováno za jedno z odvětví či jeden z trhů, kde se nabízejí největší možnosti úspory energie, a i z jiných hledisek je ideální oblastí, kde lze podporovat veřejné politiky. Tím bych ráda skončila, pane předsedající.

Přepokládáme tedy využití příležitosti, na jejímž základě bychom měli investovat do zlepšení energetické účinnosti budov, a tušíme potenciál pro vznik milionů nových pracovních míst v příštích několika letech. Navíc příslušná opatření neřeší pouze nové budovy, ale také renovování a opravy stávajících budov, které začaly chátrat, nebo došlo k jejich opuštění.

Chopme se proto příležitosti a využijme tuto normu jako zásadní příspěvek k oživení evropského hospodářství; abychom se zotavili z krize, musíme začít tím, že použijeme co nejvíce investice, které mohou a musí být strategické. A doufejme také, že zdroje budou k dispozici i od Komise a že členské státy budou schopny je co nejlépe využívat.

Jaroslav Paška, jménem skupiny EFD. – (SK) Úvodem bych chtěl říci, že jsem rád, že Evropská unie objevila potenciál významných energetických úspor zahrnutých v provozu budov. Poměrně rychlých a účinných úspor lze dosáhnout zlepšením tepelně-izolačních vlastností obvodových plášťů, a to i dodatečným zateplením starších budov.

Úniky tepla při vytápění však nepředstavují jediné plýtvání energií v budovách. Z hlediska spotřeby energií představuje v civilizovaných společnostech významnou položku i ohřev vody pro osobní hygienu či klimatizace vzduchu v uzavřených prostorech. V těchto oblastech však bude cesta za úsporami energie o něco složitější, komplikovanější. Bude to cesta za zvyšováním účinnosti poměrně komplikovaných sofistikovaných systémů zabezpečujících regulaci a výměnu energií mezi rozličnými médii v samotné budově.

Protože většina budov je z hlediska unifikace jedinečným objektem, musí být i vnitřní energetický režim každé budovy víceméně jedinečný, navržený a provedený odpovídajícím způsobem pro dané pracoviště

nebo domácnost. Proto musí být součástí našich cílů i významné zvýšení nároků na komplexnost a náročnost inženýrských a projektových prací ve snaze o dosažení správného návrhu inteligentních energetických řešení pro tu danou budovu.

A proto musíme i zde hledat podněty pro osoby pracující v této oblasti, pane komisaři, aby si zvyšovaly vzdělání. Pokud budou cíle této směrnice dobře plněny, potěší to i mne osobně. Myslím si však, že v některých oblastech to bude náročné.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, stavební průmysl je zodpovědný za 40 % evropské spotřeby energie a 35 % jejích emisí. Podle tohoto předpisu musí být do roku 2020 nové budovy energeticky nulové a renovované stávající budovy musí splňovat požadavky na minimální energetickou náročnost.

Tento předpis tak přispěje ke snižování energetické závislosti Evropy, k omezování emisí CO₂, lepší kvalitě vnitřního a vnějšího vzduchu a zlepšení prostředí ve městech. Snaha o zlepšení energetické náročnosti budov také znamená šanci na proměnu našich měst, podporu cestovního ruchu, vytváření pracovních příležitostí a udržitelný hospodářský růst v EU.

Tato proměna však vyžaduje i větší zapojení veřejných a soukromých investic. Bavíme se zde o přímých veřejných investicích s okamžitým dopadem na vznik pracovních míst a zapojení malých a středních podniků. Program zahrnující proměnu našich měst je spolehlivým programem, jenž nám umožní dosáhnout našich cílů hospodářské obnovy.

Proto vyzývám Komisi a členské státy, aby využívaly strukturální fondy k proměně budov z environmentálních a energetických hledisek a tyto peníze se musí stát katalyzátorem pro financování ze soukromých zdrojů. Také je vyzývám ke spolupráci při hledání odpovídajícího modelu pro financování renovací stávajících budov.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Zpráva paní ĽiĽauov  je jedním z nevýznamnější nástrojů energetick  a klimatick  politiky, kter  jsme tu přijali za posledn    několik let. Vyjad ruji sv  blahop r n  všem, kter  se na této zprávě podíleli, ale především zpravodajce – paní ĽiĽauov . Nebudu opakovat, co zde j   zm nili ostatn  , chci se však zaměřit na dva body.

Především nab z i tato směrnice mnoho nov   obchodn    příležitostí podnikatelům. Vedle nov    technologií pro zlep      energetick    u  innosti budov bude v budoucnu existovat také v      poptávka po stavebn    materiálech   etn    k životnímu p   st ed  , sn      spotřeby materiálů a n        odpad ch ve stavebnictví, recyklace stavebn   ho odpadu a vývoj inteligentn    domů. Proto by dnes evropsk    podnikatel   měli ve spolup  rac   s Evropskou unií a členskými státy investovat do technologií, kter   povedou ke sn      velkého vlivu budov na   ivotn    p   st ed  , protože v této chvíli budovy spot  ebov v  j   p   b      40 % energie Evropsk    unie, vypouštějí 38 % emisí CO₂ Evropsk    unie, a stavebn    p   mysl je kromě toho také zdrojov    nejn  ro  n     m odvětvím hospodárství Evropsk    unie.

Zadruhé nab z i tato směrnice jen částečnou odpověď na otázku, kdo to všechno zaplatí. Směrnice například obsahuje návrhy, v nichž se r  k  , že by Evropsk    komise měla směrovat více p     edk   ze struktur  ln   ch fondů Evropsk    unie do financování energetick    u  innosti budov. Je tedy velice d   le  it  , abychom příležitost, kterou nám tato směrnice nab z i, p     p    zkoum v  n   sou  asn   ch finančních v   hled   využili a zajistili více zdrojů na financování energetick    u  innosti budov.   et  en    energie je nejlevn       m zp   sobem v   roby energie, proto to využijme.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Pane p   sed  j    , dámy a pánové, v  t  m pozitivn    pokrok, kter   tato směrnice p    stavuje tvůrčí v tv  r nal  hav   pot      boje proti změně klimatu.

Rok 2010 je rokem boje proti chudobě a sociálnímu vylou  en  . Evropsk    společenství pro energii a   ivotn    p     st ed   odhaduje, že 50 a   125 milionů lidí v Evropsk    unii trp    nedostatkem energie. Tento nov    p     is se nicméně vztahuje jen nov    budovy a dotkne se pouze 2,7 milionu nov   ch domů za rok, zatímco v Evropsk    unii je 200 milionů starších budov. Skutečnost je takov  , že do roku 2050 bude nutn    renovovat aspo    150 milionů domů, aby byl dosažen faktor 4.

Pane komisa  , od roku 2007 začala být 4 % Evropsk   ho fondu pro region  ln    rozvoj (EFRR) v    len  na na zlep   ov  n    energetick    náročnosti budov, ov   em tyto zdroje byly využity jen ve velice omezen    m    . Jak potom chcete v  v  jet tlak na   lensk    státy, aby skute  n    využívaly tyto fondy, protože pokud zůstanou

nevyužity, bude snaha je od roku 2013 zrušit, i když ve skutečnosti bude alespoň některé z nich zapotřebí navyšovat?

Algirdas Saudargas (PPE). – (LT) Jak již mnozí z vás zmínili, šetření energií je nejhospodárnějším způsobem, jak zajistit energetickou bezpečnost a omezit množství emisí oxidu uhličitého. Rád bych také poblahopřál všem našim kolegům, a především paní zpravodajce a všem našim dalším kolegům poslancům k úspěšné práci, kterou odvedli na přepracování této směrnice. Tato oblast, stavební průmysl, má v sobě velký nevyužitý potenciál, a to nejen jak zdroj úspor energie, ale také při vytváření nových pracovních míst a při zavádění nových technologií. Například v mé zemi, Litvě, bylo přes 80 % procent budov postaveno před více než dvaceti lety a jejich provoz je velice nevhodný. Proto je přepracování této směrnice o energetické náročnosti budov velmi aktuální a zvláště za současné krize nezbytné. Dohoda, které bylo dosaženo s Radou o znění nové směrnice, je vyvážená a plně také respektuje zásadu subsidiarity. Směrnice zavádí minimální požadavky na budovy, ať již nové nebo renovované, a vytváří udržitelné podmínky k optimalizaci spotřeby zdrojů energie a šetření peněz obyvatel i států. Zároveň přísnější pravidla na osvědčení pro budovy a poskytování informací povzbudí obyvatele, aby změnili své spotřební návyky. Pane předsedající, i když to bylo několikrát zmíněno, stejně bych rád znovu zdůraznil, že úspěšnost této směrnice bude záviset na rychlém provedení členskými státy. Za tím účelem je nutno učinit opatření, aby existovaly velice efektivní podpůrné nástroje ve finančním sektoru, a to jak na úrovni členských států, tak EU. Energetická účinnost, jež je jednou z priorit Evropské unie, by se také měla stát prioritou ve všech členských státech.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Směrnice o energetické náročnosti budov bude mít přímý dopad na nové druhy investic ve stavebnictví. Investice do nových technologií, jejichž cílem bude omezování spotřeby energie, budou mít velký dopad na vnitrostátní a regionální trh práce a zlepší energetickou bezpečnost Evropské unie.

Potřebujeme finanční nástroje. Náklady spojené s modernizací energetických systémů nemohou nést jen samotní evropští občané. Maximální výše zdrojů, kterou lze pro tento účel vyčlenit z Evropského fondu pro regionální rozvoj, je nedostatečná, a je třeba ji navýšit na nejvyšší možnou úroveň. Komise musí poskytnout další podporu vytvořením Fondu pro energetickou účinnost do roku 2014, který by mohl být spolufinancován Evropskou unií, Evropskou investiční bankou a členskými státy.

Vyzývám Evropskou komisi, aby i nadále rozvíjela iniciativu pro inteligentní města a věnovala se podrobně stávajícím mechanismům používaným v členských státech v rozšíření osvědčených postupů v Evropské unii a výměně poznatků a technické pomoci, aby se mohlo zvýšit množství finančních zdrojů na zlepšení energetické účinnosti budov.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Blahopřeji paní Ťicákové k její zprávě a ke směrnici. Tato směrnice ale nemá ani cenu papíru, na němž je napsaná, pokud na ni nebudeme mít žádné peníze. Rád bych pana komisaře Oettingera upozornil na skutečnost, že musíme mít zajištěny finanční zdroje i v rozpočtu pro období po roce 2013 a ve Fondu soudržnosti. Je jasné, že kromě zdrojů z Evropské unie potřebujeme i finance z členských států, soukromý kapitál a příspěvky občanů, jinými slovy různé druhy spolufinancování. Pan Marinescu již hovořil o tom, že potřebujeme vědět, jaké osvědčené postupy již některé členské státy zavedly s využitím přímých pobídek, možností čerpat půjčky či jiných metod. V Maďarsku už bylo renovováno 250 000 výškových obytných budov, protože úroveň starších domů je v nových členských státech obzvláště špatná, jak se zmínili i mí kolegové poslanci z Estonska a Lotyšska. Podle mého názoru je třeba v programu renovace budov pokračovat a rozšířit ho i na chudé obyvatele venkovských oblastí, jak to uvedli i poslanci ze skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, myslím, že existuje několik věcí, které bychom v nadcházející debatě měli mít na paměti. Zaprvé, potenciál energetických úspor z obytných domů v nadcházejících letech je sporný. Co šlo udělat jednoduše, to už bylo zčásti provedeno. Naproti tomu renovace mohou být velice nákladné, především u zmíněných budov. Opravené, energeticky úžasné účinné domy také kvůli vysokému nájmu mohou klidně zůstat prázdné a v tomto případě nemá moc smysl, abychom je renovovali. I přesto, že se jedná o opatření, které je v zájmu ochrany klimatu, nejsem přesvědčen o tom, že bychom měli zasahovat do vlastnických práv občanů, co se týče renovací. Není možné stavbu domu, výměnu střešního pláště, rozšiřování či výměnu tepelného systému podmiňovat instalací solárních panelů, jak to například předpokládá Marburgský model.

Další bod se týká energeticky nulových domů. Jak víme, domácnost může svou spotřebu elektřiny uspokojit použitím fotovoltaických panelů, ale elektrická rozvodná síť musí zůstat dostupná kvůli obdobím, kdy je sluneční svit nedostatečný. Jinými slovy, náklady provozovatelů rozvodných elektrických sítí budou takové,

jaké byly. Kombinované systémy vytápění a elektřiny znamenají i drahé duální vybavení. Dokonce i při optimálním hospodaření s energií zůstane mnoho otázek nezodpovězených a může nastat i dramatický nárůst cen – ponecháme-li stranou skutečnost, že ve většině případů zatím neexistují potřebná inteligentní zařízení.

Seán Kelly (PPE) – (GA) Pane předsedající, vítám tuto zprávu, a zejména vynikající závěry a doporučení, jež předložili mí kolegové poslanci. Není pochyb o tom, že většina v současnosti stojících budov a soukromých domů bude stát nejen v roce 2020, ale i v roce 2050. Proto bychom se na tyto budovy a domy měli bezodkladně zaměřit.

V mé zemi je mnoho momentálně nezaměstnaných lidí, kteří si staví domy a podobně. Tisíce a tisíce domů jsou naopak prázdné a nikdo v nich nebydlí. Vzhledem k tomu vůbec není zapotřebí stavět nové domy. Proto souhlasím se svými kolegy poslanci, že bychom se měli soustředit na domy již stojící. Souhlasím s panem komisařem – vlády by měly využívat strukturální fondy a tak dále, aby tuto otázku vyřešily okamžitě. Má to velký význam, a já rovněž doporučuji, aby tento plán byl realizován.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Chtěla bych zpravodajce Ţicăuové za její práci na této zprávě poblahopřát. Stavebnictví nabízí obrovský potenciál pro úspory energie. Energetickou náročnost budov musíme snižovat pro dosažení strategických cílů EU roku 2020. Energetická osvědčení jsou nutná hlavně pro informování kupujících o energetické náročnosti domu.

Rumunsko zvažovalo zavedení energetických osvědčení u majetkových transakcí od letošního roku, ale rozhodnutí o schválení tohoto návrhu bylo odloženo. Hlavním důvodem byl nedostatečný počet energetických auditorů a existovalo riziko navýšení ceny starých domů. Podle představitelů vlády budou osvědčení zavedena v Rumunsku nejpozději do 1. ledna 2011. Hlavní výhodou, kterou budou mít z renovace tepelných systémů obytných budov běžní občané, je snížení jejich nákladů na údržbu. Ministerstvo pro místní rozvoj a cestovní ruch na tento účel vyhradilo pro letošní rok 1 500 milionů RON.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Nelze pochybovat o tom, že zvýšení energetických úspor budov – i díky této směrnici – má svůj významný politický smysl. Je kamínkem v mozaice odpovědnosti za udržitelný život, ale také je ve hře i politická nezávislost Evropy na zdrojích energií ze třetích zemí. Přeji si spolu s vámi, abychom za deset let opravdu snížili emise a současně trochu zabrzдили rostoucí závislost na zdrojích energií, zejména ropy a plynu ze třetích zemí. Velmi vítám tuto směrnici, která bude novým impulsem pro inovace v oblasti zateplování nejen nových, ale snad i starých budov. Stavby se podílí na emisích skleníkových plynů celou jednou třetinou, takže naším úkolem je samozřejmě i aktivní finanční pomoc ze strany členských států. Vítám rovněž návrh kolegy Marinescu na zřízení speciálního fondu. Tento fond by ovšem měl podporovat nejenom zateplování panelových domů, ale veškerých budov v Evropské unii.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, v roce 2008 se EU zavázala k 20% snížení spotřeby energie do roku 2020. Zvyšování energetické účinnosti budov – spolu s cílem dosažení energeticky nulových domů – se projeví nejen snížením spotřeby energie. Tato směrnice nám rovněž pomůže překonat krizi. K její realizaci budou zapotřebí odborníci a specialisté, a vytvoří se tak pracovní místa. Z dlouhodobého hlediska se díky této směrnici navíc sníží náklady domácností evropských občanů. Na závěr bych ráda zmínila energetickou situaci ve stávajícím bytovém fondu a dalších budovách a nezbytnost přijmout opatření k odpovídajícímu zlepšení této jejich energetické situace.

Günther Oettinger, člen Komise. – (DE) Pane předsedající, vážení poslanci, všichni se shodneme, že stavební fond, renovace stávajících budov a výstavba nových budov hraje při plnění našich společných cílů energetické účinnosti a snižování emisí CO₂ důležitou roli. V jiných oblastech, které musíme řešit – to se týká elektráren, skladby zdrojů energie jako takové či automobilového průmyslu – máme co do činění s poměrně malým počtem aktérů: energetickými společnostmi a 12 až 15 výrobci automobilů v Evropě. Tím pádem vyhrát znamená překonat zvládnutelné množství partnerů.

V oblasti staveb je naopak protistran mnoho. Vlastníci domů, nájemci, uživatelé, městské úřady se svým městským plánováním a urbanistickým rozvojem jako takovým, oblastní zákonodárci – nejčastěji kraje či provincie a národní státy; zkrátka žádná jiná oblast není tak důležitá pro dosažení našich procentuálních cílů týkajících se energetiky a klimatu, jako je stavební průmysl, a žádné jiné oblasti se neúčastní tolik milionů partnerů – jak horizontálně, tak vertikálně. Proto je naše směrnice tak zásadním krokem, ale bezpochyby to v této záležitosti není poslední slovo.

Těší mne, že jsme slyšeli vaše návrhy a připomínky, které jsme podrobně sledovali. Můžete mi věřit, když říkám, že prosazení této směrnice je právě tak důležité jako její vypracování. Momentálně je tato směrnice

jen na papíře. Své hodnoty dosáhne až s provedením. Potřebujeme k tomu všechny zúčastněné – členské státy, ale také obecní samosprávy a vlastníky a uživatele stavebního fondu.

Chceme, aby naše opatření na úsporu energie byla realizována nejen v nových stavbách, ale i při renovačních pracích. V nadcházejících týdnech budeme vytvářet návrh, jak v blízké budoucnosti konkrétně využít 115 nebo i o něco víc milionů EUR. Na přípravách tohoto návrhu intenzivně pracujeme. Chceme s našimi návrhy vyčkat tak dlouho, dokud nebude jasné, zda bude oněch více než 115 milionů EUR k dispozici, ale zase ne tak dlouho, aby byly kvůli časovým omezením tyto zdroje ztraceny. Rádi bychom vedli v červenci a srpnu další diskuse o tomto plánu pro obnovitelné energie a energetickou účinnost s poslanci, kteří se o to zajímají.

V současné době jednáme s komisařem Hahnem o možnostech, jak lze regionální programy ve stávajícím finančním období více zaměřit na energetické cíle – této myšlence vyjádřil pan komisař svou okamžitou podporu – a jak bychom mohli využít budoucí programy financování, aby více upřednostnily témata energetiky a staveb v příštím finančním období. A v tom potřebuji vaši pomoc. Na příští finanční období se již dlouho připravujeme. Hlavní programy v rozpočtu Evropské unie dobře znáte. Předpokládám, že členské státy nám více peněz chtít dávat nebudou. Za současné krize a konsolidace rozpočtů očekávám, že si budeme muset vystačit s tím, co již máme – s tímto procentem HDP.

Vzhledem k tomu je pro nás proto na všech úrovních nejdůležitější soustředit se na energetiku, energetický výzkum a programy úspor energie a doplňkově také na infrastrukturu. V rámci přípravy na další finanční období doufám, že zde s vámi budeme diskutovat o možnostech propojení místních, regionálních a vnitrostátních programů pro renovace budov s našimi cíli, a ve vhodných případech i s doplňkovými evropskými programy financování. Je to, jak jsem řekl, důležitý krok - ale ne poslední. Proto uvítám vaše návrhy.

Jsem přesvědčen o tom, že budete Komisi průběžně kontrolovat, aby bylo zajištěno, že tato směrnice bude moci rovněž být úspěšně provedena v praxi. Dovolte mi poděkovat všem poslancům této sněmovny, a zejména hlavní zpravodajce. Rád bych podotknul, že tuto rámcovou směrnici se zájmem sledují i ostatní regiony světa, například Čína nebo Spojené státy. Evropa je v této otázce oproti ostatním kontinentům minimálně o velký krok napřed.

Silvia-Adriana Țicău, zpravodajka. – (RO) Na úvod bych ráda poděkovala stínovým zpravodajům za pomoc, kterou mi poskytli. Jsme na pouhém začátku procesu zaměřeného na energetickou účinnost budov, který počítá s Evropským parlamentem jako stálým, ambiciózním účastníkem a jenž také vyžaduje transparentnost při přijímání aktů v přenesené pravomoci. Je pravda, že jsme jasně odlišili nové a stávající budovy, s přihlédnutím jak k typům vlastnictví, které se zemi od země liší, tak k aktuálnímu stavebnímu fondu.

Jsem přesvědčena, že členské státy a Komise musí použít přezkum finančního výhledu v polovině období plánovaný na rok 2010 k tomu, aby zhodnotily operační programy a vyčlenily více zdrojů na energetickou účinnost budov. Členské státy mohou využít 4 % Evropského fondu pro regionální rozvoj, a jak považují za vhodné, i snížit sazbu DPH, která ovšem v případě prací spojených s energetickou účinností budov nesmí klesnout pod 5 %.

Ráda bych zdůraznila, že všechny prostředky přidělené na energetickou účinnost budov se projeví i na pracovních místech a daních a poplatcích placených na místní, regionální či vnitrostátní úrovni, neboť máme na paměti místní povahu těchto činností. Pouze pokud dosáhneme vyšší absorpční kapacity, co se týče energetické účinnosti budov, a budeme potenciálně schopni čerpat více než 4 % prostředků Evropského fondu pro regionální rozvoj určených v období let 2010–2013, můžeme bychom později, v období let 2014–2020, žádat o výrazné navýšení tohoto podílu. Navrhovala bych, aby toto navýšení představovalo 8 až 12 %.

Kromě toho žádám Evropskou komisi, aby umožnila vyčlenění nevyčerpaných 115 milionů EUR z plánu evropské hospodářské obnovy na iniciativu pro inteligentní města. Myslím si, že energetická účinnost musí být spolu s programy zaměřenými na venkovské oblasti naší hlavní prioritou při plánování finančního období 2014–2020.

V prvním čtení si Parlament rovněž vyžádal, aby byl od roku 2014 zřízen zvláštní nový fond určený přímo pro energetickou účinnost. Pane komisaři, při vytváření takového fondu vás podpoříme.

Předsedající. – Rozprava je skončena.

Hlasování se bude konat v úterý 18. května 2010.

Písemná prohlášení (článek 149)

Ivo Belet (PPE), *písemně*. – (NL) S tímto balíčkem legislativních kroků činíme kvantitativní skok na cestě ke společnosti šetrné k životnímu prostředí. Budovy jsou ostatně zodpovědné přibližně za 40 % emisí CO₂. V průběhu příštích několika let budeme tyto emise postupně snižovat až k nule. To je skvělé jak pro kapsy spotřebitelů, tak pochopitelně pro zaměstnanost, protože investice do budov šetrných k životnímu prostředí jsou náročné na práci. Nyní musíme v krátkém čase uvolnit všechny brzdy a zrychlit renovace stávajících budov, a především musíme v této činnosti podpořit jednotlivé soukromé osoby. Zvláštní pozornost musí být v této věnována nájemníkům sociálního bydlení. Musí dojít k povzbuzení organizací sociálního bydlení, jejich citelnému posílení, aby došlo k tomu, že v krátké době opraví staré budovy a umožní tak využívat jejich výhod i těm nejvíc znevýhodněným nájemníkům.

Véronique Mathieu (PPE), *písemně*. – (FR) Energetická náročnost budov je pro Evropskou unii oblast s velice silným potenciálem. Pokles spotřeby energie v důsledku realizace opatření vycházejících z tohoto textu přispěje k vyšší energetické nezávislosti EU a posune nás blíž evropské politice v oblasti zvyšování energetické účinnosti. Úspěch této politiky závisí také na členských státech, které musí využít finančních nástrojů, jako je například snížení sazby DPH, a vyčerpat všechny přidělené prostředky z evropských fondů na energetickou náročnost apod. Obvyční občané v Evropě tyto výhody rovněž pocítí ve svých domácnostech, neboť jim klesnou náklady na energie. Průměrně tyto náklady představují 33 % příjmů domácnosti, ovšem v domácnostech s nižšími příjmy může tento podíl činit až 54 %. Ve výsledku bych proto uvítala, aby výhody zlepšování energetické náročnosti budov pocítila především poslední jmenovaná kategorie občanů. Nesmíme zapomenout na náklady vniklé tím, že zavedeme tyto nové normy. Pokud se náklady na výstavbu a renovace promítnou do výše nájmů, mohou se výhody nižší energetické náročnosti budov stát nepřístupné právě pro tyto nejpotřebnější.

Alajos Mészáros (PPE), *písemně*. – (HU) Ve vztahu k energeticky účinným budovám se domnívám, že je velmi důležité, abychom řešili tuto otázku energeticky účinných budov. Potřebujeme se touto záležitostí zabývat přednostně, protože Evropě hrozí energetická krize. Evropská unie se zavázala snížit do roku 2020 spotřebu energie o 20 % a zajistit, aby 20 % spotřebované energie pocházelo z obnovitelných zdrojů. Vedle toho je však třeba soustředit se i na otázku energetické účinnosti, hlavně ve stavebním průmyslu, neboť toto odvětví je jedním z největších spotřebitelů energie (40 %) a stejně tak i jedním z největších producentů emisí oxidu uhličitého. Na stavebnictví je třeba se zaměřit obzvláště v zemích střední Evropy, kde jsou staré budovy pozůstatkem minulého režimu a znamená to, že nejsme schopni účinně využívat zdroje energie, které máme k dispozici. Modernizace obytných budov představuje zvlášť velké příležitosti. Výměna oken a dveří a instalace nejmodernějších izolací mohou snížit náklady domácností na energie. V západní Evropě je stavba energeticky účinných domů již rozvinuta a jsou oblíbené především díky velkým státním dotacím. Ve střední Evropě však bohužel dosud neexistuje žádný program větších pobídek pro investice do pasivních domů, i když by se takové technologie mohly podílet na snížení stále rostoucí závislosti na zemním plynu. Proto považuji podporu zprávy za důležitou a hlasoval jsem pro.

Zbigniew Ziobro (ECR), *písemně*. – (PL) Energie spotřebovaná budovami představuje téměř třetinu veškeré energie spotřebované v Evropské unii. Právě proto má toto odvětví velký potenciál pro snižování spotřeby energie – nejen kvůli závazkům přijatým ohledně snižování emisí skleníkových plynů, ale také vzhledem k otázce zabezpečení dodávek energie. Mezi jinými důležitějšími opatřeními pracujeme v rámci směrnice i na konceptu energeticky nulových domů. Dovolte mi zopakovat, že do konce roku 2020 musí být energeticky nulové všechny nové budovy a že veřejné budovy musí tohoto stavu dosáhnout o dva roky dříve, a tak jít příkladem. Dva body v této směrnici si nicméně zaslouží kladnou odezvu. Zaprvé je to skutečnost, že bude vytvořen fond pro energetickou účinnost do roku 2020, tedy nástroj, který napomůže k navýšení veřejných a soukromých prostředků do projektů, jejichž cílem je zlepšení energetické účinnosti budov. Tento typ strukturální podpory je příležitostí, jak dosáhnout našich cílů. Zadruhé je to v návrhu směrnice zahrnuté opatření týkající se zavedení inteligentních měřicích systémů a systémů aktivní kontroly (inteligentní měřidla), jejichž účelem je úspora energie. Zavedení těchto systémů ve velkém může být pro zákazníky výhodou vzhledem ke snížení cen, zvýšení efektivity využívání energie a energetické bezpečnosti.

17. Názvy textilií a související označování textilních výrobků etiketami (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva, kterou předkládá Toine Manders jménem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o názvech textilií a souvisejícím označování textilních výrobků etiketami, (KOM(2009)0031 – C6-0048/2009 – 2009/0006(COD)) (A7-0122/2010).

Toine Manders, *zpravodaj*. – (NL) Rád bych začal poděkováním všem zúčastněným za mimořádně konstruktivní vzájemnou spolupráci. Doufám, že se po zítřejším hlasování budeme schopni rovnocenně zapojit, neboť Parlament vystupuje téměř jednohlasně vůči Komisi a Radě; konečným cílem je zajistit dohodu, jež bude ku prospěchu evropským spotřebitelům, evropským občanům.

Podporuji návrh Komise promítnout úpravu označování textilních výrobků etiketami do formy nařízení, což je podle mne lepší, než aby byla tato záležitost začleněna do platných směrnic. V této souvislosti se odkáží na zprávu pana Montiho, ve které se uvádí, že obtíže Evropy jsou ve skutečnosti způsobené prováděním směrnic do vnitrostátního práva, které pak končí 12 nebo 27 odlišnými podobami. Vždy jsem byl zastáncem nařízení a doufám, že Komise v budoucnu předloží více návrhů na nařízení.

Cílem tohoto nařízení je umožnit, aby nová textilní vlákna mohla být rychleji uvedena na trh. Tato otázka má též velkou podporu ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, neboť chceme v co nejvyšší míře optimalizovat vnitřní trh.

Snažili jsme se však udělat ještě něco jiného, a je to rovněž oblast, která trápí evropskou veřejnost. Ve zprávě jsme usilovali o zjednodušení označování oděvů, jež jsou ostatně také textilním výrobkem, například zavedením evropské normalizace. Nyní víme, že už to není tak jednoduché, a proto jsme si vyžádali zpracování studie týkající se posouzení dopadu, abychom zjistili, zda méně může být více; tedy méně informací pro spotřebitele. Spotřebitelé se mohou pro další informace případně obrátit na internetovou stránku nebo jiné zdroje.

Etikety musí být zkrátka kratší, aby výrobci mohli brát ohled na jednotný trh a nemuseli na jednotlivé kusy oděvů našít celé noviny, což spotřebitele jen zmate; na příkladu označování potravin se ukázalo, kam až to může zajít. Tohle nechceme.

Předložili jsme řadu návrhů, ve kterých jsme Komisi žádali, aby umožnila, aby textilní výrobky byly opatřovány jednoduššími etiketami. Pravdou je, že spotřebitelé mají nárok na určité základní informace typu co kupují, z čeho je to vyrobeno, kde to bylo vyrobeno. Jsme přesvědčeni, že spotřebitelé mají na tyto informace nárok a neměly by jim být utajovány. Máme tudíž opět co do činění s oblastí nekalých obchodních praktik. Sledování a vymáhání je v této oblasti velice obtížné, proto jsme připravili návrhy, které se těmito otázkami budou zabývat.

Hovoříme tu tedy o poskytování velmi jednoduchých informací, a jestliže budou spotřebitelé chtít vědět více, mohou další informace obdržet na vyžádání; pokud toto bude obhajitelné, Komise zvolí tu nejlepší cestu, jak poskytovat služby spotřebiteli.

Učinili jsme řadu návrhů. Pokud hračka obsahuje textilní složku z více než 85 %, musí podle našeho názoru dosahovat shody s tímto předpisem. Někteří říkají, že je toto vše sice hezké a správné, ale že už máme směrnici o bezpečnosti hraček. Tato směrnice se ale konkrétně zabývá spíše bezpečností než informováním spotřebitelů o tom, z čeho je výrobek vyroben, přičemž si dovedu představit, že právě to chtějí spotřebitelé vědět.

Pak je ve zprávě například takovýto návrh: spotřebitelé mají právo vědět, zda je výrobek vyroben z živočišných materiálů, a to stačí, víc vědět nepotřebují – výrobce musí uvést, zda byly využity jakékoliv produkty živočišného původu. Nehovoříme zde o vláknech, ale o jiných materiálech, jako je srst.

A konečně je zde známý problém „Vyrobeno v“, kdy Komise předkládala návrhy v této věci již v roce 2005. My jsme je vlastně doslovně převzali a doufáme, že s podporou Komise a Parlamentu Rada konečně změní názor a uvidí věci v pozitivním světle. Proto bych chtěl Radu vyzvat, aby souhlasila s kompromisem s Komisí a Parlamentem, neboť se tím toto nařízení zlepší v zájmu spotřebitelů a zvýší se informovanost.

Antonio Tajani, *místopředseda Komise*. – (IT) Pane předsedající, než se budu věnovat tématu, dovolu mi prosím připojit se k soustrasti, kterou tato sněmovna již vyjádřila v souvislosti s úmrtím dvou evropských vojáků, kteří byli dnes ráno zabiti při teroristickém útoku v Afghánistánu.

Dámy a pánové, Komise zahájila revizi norem pro názvy textilií, která je součástí kampaně za lepší právní úpravu. Hlavním účelem tohoto návrhu je zlepšení stávajícího právního rámce a zjednodušení postupu k přijetí nových názvů textilií. V tomto smyslu se návrh také zaměřuje na podporu inovací v textilním průmyslu.

Cílem nového nařízení je tedy umožnit výrobcům, uživatelům a spotřebitelům rychlejší přístup k inovativním výrobkům obsahujícím nová vlákna; tato problematika leží na srdci evropským spotřebitelům, podnikům v daném odvětví – včetně textilních a oděvních podniků – a také vnitrostátním správám.

V prvé řadě bych rád poděkoval Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů za to, že schválil zprávu ze dne 8. dubna. Rád bych poděkoval především zpravodaji Mandersovi a stínovým zpravodajům za jejich dostatečně podrobnou a důkladnou práci na tomto návrhu, který vyvolal velmi živou a konstruktivní diskusi o označování textilních výrobků etiketami. Vzhledem k tomu, že se jedná o návrh na zjednodušení právních předpisů, Komise se odchýlila od ustanovení v původní podobě směrnice, kterou je nyní nutné nahradit nařízením, o němž tu diskutujeme.

To znamená, že Komise velkou většinou přijala pozměňovací návrhy navržené ve zprávě, které schválil Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů. Jsme si vědomi toho, že některé pozměňovací návrhy, zejména ty, které navrhuji rozšíření oblasti působnosti nařízení, budou v Radě předmětem diskuse. Vynaložíme veškeré úsilí, abychom usnadnili tuto diskusi mezi orgány, a budeme tvrdě pracovat na dosažení přijatelných kompromisů.

Jeden z těchto pozměňovacích návrhů se týká označení původu, etikety „Vyrobeno v“, tedy oblasti, kterou původní návrh Komise nepokrýval. Parlament vždy této věci, která má velký význam pro spotřebitele, věnoval velkou pozornost.

Pozměňovací návrhy v této oblasti souvisejí s návrhem, který Komise předložila v roce 2005 a který se týká označování původu u celé řady důležitých kategorií výrobků, včetně textilních výrobků. Já tyto pozměňovací návrhy, jak jsem již zdůraznil na setkání s Výborem pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, podpořím. Stejný postoj zaujmu i k pozměňovacímu návrhu, který navrhuje označování jiných než textilních částí z produktů živočišného původu.

Rád bych uvedl několik obecných poznámek, co se týče dalších pozměňovacích návrhů. Pokud jde o pozměňovací návrh 19, návrh Komise již stanovil, že z označování etiketami jsou vyňati tradiční krejčí. Rozšíření této výjimky na veškeré textilní výrobky nabízené zákazníkům jako jednorázové výrobky by však znamenalo, že by z povinného označování byl vyňat pravděpodobně příliš velký počet oděvních výrobků. Tato oblast v praxi představuje jednu z hlavních rozvojových linií evropského oděvního průmyslu. Tyto výrobky by tedy byly z označování etiketami vyňaty a hrozilo by, že počet výjimek neúměrně vzroste.

Co se týká pozměňovacího návrhu 63, jehož cílem je odstranit hračky ze seznamu výrobků vyňatých z povinnosti označování, rád bych vám připomněl, že klíčovou otázkou je v případě hraček bezpečnost. Příslušná norma je dostatečně podrobná a zároveň s důkladným přezkoumáním k ní proběhla v roce 2009 široká diskuse v Radě a v Evropském parlamentu.

Vzhledem k tomu, že bezpečností se zabývala již norma *ad hoc* pro hračky, obáváme se, že toto další zatížení by pro řadu výrobců mohlo být neúměrné. Co se týká požadavku na prověření dalších možností označování textilních a oděvních výrobků, jsem odhodlán široce a otevřeně jednat se zúčastněnými stranami o všech dalších otázkách, které byly vzneseny v průběhu diskusí v Evropském parlamentu a Radě.

Děkuji vám za pozornost a budu pozorně naslouchat vašim připomínkám, které zazní v této debatě.

Lara Comi, jménem skupiny PPE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, textilní průmysl, to je jedno z klíčových odvětví našeho evropského trhu. Návrh, který předložila Evropská komise, je už sám o sobě vynikajícím startovním bodem pro zdokonalení a zjednodušení regulačního rámce, který je v současnosti v členských státech v platnosti, zejména co se týká transparentnosti a flexibility právních předpisů o technologickém rozvoji v textilním průmyslu.

Naše dosavadní práce v Parlamentu nám umožnila oblast působnosti původní směrnice rozšířit, a to zavedením norem týkajících se dalších požadavků na označování etiketami, o nichž se domníváme, že jsou zcela nepostradatelné. Zejména bych vás ráda upozornila na normy, které se týkají označení původu.

Zde jsme navrhli dva rozdílné systémy označování: jeden povinný systém pro výrobky ze třetích zemí, jak je to už stanoveno v nařízení z roku 2005, které v současnosti blokuje Rada, jak víte, a jeden systém dobrovolný pro výrobky vyráběné v členských státech.

Systémy obecně slouží dvojímu účelu, ovšem tím důležitějším z nich je bezpochyby uvádění pravé země původu výrobku. Spotřebitelé musí mít možnost se při nákupu informovaně rozhodovat. Tím, že využijeme navržená kritéria pro stanovení původu, usilujeme o to, abychom se v budoucnu vyhnuli etiketám, které budou obsahovat klamné nebo zavádějící informace, což by jistě bylo škodlivé pro spotřebitele.

Navíc je tato nová úprava zaměřena i na ochranu malých a středních podniků, které se rozhodly zachovat své sídlo podnikání v členských státech.

Hlavním důvodem pro rozhodnutí hlasovat v plénu bylo přání Evropského parlamentu zaujmout pevné stanovisko k těmto otázkám, zejména s přihlédnutím k dosaženému politickému konsenzu mezi třemi největšími skupinami. Chtěla bych však opravdu říci, že spolupráce se zpravodajem a stínovými zpravodaji byla pro mne skutečně vynikající zkušeností.

Navzdory našim rozdílným politickým názorům se nám podařilo nalézt reálný základ, na kterém jsme se shodli a jenž, jak doufáme, představuje nejlepší způsob, jak ochránit zájmy evropských občanů a samotné Evropské unie. Doufám proto, že zítra budeme jednotní v hlasování o této zprávě, což bude silný politický signál vyslaný Radě ohledně úkolů, jichž bychom se měli zhostit ve druhém čtení. Upřímně vám všem děkuji za spolupráci.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ROUČEK

Místopředseda

Christel Schaldemose, *jménem skupiny S&D*. – (DA) Pane předsedajícím, ráda bych začala poděkováním panu Mandersovi a našim kolegům poslancům za velmi konstruktivní spolupráci v souvislosti s tímto návrhem. Naše nařízení o textiliích je kvalitní a potřebný návrh. Ve skutečnosti je velmi rozumné harmonizovat pravidla schvalování nových vláken pro vnitřní trh. My ve skupině Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu proto návrh podporujeme jako celek.

Domníváme se však také, že návrh nesmí být výhodný pouze pro jednu stranu. Nesmí být výhodný jen pro textilní průmysl. Je také velice důležité se zaměřit na to, co je dobré pro spotřebitele. Proto jsme při práci na tomto návrhu vnímali jako velmi důležité, abychom zajistili, aby spotřebitelé dostávali o vláknech a textiliích, které kupují, jasné informace. A chtěli jsme tedy také, aby tyto informace uváděly úplné složení vlákněné směsi.

Tím ale nechceme skončit. Jsme samozřejmě také pro vypracování studie toho, jak jsou obecně textilní výrobky v EU označovány etiketami, a naše skupina byla zapojena do předložení návrhů s tímto cílem. Jsem přesvědčena, že pro spotřebitele je vcelku důležité vědět, jaké složení má výrobek, který kupují, kde byl oděv vyroben, zda obsahuje látky, jež by mohly způsobit alergickou reakci, či cokoli dalšího, co tito lidé potřebují vědět. Jsem přesvědčena, že je třeba říci spotřebiteli mnoho těchto věcí – včetně podmínek výroby – a v budoucnosti bude tato potřeba ještě stoupat. Takže pro nás bylo důležité říci, že se domníváme, že je vhodné, abychom provedli podrobnější zkoumání, jak lze vytvořit správně fungující systém značení pro textilní výrobky, který by znamenal přínos pro spotřebitele. A to je současně jeden z důvodů, proč tento návrh v plné míře podporujeme. Osobně se dále domnívám, že je pro nás pro všechny poměrně důležité, abychom se blíže zabývali celým systémem velikostí oděvů. Myslím, že by to mohlo přinést více vzájemných obchodů v rámci vnitřního trhu, kdybychom si mohli být jisti, že určité velikosti oděvů jsou stejné bez ohledu na to, ve které zemi oblečení kupujeme.

My sociální demokraté tento návrh plně podporujeme a doufáme, že by mohl být přínosem pro toto odvětví, ale – což je ještě důležitější – i pro spotřebitele.

Niccolò Rinaldi, *jménem skupiny ALDE*. – (IT) Pane předsedajícím, pane komisaři, dámy a pánové, měli bychom panu Mandersovi poblahopřát k tomuto usnesení a zprávě, jejímž cílem je vnést alespoň trochu řádu do stále rostoucího chaosu na světovém trhu.

Zajímá mne především otázka povinného označování původu, na níž spolupracuji ve svém Výboru pro mezinárodní obchod jako stínový zpravodaj za skupinu Aliance liberálů a demokratů pro Evropu s paní zpravodajkou Cristianou Muscardiniovou, a která je předjímána i určitou malou částí Mandersovou zprávou.

Fakticky se na světovém trhu, na němž se pohybujeme, používá povinné označování původu ve Spojených státech, Číně, Austrálii, Mexiku, Japonsku a řadě dalších zemí. Nerovnováha, která tím vzniká, má značný dopad na výrobce i spotřebitele na našem kontinentě a působí nenormální situaci, kterou je třeba odstranit.

A to platí ještě víc pro textilní výrobky, u kterých, jak už řada mých kolegů uvedla, jsou problémy s porušováním bezpečnosti; současně v nich ale do určité míry náznak jejich země původu je, řekl bych poněkud poetičtěji, což je zvláště příznačné.

Situace, v níž se dnes nalézáme, je poněkud rozporuplná, neboť označení původu se objevuje na některých výrobcích z toho důvodu, že je to pro výrobce výhodné, zatímco v jiných případech uvedeno není, protože se to výrobci naopak nehodí; někdy je uvedeno podle pravidel jiných zemí, neboť se jedná o výrobky, které

jsou vyváženy i do Spojených států a do Japonska a při jejich výrobě je na to pamatováno. Jednoznačně potřebujeme tuto otázku upravit vlastními evropskými normami.

Za tím účelem se Evropský parlament snaží prostřednictvím zprávy pana Manderse, jak jsme právě slyšeli, ale i díky práci Výboru pro mezinárodní obchod tkát vlastní síť, abychom dosáhli větší jasnosti informací pro spotřebitele, ale i pro výrobce.

Heide Rühle, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, opravdu s radostí souhlasím se slovy mého předřečníka. I nás těší, že Výbor pro mezinárodní obchod v té oblasti pracuje. Ráda bych dále poděkovala panu zpravodaji. Nicméně musím říci, že nesdílím jeho postoj a v některých bodech ho zítra nebudeme moci podpořit.

Dovolte mi, abych ještě jednou zdůraznila, co je podstata. Všechny by nás potěšilo, kdybychom měli jasné označení země původu. Všichni sdílíme názor, že je třeba prosazovat tlak na Radu, a všechny nás mrzí, že Rada už několik let jasné označení původu blokuje. Tato směrnice je však směrnici, nikoli symbolickým usnesením, ve kterém lze věci jako tyto uveřejnit. Já například jsem podpořila písemné prohlášení, které opakovaně bude jen vyzývat k akci, a považuji za důležité, abychom i nadále v práci v tomto směru pokračovali.

Tato směrnice má však odlišný cíl a účel – zajistit transparentnost a nabídnout spotřebitelům jistotu v názvech nových vláken a nových materiálů. Nyní se obáváme, že pokud bude oblast působnosti této směrnice rozšířena, mohla by mít směrnice stejný osud jako poslední pokus o zavedení označování původu „Vyrobeno v“ – jinak řečeno, bude zase zablokována Radou. To by bylo politováníhodné, neboť se skutečně domníváme, že je třeba v tomto směru jednat poměrně rychle. Podporujeme všechny ostatní kroky v oblasti označování původu prostřednictvím „Vyrobeno v“ – o tom není pochyb, vždy budeme jeho zastánci – nepovažujeme však za správné, aby bylo k dosažení tohoto cíle zneužíváno současného nařízení.

Malcolm Harbour, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, zastupuji dnes stínovou zpravodajku mé skupiny paní McClarkinovou, která se touto záležitostí velmi zabývala.

Chtěl bych se vrátit k tomu, co říkala paní Rühleová. Plně s ní souhlasím v tom, jak by tato otázka plánované úpravy označování země původu měla být provedena. V návrzích, které zde byly předloženy, došlo k některým významným zlepšením v souvislosti s přímou podstatou návrhu – jak označovat vlákna, jak označovat složení a jak zajistit srozumitelnost označování.

Povšiml jsem si však, že zpravodaj viditelně opomenul zmínit, že se jedná o skutečně zásadní směrnici z hlediska regulace vnitřního trhu i ochrany spotřebitele, jejímž obecným cílem zjednodušit právní úpravu, usnadnit rozpoznávání nových názvů textilií a usnadnit uvádění nových textilií na trh – zkrátit tuto dobu zhruba o 12 měsíců – a současně v souvislosti s tím, co budeme činit na úrovni normalizace, dosáhnout podstatného zlepšení tak, že se sjednotí právní úprava pod taktovkou Evropského výboru pro normalizaci, což vše přinese značné úspory dotčenému odvětví a užitek spotřebitelům.

Skutečná otázka pro zpravodaje spočívá v tom, zda chceme, aby všechna tato pozitiva byla ohrožena kvůli připojení otázky označování země původu, které – jak na to správně poukázala paní Rühleová – Komise již navrhovala pro celou řadu výrobků. Myslím, že bychom měli být velmi opatrní, abychom plánované přínosy nezpozdili. Souhlasím, že bychom měli reagovat politicky a že bychom měli požadovat i některé další věci, jež zpravodaj požaduje ve zprávě, ale domnívám se, že v řadě aspektů překročil vlastní kompetence zpravodaje za svůj výbor a nechal se strhnout k tomu, aby ze zprávy učinil výkladní skříň svých vlastních nápadů a myšlenek. Doufám, že si to vezme při zítřejším hlasování k srdci, abychom přínosy spotřebitelům a výrobcům mohli zprostředkovat. Je možné činit některá politická prohlášení, ale skutečně nedopustíme, aby tato věc byla zbytečně zpožďována.

Eva-Britt Svensson, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Pane předsedající, mají-li spotřebitelé být schopni se správně rozhodnout a projevit svou vůli, musí mít přístup k informacím o výrobcích. Tato zpráva je prvním krokem a znamená, že textilní výrobky budou označovány etiketou země původu, jinak řečeno informací o tom, kde bylo zboží vyrobeno. Máme jako spotřebitelé právo to vědět.

Máme nyní zároveň příležitost požadovat, aby Komise přispěla dále k tomu, že spotřebitelé budou mít větší moc. Mám na mysli zejména instrukce ohledně údržby a zdravotní a bezpečnostní varování. Není možné, aby ti, kdo trpí alergií, byli vystaveni kontaktu se zbožím obsahujícím stopy alergenních látek.

Naši občané mají často pocit, že pravidla vnitřního trhu upřednostňují společnosti a průmysl. Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice zastává názor, a i já se tak domnívám, že je

nejvyšší čas reagovat přednostně na požadavky spotřebitelů. Bylo by to přínosné nejen pro spotřebitele, ale rovněž i pro seriózní společnosti.

William (The Earl of) Dartmouth, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, zpráva sama sebe označuje, cituji, za „v podstatě technickou záležitost, která nemá velký politický dopad“. Evropská komise si nikdy nenechá ujít příležitost, která souvisí s řešením problémů krize. Podobně jako Evropský parlament, který se též stal odborníkem na využívání technických zpráv k nastolení harmonizovaného evropského superstátu. Důsledkem je to, že britská Independence Party přistupuje k této zprávě s nedůvěrou.

Avšak první část zprávy, kterou máme před sebou, spojuje tři směrnice do jediného nařízení, což by mělo přinést zjednodušení. Existuje zde také dokonce náznak zrušení v pozdější době. Jsme však rozhodně proti druhé části, zejména pozměňovacímu návrhu 58, který zahrnuje zavedení nových požadavků na označování etiketami na úrovni Unie. Povšiml jsem si zejména návrhu, cituji, „jednotného celoevropského systému pro označování velikosti oděvů a obuvi“. Ve Spojeném království je využíván systém označování velikostí, který zajišťuje plnou účinnost. Je zcela odlišný od systému, který platí ve většině kontinentální Evropy. Všichni britští občané ho znají a rozumí mu a neměl by být nahrazován celoevropským systémem.

Ještě jednou opakuji, zpravodaj Evropského parlamentu se snaží využít ryze technického dokumentu k dosažení zcela nedemokratického cíle evropského superstátu.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedající, v těch tisících diskusích o globalizaci, jaké se zde v posledních desetiletích uskutečnily, jsme neustále vraceni do bodu, kdy se nás ti, kdo se účastní diskuse, ptají, co by oni mohli udělat. Ve výsledku vždy padla zmínka o spotřební síle. To je sice správné, avšak při nákupu výrobků, což je oblast, kde mohou spotřebitelé tuto svou spotřební sílu reálně uplatnit, jsou jim do cesty kladeny zbytečné překážky. I přesto, že v odvětví textilních výrobků existuje jistá míra normalizace, myslím, že nám schází odvaha.

Vážená Komise, dámy a pánové, překvapuje mne, že jsem první, kdo to tady zmiňuje. Proč jsme nebyli již v otázce sociálního značení ambicióznější? Proč ho dosud nemáme? Proč nevyužíváme tento ideální nástroj, který nám zajistí větší transparentnost v tom, kde, jak a za jakých podmínek byly skutečně vyrobeny tyto výrobky? Proč neustále naříkáme, že se ruší pracovní místa a přitom neděláme to, co je nejdůležitější pro zájmy spotřebitelů – neumožňujeme jim kontrolu toho, co skutečně kupují?

Evelyn Gebhardt (S&D). – (DE) Pane předsedající, pane komisáři, pane Mandersi, mnohokrát vám děkuji za skvělou práci, kterou jste vložili do tohoto nařízení. Chtěla bych také obzvláště poděkovat svému stínovému zpravodaji, neboť jakkoli se jedná o technickou zprávu, jak zde bylo několikrát zmíněno, má pro naše občany řadu dalekosáhlých důsledků. Ostatně v této zprávě se zabýváme tím, aby na trh v Evropské unii mohla být uvedena nová vlákna.

A to je věc, kterou bychom měli umožnit. V tom má Evropská komise pravdu. Není to ale možné udělat v každém případě – mají-li být spotřebitelé skutečně chráněni, jak o tom stále hovoříme, musí být provedeny testy vláken. Je důležité, aby bylo testováno například to, zda jsou vlákna alergenní. Rovněž musí být jasné označena etiketou, aby občané – jak jsou vždy popisováni jako odpovědní občané – mohli také tak jednat.

Musím také v této souvislosti vyjádřit nesouhlas s poslanci, kteří říkají, že bychom měli vynechat označování země původu. Je to velmi důležité a zcela správné. Občané většinou chtějí vědět, odkud vlákna a textilie pocházejí. O co se tu jedná? Jedná se tu i o způsob, jakým byly vyrobeny. Je to politováníhodné, ale v mnoha státech je dosud využívána dětská práce a dokonce otrokářská práce. Existují občané, kteří chtějí takové informace získat, aby při nákupu výrobků mohli učinit odpovědný výběr.

Možná to není předmětem tohoto nařízení, je však úkolem poslanců připomenout Radě její odpovědnost a vyvíjet na ni tlak, aby byl konečně řádně využit text o označování původu, který má Rada na stole od roku 2005. Jde o příležitost, kdy můžeme tento nátlak rozpohybovat, a měla by se skutečně využít k tomu, aby vznikl dobrý předpis, o němž naši občané říkají: ano, je to něco, s čím se jstě dá žít – to je ta politika, kterou od svých zástupců v Parlamentu očekáváme.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Pane předsedající, pokud zde v Evropě je nějaké odvětví, v němž se zaměstnanost stala obětí bezohledného přemísťování, volného pohybu kapitálu, silného eura a dumpingu, pak je to textilní průmysl. Co se týče výroby a zaměstnanosti, zůstává v dnešní době jen několik málo příkladů v odvětví výroby zboží střední a vyšší kategorie, výroby luxusního zboží a odvětví špičkových technologií. Avšak toto odvětví je nadále křehké a zranitelné, vystavené napospas padělání výrobků a technologickému pokroku v nově se rozvíjejících zemích, jenž je příliš často financován z kapitálu evropských firem.

Proto cokoliv, co se může na pomoc ochraně pracovních míst a know-how v evropském textilním odvětví uskutečnit, je pozitivní. Jsem proto rovněž pro sociální značení textilního zboží, které má spotřebitelům pomoci ve výběru zboží na základě etických kritérií, jako jsou hlediska zdravotní, bezpečnostní, právní, dobrých životních podmínek, pracovních podmínek a odměňování pracovníků.

Dále jsem pro to, aby označování bylo užíváno jako prostředek boje proti padělkům, pokud skutečně budeme schopni najít lidské zdroje pro boj proti podvodům. Je třeba jít ještě dále a stanovit skutečné preference Společenství. Veškerá nařízení o označování na světě nám však budou k ničemu, když nebudeme mít politickou vůli znovu patřičně rozvinout textilní průmysl, jenž v Evropě vytváří pracovní místa.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Pane předsedající, textilní odvětví prochází obdobím dramatických změn. Na trh vstupují nová vlákna a tkaniny a pro spotřebitele je obtížné rozumět tomu, co kupují. Bohužel je velká část zboží vyráběna v zemích, v nichž neexistuje vůbec žádná kontrola výrobků. Po desetiletí jsme informovali spotřebitele o obsahu potravin a léčivých přípravků, ale nikoli o tom, co je obsaženo v oblečení, které nosí. Proto je v dnešní éře nanotechnologií správné, abychom se začali na toto téma zaměřovat, a já souhlasím s Komisí i zpravodajem, že potřebujeme jednotný systém pro označování velikosti oděvů a obuvi.

Internet nabízí zcela nové možnosti, a to jak pro obchodníky, tak nás kupující, při vyhledání informací o konkrétním výrobku za pomoci identifikačního čísla. Mimořádně důležité však bude, abychom informovali spotřebitele o alergenních a nebezpečných látkách. Je rovněž zapotřebí uvádět informace o údržbě, zemi výroby, hořlavosti a o použití chemických látek při výrobě. Při každodenní manipulaci s výrobky je však pro spotřebitele zcela nezbytné, aby se používaly jazykově nezávislé symboly.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Férová soutěž pro evropský průmysl a obchod stejně jako ochrana evropských spotřebitelů se v globalizovaném obchodě neobejde bez definování určitých standardů výroby a také informací o výrobcích pro spotřebitele. Toto nařízení bezpochyby lépe než stará směrnice přinese další zlepšení v oblasti označování textilií, zkrátí o rok uvádění nových vláken na trh a současně zruší etikety pro spotřebitele.

Přetrvává však několik rozporů mezi Parlamentem a Radou, např. pokud jde o kombinování názvů vláken s jazykově nezávislými symboly či označování netextilních zvířecích částí textilních výrobků či problémové testy na alergie, což je škoda. Jsem však ráda, že se tento rozpor méně týká značení země původu výrobku a podmínek pro jejich použití. A to povinně u textilií dovážených ze třetích zemí a nově nepovinně u textilu vyrobeného v členských státech. Je to první vlaštovka, po které volají dlouho jak evropští výrobci, tak spotřebitelé, kterým záleží na kvalitě. Věřím, že tento princip brzy rozšíříme i na výrobky ze skla, porcelánu a další komodity a že to stihneme dříve, než evropské výrobky definitivně zmizí z našeho trhu pod tlakem konkurence levných nekvalitních výrobků.

Chci oponovat těm, kteří to označují za protekcionismus. Informace o tom, kde byla podstatná část výrobku vyrobena a za jakých podmínek, není přeci utajováníhodná skutečnost, ale je to informace, která zlepší orientaci spotřebitelů v globalizovaném tržišti. Posílí propagaci kvality evropských značek a právem vzbudí možná i hrdost občanů na to, co ještě vzdor konkurenci levné pracovní síly dokáží Evropané vyrábět. Tou hlavní přidanou hodnotou, na kterou čekají spotřebitelé, je naděje, že se snáze vyhnou koupi nebezpečných výrobků, kterých je přes zlepšování kontroly stále velmi mnoho. Vítám podporu Komise a věřím, že se nalezne i kompromis s Radou.

Alan Kelly (S&D). – Pane předsedající, především bych chtěl poblahopřát panu zpravodaji a stínovým zpravodajům, kteří ve všech etapách postupu ve výboru projevíli kladný a na spotřebitele orientovaný přístup. Odvedená práce podle mého názoru znovu dokládá to, že tato sněmovna patří k nejpružnějším orgánům Evropské unie a v centru jejího přístupu je budování konsenzu. Od té doby, kdy jsem se stal členem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, je to druhá nebo možná třetí záležitost, s níž jsem se setkal, kdy tato sněmovna prokázala větší pružnost než Rada, a těším se, že se více takových příkladů naplní v budoucnu.

Co se týče předmětu samotného, pokusy o harmonizaci pravidel v oblasti označování oděvů etiketami a určování názvů jsou velmi pozitivním příkladem toho, jak může vnitřní trh pomoci spotřebitelům i výrobcům. Tento návrh je stejně tak důležitý pro průmysl jako pro spotřebitele. Na to nesmíme zapomínat a přitom mám někdy pocit, že spotřebitelům se nevěnuje tolik pozornosti, jak je potřebné.

Tento návrh byl původně převážně technický a nepolitický a měl sloužit jen jako opatření na sloučení tří směrnic. Avšak vzhledem k tomu, že se ve sněmovně k těmto typům témat jen zřídkakdy vracíme, je rozumné, aby jakýkoliv návrh, který předložíme, byl v nejvyšší možné míře ucelený.

Spotřebitelé mají právo znát přesné, věcné, srozumitelné a srovnatelné informace o složení textilních výrobků. Mají také právo znát úplný – a tím myslím opravdu úplný – výčet vláken, jež daný výrobek obsahuje; je to nezbytné pro předcházení alergiím atd.

Osobně považuji za velmi důležitou transparentnost výrobních metod a podmínek a to, aby bylo skutečně zřejmé místo původu. Při nákupu tak bude možné sociální rozhodování. Myslím, že ve světě, ve kterém žijeme, to v souvislosti s dětskou a otrockou prací atd. má stále větší význam.

Proto souhlasím s mnoha myšlenkami Komise, ale současně také s výzvami na zavedení obecnějšího systému označování výrobků etiketami. Měli bychom na to pohlížet jako na příležitost vytvořit právní předpis, který tím nejlepším způsobem prohloubí a posílí vnitřní trh.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Pane předsedající, dámy a pánové, ráda bych na úvod poblahopřála panu Mandersovi k práci, kterou odvedl na této zprávě, a současně chci poděkovat i dalším kolegům poslancům, kteří s ním na zprávě spolupracovali. Po pravdě řečeno je klíčová jen tím, že tento návrh zjednodušuje a zlepšuje současný legislativní rámec spojením všech existujících platných právních předpisů – tří základních směrnic o názvech a označování textilních výrobků etiketami.

Návrh však navíc bude mít příznivý dopad na soukromé subjekty a veřejné orgány a tento návrh nám také umožní vyvíjet nová vlákna, čímž podnítí inovace v textilním a oděvním průmyslu. A zároveň nám tato revize umožní zvýšit transparentnost zapisování nových vláken na seznam harmonizovaných názvů vláken. Nikdo už, zdá se, nepochybuje o tom, že toto nařízení bude pro všechny subjekty přínosem.

Pro textilní průmysl se sníží administrativní náklady a nová vlákna bude možné uvést na trh rychleji. Orgány členských států dosáhnou výrazných úspor nákladů díky tomu, že nebudou muset provádět změny do svých vnitrostátních právních předpisů. Navíc spotřebitelé budou mít záruku, že specifické názvy vláken odpovídají konkrétním vlastnostem, a i pro ně bude užitečné, že se nová vlákna dostanou dříve na trh. Zavedení těchto vláken je důležité pro evropský průmysl jako způsob, jak podporovat inovace, což bude znamenat, že ke spotřebitelům se dostane více informací.

V současném kontextu globalizovaného světa a nově se rozvíjejících ekonomik, včetně stále větších trhů, na nichž cirkulují miliony výrobků vytvořených miliony společností, má pro společnosti, zejména malé a střední podniky, závazek k inovacím a rychlost, se kterou se tyto inovace dostanou ke spotřebitelům, naprosto klíčový význam. Byla bych ráda, kdyby uplatňování tohoto nařízení mohlo zvýšit konkurenceschopnost malých a středních podniků. Díky tomuto novému nařízení se jednoznačně zvýší podíl malých a středních podniků na trhu a budeme jím přispívat ke zvýšení zaměstnanosti v Evropě.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Pane předsedající, existuje úsloví, že něčí život visí na nitce. Jen si představte, kdyby nit nebyla pevná, kdyby nebyla vyrobena ze správného materiálu, člověk by přišel o život. Říkám to jako důkaz toho, jak jsou vlákna a tkaniny důležité.

Nejedná se jen o technickou otázku. Předmětem této rozpravy není technická zpráva. Jsem přesvědčena o tom, že tato skvělá zpráva, kterou předložil pan Manders, a já mu za ni děkuji, má politický rozměr, který se týká jak obchodníka, tak i výrobce: s tímto nařízením bude jejich práce snadnější a rychlejší.

Má politický rozměr, který postihuje spotřebitele a v důsledku i vnitřní trh; politický rozměr vyvolávající etické otázky. Musíme vědět, odkud výrobky pocházejí a kde byly vyrobené. Označení „Vyrobeno v“ není jen technickou záležitostí. Podle mého názoru je to v první řadě vysoce politická otázka. Když víme, ze které země výrobek pochází, máme informace o tom, jak byl vyroben, jaký druh práce byl při jeho výrobě využit, jaká zde platí pracovní práva a zda jsou dodržována.

My zde, jako občané Evropské unie, nejsme technokraté, co tu chodí se zavřenýma očima. Jsme občané, kteří přemýšlejí, vytvářejí předpisy a jednají i jménem ostatních lidí. Záležitost „Vyrobeno v“ je tedy dost možná technokratickou otázkou, která má ale také závažný politický rozměr, a my musíme obě tyto věci sjednotit. Parlament v tom bude podle mne mít zásadní úlohu.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, vždy jsem paní Rühleové velice důvěřoval, tentokrát je to však po šesti letech poprvé, co se její vyjádření zcela přesně shodují s mými myšlenkami. I já se obávám, že zde dochází k politováníhodnému spojování dvou záležitostí způsobem, který neprospěje občanům Evropské unie, Parlamentu, Komisi ani Radě.

Všichni se shodneme na tom, že označování textilních výrobků je téma, které je pro spotřebitele velmi důležité, a že musíme neprodleně najít řešení tohoto problému. Musíme se tu však opravdu vyvarovat

směšování dvou rozdílných věcí. Nepamatuji si, že by v Parlamentu k něčemu takovému již někdy došlo: Výbor pro mezinárodní obchod v současnosti konzultuje návrh nařízení Komise a najednou tutéž věc včleníme do jiného dokumentu.

Hovořím konkrétně o označení původu „Vyrobeno v“. Nebudu do podrobnosti rozebírat vše, co budeme ve Výboru v nadcházejících týdnech a měsících konzultovat v souvislosti s právní úpravou označení „Vyrobeno v“, jako například jaký je původ výrobku, který byl navržen v Itálii, materiál k němu je kůže zpracovaná v Argentině a bavlna z Turkmenistánu, z níž byla tkanina vyrobena v čínské továrně, a ušit byl ve Vietnamu a nakonec vyžehlen a zabalen jako hotové tričko opět v Itálii. Odkud tento produkt vlastně pochází? Podaří se nám vytvořit pravidlo pro spotřebitele?

Jsem pevně přesvědčen, že pokud se nám to podaří, nebude to v rámci nařízení, o němž dnes vedeme rozpravu, ale pod záštitou projektu, za nějž je odpovědná paní Muscardiniová. Byl bych velmi vděčný, kdybychom tyto dvě věci mohli ve druhém čtení zase rychle oddělit. Mám opravdu pocit, že slučováním a propojováním těchto věcí neprospějeme spotřebitelům, Parlamentu, Komisi ani Radě. Velmi by mne potěšilo, kdybychom dokázali nalézt řešení, které opravdu v praxi znemožní zablokování tohoto nařízení.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, děkuji panu zpravodaji i stínovým zpravodajům a panu komisaři Tajanimu, nebo bych měl říci místopředsedovi Tajanimu, za přesné a věcné odpovědi na základní otázky.

Univerzita v Barceloně provedla před osmnácti lety studii, podle níž měl textilní průmysl v Evropě do roku 2000 zaniknout. Nyní jsme v roce 2010 a toto ponuré proroctví se nenaplnilo – a to z jednoho prostého důvodu: zejména proto, že se v Evropě rozvinul výzkum a vývoj a země, jež si udržely své výrobní kapacity – a tyto kapacity nefungovaly jako výzkumná centra, nýbrž jako centra aplikovaného výzkumu a průmyslu – zajistily výrobu nových inovativních vláken. A proto jsou zapotřebí tyto předpisy namísto směrnice, aby se zajistila pružnost, spotřebitelé byli chráněni v oblasti označování etiketami a aby také země původu byla doložena.

Pane místopředsedo Tajani, jsem přesvědčen, že by stálo za to zamyslet se i nad budoucností, kdy by existoval také evropský kontrolní orgán na ochranu zdraví a bezpečnosti, jinými slovy orgán s právem zaručovat původnost. Myslím, že na tomto pozitivním aspektu, jenž z této zprávy vyplývá, se všichni musíme shodnout.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem přesvědčena, že všichni souhlasíme s přístupem k návrhu nařízení, o němž dnes vedeme rozpravu, zejména s aspekty, které se týkají omezování byrokracie, podpory inovativního průmyslu, jasnosti, a především spotřebitelů – a tento poslední aspekt musím zdůraznit.

Z těchto důvodů bych ráda vyzdvihla otázku země původu, neboť ji považuji za nezbytný prvek: současní spotřebitelé chtějí být informováni, a země původu je jednou z těch nejcitlivějších informací, které můžeme spotřebitelům nabídnout. Podíváme-li se na trh v jakémkoli evropském městě, věřím, že zjistíme, že lidé zajímá, co kupují: chtějí vědět, co kupují, z čeho je výrobek vyroben a odkud pochází. Nepochybně se jedná o nesmírně citlivou a důležitou informaci, a to z toho důvodu, že se Evropská unie stala přidanou hodnotou, která zaručuje bezpečnost a ochranu spotřebitelů.

Víme, a vědí to i spotřebitelé, že země mimo EU mají – je mi líto, že to musím říci, ale víme, že je to pravda, dámy a pánové, a není žádný důvod tvářit se, že tomu tak není – méně přísná pravidla, méně přísné právní předpisy, které věnují menší pozornost řadě aspektů, jež tu již mnozí z mých kolegů zmínili: pracovním podmínkám, ochraně menšin, ochraně žen, ochraně pracovníků, ale i informovanosti o normách a o použitých látkách.

Příliš často jsme se v minulosti z novin dozvíдали o případech alergií u žen a dětí. Hovoříme s lékaři, hovoříme s pediatry, hovoříme s gynekology, a víme, že používání výrobků a látek, které poškozují zdraví, je bohužel velmi rozšířeno. Chtěla bych vám připomenout ještě jednu věc: není to otázka protekcionismu, ale spíše vytváření rovných podmínek pro všechny na světovém trhu, jelikož řada z našich partnerů, včetně Spojených států, Kanady a Japonska, již tento způsob označování etiketami přijala.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, poslouchám celou diskusi o směrnici o označování textilních výrobků etiketami a první věc, kterou musím říci, je, že pro skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) je důležité, aby spotřebitelé, kteří tyto informace při nákupu textilních výrobků žádají, takové informace skutečně obdrželi.

Návrh zpravodaje, aby se více využívaly nové technologie a spíše než etiketu, která je stále delší, používat pouze identifikační číslo samotného výrobku, přičemž informace budou dostupné v jiných dokumentech, případně prostřednictvím internetu, by například těm, kdo hledají velmi podrobné informace, určitě pomohl. Současně by pomohl těm, kdo tyto informace nechťejí, neboť by je již nemuseli číst na dotčeném kusu oděvu.

Zadruhé, studie, kterou zpravodaj a stínový zpravodajové navrhli, za což bych jim rád při této příležitosti ještě jednou výslovně poděkoval, vzbuzuje řadu otázek, jimiž by se jednotlivě bylo dobré zabývat, zatímco jako celek to pravděpodobně směřuje k tomu, že se tento návrh setká s velkým odporem v Radě. To vše je ještě smutnější, uvědomíme-li si, že tento návrh může být mimořádně důležitým nástrojem pro evropský textilní průmysl, neboť vysoce inovativní vlákna by nám mohla poskytnout výhodu na tomto vysoce konkurenčním světovém trhu. Pokud toto nařízení nevstoupí v platnost, všechny nás to poněkud znevýhodní.

Nesmíme přehlížet odůvodněné obavy vznesené v pozměňovacích návrzích ve výboru, nyní bychom se ale měli soustředit se namísto prosazení návrhu v původním znění Komise. Možná bychom se k otázkám označování původu a jednotného označování velikostí, jak již zmínil pan Caspary, měli vrátit později.

Věřím, že budeme schopni najít řešení v této věci a že tomu tak bude co nejdříve ve druhém čtení. Doufám také, že rozhodneme o této důležité věci v tomto druhém čtení a nebudeme se příliš dlouho zabývat okrajovými záležitostmi.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, je mi ctí, že mohu přispět do této rozpravy, neboť se připravujeme na hlasování o něčem, co považuji za mimořádně důležité opatření: je důležité racionalizovat práci našich podniků, avšak v první řadě musíme chránit spotřebitele. Kupující musí vědět, co kupují, a ti, kdo hledají kvalitu, ji musí nalézt. Současně je však třeba mít představu o sociální udržitelnosti toho, co kupujeme.

Již to zde zaznělo, ale já to chci zdůraznit ještě jednou, neboť to považuji za specifický výstup, který musí z této rozpravy v Evropském parlamentu vzejít – chci vědět, zda je daný výrobek vyroben v místě, kde jsou chráněna práva pracovníků; chci vědět, zda byly při výrobě vykořisťovány děti; chci vědět, zda je tento výrobek výsledkem nekalé hospodářské soutěže.

Máme zde opatření, jež se, jak doufám, záhy rozšíří i na další výrobní a řemeslné obory, neboť jsem přesvědčen, a tím končím, že se jedná o opatření, které přiblíží Evropu jejím občanům, a za to děkuji zpravodajům, díky nimž toto opatření vůbec vzniklo, a také Komisi a komisaři Tajanimu, kteří jsou jeho hybnou silou.

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, mnohé z této rozpravy o textiliích se ozývá i v rozpravách o potravinách, jejich původu a způsobu označování. Je zajímavé, že pizza, která je vyrobená například v Irsku, může obsahovat přísady pocházející až ze šedesáti různých zemí. Je velmi složité dosáhnout správného označování.

Jednou z otázek, kterou jsme tu již zmiňovali, je to, že spotřebitel se zajímá o způsob výroby daného výrobku, o dobré životní podmínky pracovníků a environmentální normy. Viděla jsem velmi znepokojivou reportáž CNN o stavu Perlové řeky v Číně. Džínový kapitál Evropy se nachází na březích této řeky, což je vysoce znečištěná oblast z toho důvodu, že z ní Čína vyváží své levné výrobky do EU, Spojených států a na další trhy – a spotřebitelé je kupují. Takže ačkoli říkáme, že spotřebitelé chtějí informace, aby mohli přijímat informovaná rozhodnutí, mnozí spotřebitelé zřejmě informace, které mají, ignorují a rozhodují se na základě ceny. Myslím tedy, že hovořit o udržitelné výrobě a udržitelné spotřebě jsou klíčová témata společná všem oblastem, jimiž se zabýváme – oblasti potravin a samozřejmě také textilií.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, děkuji panu Mandersovi a stínové zpravodajce paní Comiové, současně bych však při vší úctě rád poněkud nesouhlasil s paní Rühleovou.

Říká, že je chybné zahrnovat normy upravující označení „Vyrobeno v“ do tohoto nařízení – ale kam jinam bychom měli tyto normy, na něž spotřebitelé a malé podniky v Evropě po mnoho let, příliš mnoho let, čekají, zařadit? Chce mít nařízení, které otevře trh novým vláknům, inovacím, rychlejšímu kódovacímu systému, avšak zamlčí zemi původu, protože Evropa strachu, Evropa zamlčující, Evropa zamlžující, Evropa, která neříká, kde jsou věci vyrobeny, musí zcela správně urychlit uvádění nových vláken na trh, nesmí však spotřebitelům říci, kde se tyto textilní výrobky vyrábějí.

Jaký je smysl tohoto dvoukolejného systému? Proč potřebujeme stále nechat přežívat představu Evropy, která je byrokratická, nejasná, a co hůře, podněcuje strach a vyhýbá se jasnosti? Chceme normy pro označení „Vyrobeno v“ a chceme je brzy z jednoho prostého důvodu – už končím, pane předsedající – a to, že pokud

textilní výrobek nese nápis „Vyrobeno v“, znamená to, že tento výrobek s touto etiketou byl vyroben bez použití rozpouštědel, která jsou jedovatá nebo škodlivá pro životní prostředí, že ho nevyráběly děti v podmínkách, které jsou pouhým otroctvím, ani vykořisťované ženy, že ho nevyráběli vykořisťovaní pracovníci s vyčerpávající pracovní dobou, aniž by jakkoli bylo chráněno jejich zdraví či bezpečnost, zaručeny dávky sociálního zabezpečení a mzdy.

Sousloví „Vyrobeno v Evropě“ je zárukou pro spotřebitele a současně zárukou toho, jak byl výrobek vyroben. My musíme být na toto sousloví pyšní a musíme zajistit, aby bylo neprodleně zavedeno. Proto tento návrh podporujeme v podobě, v jaké ho příslušný výbor předložil, a již nyní můžeme poděkovat panu komisaři Tajanimu za to, že sněmovnu jednoznačně ujistil o své podpoře této věci.

Seán Kelly (PPE) – Pane předsedající, myslím, že je správné, že vedeme rozpravu o tématu, které se dotýká každého občana, neboť téměř každý občan je spotřebitelem a kupuje textilní výrobky.

Označování etiketami je rovněž velmi důležité. Pamatuji si, jak mne v mé vlastní zemi před lety několikrát zmátla situace, kdy jsem si vybral výrobek a spatřil na něm „*Deantús na hÉireann*“ – „Vyrobeno v Irsku“, a když jsem pak strhl etiketu, bylo pod ní „Vyrobeno v Číně“ – jinak řečeno, spotřebitelé byli oklamáni.

Od té doby jsme urazili dlouhou cestu, potřebujeme však jít ještě dále. Velmi důležité jsou především poznámky Lary Comiové ohledně výrobků ze třetích zemí. Dosud jsme byli příliš přísní na naše vlastní země a zpravidla už ne tak přísní na země třetí. To se týká i odvětví zemědělství, což potvrzují zejména chystané návrhy pro země Mercosur. Proto tuto iniciativu vítám.

A konečně návrh, abychom měli v celé Evropské unii jednotné velikosti, je velmi dobrý. Výrazně to lidem usnadní nakupování a současně to vytváří pocit Evropské unie, aniž by vznikala superstát, čehož se náš milý hrabě poněkud obává.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedající, tato rozprava o označování původu na etiketách a obalech textilií a oděvů je velmi důležitá pro ochranu práv spotřebitelů, ale i pro ochranu pracovní síly a výroby v textilním a oděvním průmyslu v našich zemích.

Chceme bojovat proti sociálnímu dumpingu a dětské práci a chránit sociální práva a životní prostředí. Označování musí spotřebitelům umožnit jasnou volbu a oni budou moci věřit v lepší budoucnost pro všechny, ať už v Evropské unii nebo v jiných zemích. Právě díky procesu jasného označování původu a obsahu výrobků budeme schopni činit uvědomělejší rozhodnutí; a přispěje to k lepší budoucnosti.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, sdílím názor těch, kteří říkají, že tento návrh nařízení má nesporné technické souvislosti, je však důležitý i politicky: politicky je důležitý zejména proto, že se dotýká zájmů evropských občanů, neboť se zjednodušují normy, a to znamená zjednodušení práce občanů a práce všech podniků v daném odvětví.

Sloužíme tak občanům, neboť Parlament nyní drtivou většinou podpořil označování, které umožní občanům dozvědět se, jaké výrobky kupují. To znamená, že zaručujeme jejich zdraví a nezcizitelná práva – a já souhlasím s myšlenkami, které vyjádřila paní Gebhardtová ve svém vystoupení, ale i s těmi, které zmínila paní Figueiredová.

Současně jsme odhodláni hájit postavení evropského textilního průmyslu: nemůžeme zapomínat, že v tomto odvětví dochází k velkému úbytku pracovních míst, který je někdy důsledkem nekalé hospodářské soutěže. Je naší povinností chránit konkurenceschopnost našich podniků na světovém trhu a je třeba zabránit dumpingu v rámci Evropské unie. Ochrana textilního odvětví je ochranou tisíců a tisíců pracovních míst a zároveň ochranou práv občanů.

Tím, že schválíme tento text, ochráníme celý soubor zájmů, které podle mého názoru budou i nadále respektovat hodnoty naší Evropské unie. Domnívám se, že pan Kelly má pravdu, a rád bych v tomto ohledu uklidnil lorda z Dartmouth, i když sněmovnu opustil, který hovořil o obavách ze superstátu.

Nemyslím si, že Evropská unie je moderní verzí Hobbesova Leviathanu; je to zkrátka instituce, která ztělesňuje zásady solidarity a subsidiarity, brání lidská práva a angažuje se v ochraně sociálně tržního hospodářství, přičemž trh samotný je nástrojem pro vytváření sociální politiky; není zde tedy nic, co by jakkoli omezovalo svobodu jednotlivce, my pouze bráníme práva půl miliardy evropských občanů, kteří žijí v Unii.

Postoj Komise k pozměňovacím návrhům Parlamentu

Mandersova zpráva (A7-0122/2010)

Komise může přijmout pozměňovací návrhy 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 15, 17, 18, 20, 22, 23, 26, 29, 33, 34, 35, 39, 41, 42, 43, 44, 46, 52 a 61.

Komise může v principu přijmout pozměňovací návrhy 8, 9, 11, 12, 13, 14, 16, 21, 24, 25, 27, 28, 30, 31, 32, 36, 40, 45, 47, 48, 49, 50, 51, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 62, 64, 65, 66, 67, 69, 70 a 72.

Komise nemůže přijmout pozměňovací návrhy 19, 37, 38, 63, 68 a 71.

Toine Manders, zpravodaj. – (NL) Těší mne, že je zde v tento pondělní večer při rozpravě o technické zprávě tolik řečníků, a rovněž to, že tato zpráva má širokou podporu ve sněmovně.

Někteří moji kolegové poslanci vyslovili kritiku, že by oblast působnosti této zprávy neměla být zneužívána, že by neměla být rozšiřována. Rozumím tomu dobře, v této souvislosti by však měla být zdůrazněna slova mé kolegyně poslankyně Gebhardtové. Někdy je nutné využívat každé možnosti, kterou nám situace nabízí, aby bylo něco prosazeno, a zastávám stanovisko, že je takový postup docela dobře možný.

Je velice důležité, abychom zítra získali skutečně širokou podporu, a já tuto podporu z reakcí řady lidí cítím. Této sněmovně to poskytne skvělou startovní pozici, zejména pro jednání s Radou, protože se domnívám, že zítra se společně s Komisí – a já děkuji panu komisaři za jeho jasný postoj – Parlamentu podaří nastolit situaci, v níž nakonec bude úspěšně dovršeno jednání s Radou.

Cílem tohoto návrhu je zavést v budoucnosti lepší právní předpisy, neboť lidé stále více nakupují přes internet, a potřebujeme proto, aby vnitřní trh řádně fungoval, chceme-li, aby půl miliarda spotřebitelů mohla odpovídajícím způsobem získat informace, bude-li to jejich přání. Začínáme s textiliemi a já doufám, že to bude postupně platit pro všechny výrobky, které se prodávají na vnitřním trhu. Záměrem je nikoli poskytovat více informací, nýbrž jasné informace na jednotném evropském základě; a pokud to se podaří, budu velmi rád.

Na závěr bych, pane předsedající, jen rád zmínil, že jsem se po úvaze rozhodl neusilovat o to, aby bylo dosaženo dohody s Radou v jediném čtení. Zastávám stanovisko, že bychom se touto normální cestou měli vydávat mnohem častěji a že Parlament by na svém plenárním zasedání měl hlasovat o zprávě předložené Výborem pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů ještě před tím, než zahájí jednání s Radou a Komisí ohledně dosažení dohody. Myslím, že pokud dosáhneme dohody ještě před rozpravou v plénu, je to porušením demokracie. Proto doufám, že tento příklad bude široce následován a všechny záležitosti budou řádně projednávány v prvním a ve druhém čtení.

Doufám, že to zítra dobře dopadne, a s takovou výchozí pozicí a širokou podporou budeme mít, řečeno fotbalovým slovníkem, velkou naději na vítězství nad Radou.

Předsedající. – Rozprava je skončena.

Hlasování se uskuteční zítra, v úterý 18. května 2010.

Písemná prohlášení (článek 149)

Sergio Berlato (PPE), písemně. – (IT) Textilní odvětví Evropské unie se v reakci na velké hospodářské výzvy, jimž muselo v minulosti čelit, vydalo cestou dlouhodobého procesu restrukturalizace a technologických inovací. Podle mého názoru zpráva, o níž vedeme rozpravu, tím, že umožňuje harmonizaci a standardizaci aspektů označování textilních výrobků etiketami, usnadňuje volný pohyb těchto výrobků na vnitřním trhu a současně zajišťuje vysokou a jednotnou úroveň ochrany spotřebitelů v celé Evropské unii. Proto se připojuji k výzvě Komisi, aby do dvou let od zavedení tohoto nového nařízení předložila Evropskému parlamentu a Radě zprávu, pokud by existovaly nějaké nové požadavky na označování etiketami. Tím vznikne jednak možnost zjednodušit označování textilních produktů etiketami a jednak poskytovat přesné a srovnatelné informace spotřebitelům v souvislosti s vlastnictvím, původem a velikostí textilních výrobků. Jsem přesvědčen, že pro dosažení těchto cílů je nezbytně nutné zajistit, aby rozšiřování povinného označování etiketami neznamenal pro podniky, zejména pro malé a střední podniky, další zátěž. V současnosti neexistují žádné uspokojivé studie toho, jaký vliv má používání alergenních a nebezpečných látek při výrobě a zpracování textilních výrobků na lidské zdraví. Proto naléhavě žádám Komisi, aby takovou studii o vlivu na zdraví provedla.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Opět opakuji, že ekologické označování slibuje něco zcela jiného, než může poskytnout – stačí si vzpomenout na skandál s organickou bavlnou nebo nedávnou frašku s biochemikáliemi. Zaprvé se na tomto organickém trhu objevují ještě jiné nejasné věci ohledně etiket a

značení, které by EU mohla racionálně jednou pro vždy zjednodušit, což je něco, co EU rozhodně dělá velice ráda; a zadruhé je načas, aby EU přijala geneticky modifikovanou bavlnu. Pokud stále čekáme na studie o možném vlivu škodlivých látek, pak bychom do té doby mohli na etiketách uvádět alespoň geneticky modifikovanou bavlnu. Současně je nejvyšší čas, aby EU něco udělala s „identifikační rádiovou frekvencí“. Nemůžeme na textilie umisťovat elektronické etikety bez vědomí těch, kteří jsou dotčeni, když stále nejsou vyřešeny nezbytné předpisy k realizaci tohoto označování. Pokud budou chodci viditelní díky oděvům s radiofrekvenční identifikací, bude možné sledovat každý jejich krok. S ohledem na tlak ohledně politické korektnosti by si lidé brzo měli dát velký pozor na to, jaké instituce v oděvech s radiofrekvenční identifikací navštěvují. Může v budoucnu docházet k tomu, že lidé zkrátka budou muset své číslo radiofrekvenční identifikace odstranit z Google Street View. Nebo by čipy také mohly spouštět bezpečnostní zařízení na letištích. Ani George Orwell si něco takového neuměl představit – dalece jsme jeho vizi společnosti tvrdého dozoru předstihli.

18. Nový vývoj v oblasti veřejných zakázek (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je krátké přednesení zprávy Heide Rühleové jménem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů o novém vývoji v oblasti veřejných zakázek [2009/2175 (INI)] -(A7-0151/2010).

Heide Rühle, zpravodajka. – (DE) Pane předsedající, ráda bych poděkovala všem stínovým zpravodajům za jejich konstruktivní spolupráci a za dobré výsledky, kterých jsme ve výboru doposud dosáhli. Dovolte mi zopakovat a zdůraznit hlavní body zprávy.

Zprvu potřebujeme zajistit větší právní jistotu pro všechny zúčastněné – zadavatele i dodavatele – s ohledem na zlepšení právní úpravy. Moje zpráva zejména zdůrazňuje obzvláště velký význam, jaký v době krize mají veřejné zakázky. Moje zpráva nicméně také kritizuje skutečnost, že výsledkem komplexního vzájemného působení evropských právních předpisů a provádění v jednotlivých státech nebylo zjednodušení předpisů a omezení byrokracie v systému veřejných zakázek, tedy to, co bylo cílem revize z roku 2004, nýbrž více práce, vyšší externí náklady za právní poradenství a zdoluhavé postupy. Děje se tak bohužel na úkor inovací a kvality. To, že to je skutečně tak, prokázaly četné studie. Nedostatečná právní jistota ve výběrových řízeních až příliš často znamená, že je vybrána nejlevnější, nikoli nejlepší nabídka.

Komise nyní sice poskytuje pomoc v oblasti zadávání ekologických zakázek, takové služby však neexistují v oblasti sociálně odpovědných zakázek, podpory spravedlivého obchodu či podněcování inovací prostřednictvím veřejných zakázek. Komise musí přístup k této věci velmi rychle změnit.

Je nezbytně nutná i lepší koordinace na úrovni Komise. Evropský soudní dvůr odstranil nedávnými rozhodnutími řadu právních nejasností a posílil pozici zadavatelů veřejných zakázek například prohlášením, že v takových oblastech, jako je třeba územní plánování, se směrnice nemusejí uplatňovat. Takové rozsudky nedávají zadavatelům bílko šek, jako jim spíš poskytnou jasný rámec. Rovněž tuto záležitost jsem se ve své zprávě snažila zdůraznit.

Zbývá poslední bod: je to otázka koncesí na služby, kde se názory na tuto záležitost v rámci výboru značně lišily. Můj postoj k věci se nezměnil. Aby byla dosažena větší flexibilita a umožnilo se zohledňování kulturních odlišností, byly koncese na služby vědomě vyňaty ze směrnic o veřejných zakázkách. Tento postoj podporují i všechny zúčastněné strany, s nimiž jsem hovořila, ať již to byly zastřešující organizace na úrovni obcí, veřejné podniky – především ve vodohospodářském průmyslu, sdružení zastupující průmysl, odbory či v neposlední řadě nevládní organizace. I to jsem chtěla ve zprávě jasně uvést.

A nakonec se chci zmínit ještě o jednom bodu, který je podle mého názoru také velice důležitý: veřejné zakázky nesmí mít za následek to, že instituce, které byly na základě výzvy k předkládání návrhů vybrány, přijdou o svá demokratická práva. Zjistíme-li, že v řadě měst a obcí zařazují fair trade jako významné kritérium při rozhodování o veřejných zakázkách – ať už například při nákupu kávy či v souvislosti s jinými výrobky – pak si myslím, že je velmi důležité to uvážit. V takové situaci by bylo velmi prospěšné, aby Komise byl nápomocna městům a obcím a radila jim ve chvíli, kdy udělají chybu. Namísto toho Komise podnikla nové právní kroky proti Nizozemsku právě v případě takových chyb. Takové věci, které odporují všemu, co je stanoveno v rozhodnutích politických orgánů, jsou podle mého názoru kontraproduktivní.

Předsedající. - Zaznamenávám, že několik řečníků by zde rádo vyjádřilo své názory. Nezapomeňte, že pro každého je vyhrazena jedna minuta.

Frank Engel (PPE). – (FR) Pane předsedající, rád bych na úvod poblahopřál paní zpravodajce a poděkoval jí za její pečlivou práci a vnímavost. Bylo mi potěšením s ní na zprávě spolupracovat. Věřím, že výsledkem její práce je vyvážená zpráva, která chce docílit na prvním místě zvýšení právní jistoty. Naším cílem v tuto chvíli proto není navrhovat další předpisy za každou cenu, nýbrž zpřístupnění a zesrozumitelnění těch stávajících.

Jeden konkrétní bod bych rád zdůraznil – a hovořila o něm i paní Rühleová – je jím otázka koncesí na služby. Tato záležitost je velice citlivá a v Komisi vyvolala též jistou kontroverzi. Jak víme, Komise se nám k tomuto tématu chystá navrhnout některé nové právní předpisy, a já bych rád znovu zdůraznil, že by při tom měla mít na paměti to, že potřebujeme zlepšit fungování jednotného trhu. V tuto chvíli to je to jediné, co by mohlo být důvodem, abychom prováděli větší legislativní iniciativy v této oblasti.

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, má skupina by skutečně ráda podpořila zprávu paní Rühleové, neboť obsahuje mnoho velice pozitivních prvků.

Naneštěstí jsou tu ovšem tři záležitosti, které v této zprávě postrádáme, nebo u kterých naopak nesouhlasíme se způsobem, jak jsou ve zprávě podány. Zaprvé paní Rühleová nebyla schopna přijmout, že skutečně potřebujeme právní rámec pro služby obecného hospodářského zájmu, a zadruhé také nezvládla jasně vyjádřit, že tuto právní jistotu musíme především zajistit v oblasti sociálních služeb. To je nedostatkem této zprávy, který přirozeně považujeme za velice politováníhodný.

Naprosto nesouhlasíme s jedním bodem, s odmítnutím koncesí na služby. Nemůžeme jen tak říct, že tento krok nechceme. Soudní dvůr v této oblasti už rozhodl. To je vysoce nepolitické. Víme-li, že Evropská komise připravuje právní text, je pro nás skutečně důležité, abychom jasně řekli, čeho chceme dosáhnout. Je důležité, abychom nyní vyzvali Evropskou komisi, aby se řídila tímto velice pozitivním postojem, který v této otázce zastává Soudní dvůr, čímž se zároveň zajišťuje právní jistota v této oblasti. V tom spočívá náš požadavek a proto jsme také předložili alternativní prohlášení. Žádáme kolegy poslance, aby toto alternativní prohlášení podpořili.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Chtěl bych paní zpravodajce poblahopřát k její práci na této zprávě. Naprosto souhlasím s nutností zjednodušit evropskou legislativu týkající se veřejných zakázek a zvýšit transparentnost. Znepokojuje mne množství sporů ohledně veřejných zakázek v různých členských státech.

Například v Rumunsku obzvláště složitý právní rámec vede k procesním chybám a zároveň může chybné uplatnění předpisů o veřejných zakázkách zbrzdit využívání strukturálních fondů. Proto potřebujeme jednodušší, jasnější právní rámec, aby usnadnil práci na obou stranách.

Rád bych se také vyjádřil k problému nejnižší ceny. Souhlasím s názorem, že by se rozhodnutí o přidělení veřejné zakázky nemělo odvíjet jen od nejnižší ceny. Také souhlasím s paní zpravodajkou, že při hodnocení nabídky musí být těmi nejdůležitějšími faktory poměr kvality a ceny a hospodářský prospěch, nikoli jen cena. Přezkum právních předpisů musí proto tuto skutečnost brát v potaz a ustanovit pro veřejné zadavatele mnohem větší míru flexibility. Musí tak nicméně činit s velkou opatrností, protože pokud se nám nepovede dosáhnout opravdu jasných kritérií, otevřeme tak skutečnou Pandořinu skříňku a vystavíme se opět riziku právní nejistoty a dokonce korupce.

Malcolm Harbour (ECR). – Pane předsedající, jako stínový zpravodaj za svou skupinu, ale také jako předseda příslušného výboru se chci i já připojit k poděkování Heide Rühleové za její skutečně důležitou zprávu. Je doopravdy ostuda, že kvůli těmto dosti zvláštním pravidlům našeho Parlamentu jsou k tak závažné zprávě o klíčovém prvku jednotného trhu a veřejné politiky vyhrazena jen jednodominutová vyjádření.

Vítám dnešní přítomnost pana Tajaniho, protože mu chci říct, že veřejné zakázky jsou klíčovým nástrojem povzbuzování inovativního podnikání v rámci Evropské unie. Jak víme, pan Barnier se nyní chce zabývat strategií, a já doufám, že se na mnohé z těchto bodů zaměří.

Jádrem problému, vážení kolegové, je však to, že máme systém, který je, jak zpráva uvádí, matoucí a složitý, a řada veřejných orgánů ho vnímá spíše jako byrokratickou překážku než jako příležitost. Pane komisaři, veřejné zakázky můžeme využít k povzbuzení oblastí, jako jsou například malé a střední podniky, a jako příležitosti k inovacím a ekologickým výrobkům a službám – a logicky k podpoře celé agendy inovací. Takový je cíl, jehož musíme dosáhnout – aby však bylo možno splnit všechna doporučení této zprávy, bude to vyžadovat rozhodné soustředěné úsilí Komise.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Veřejné zakázky se jeví jako účinný způsob získávání zboží a služeb pro veřejný sektor, který umožňuje úspěšně dosahovat přiměřených cen a snižovat podezření z korupce. Do budoucnosti

by bylo dobré pracovat na zjednodušení mechanismů procesu veřejných zakázek a také usilovat o zkracování rozhodovacích lhůt.

To je podle mne směřování, které bychom měli v základním principu podpořit. Zkušenosti ze života nám však ukazují, že dobrým řešením je i zveřejňování smluv na internetu, což nám dává možnost seznámit s těmito smlouvami širokou veřejnost a přesvědčit ji o výhodnosti uzavřených dohod. Takové zkušenosti se nám osvědčují především v samosprávách, kde bylo nakládání s majetkem obcí velice často pod pozorným drobnohledem občanů, a když se začaly všechny smlouvy na internetu zveřejňovat, byli lidé spokojenější a samosprávě více důvěřovali.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Věřím, že tato zpráva o veřejných zakázkách, kterou absolutní většinou přijal Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, bude dobrým vodítkem pro práci Komise na revizi směrnice. Naším cílem je, aby veřejné zakázky byly podstatně dostupnější pro malé a střední podnikatele, aby soutěže byly méně byrokratické a přitom lépe kontrolovatelné. Největší objem veřejných zakázek z fondů Unie se týká staveb, kdy často vzniká podezření, a nejen to, na korupci.

Je mi líto, že nebudeme v této zprávě hlasovat o mém návrhu, aby Komise zřídila veřejný portál, kde by bylo možné dohledat cenové rozdíly mezi vítěznou zakázkou a skutečnými náklady na stavbu po realizaci. Portál by měl monitorovat, a tím odhalovat také podezřelé rozdíly cen, např. na stavbu jednoho kilometru dálnice mezi členskými státy. Jsem totiž přesvědčena, že teprve až bude vymýcena korupce, pak se otevře cesta pro malé a střední podniky ke skutečně otevřeným veřejným zakázkám.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Trh s veřejnými zakázkami má v EU hodnotu 16 % HDP Unie. Vnitřní trh znamená, že jakákoli evropská společnost se může podílet na zakázkách v jakémkoli členském státě. Směrnice o službách zaručuje, že jakákoli evropská společnost může své služby poskytovat v jakémkoli jiném členském státě, a to i elektronickými prostředky.

V rámci vnitřního trhu je nutné zaručit interoperabilitu mezi systémy elektronické veřejné správy, a tím pádem také mezi systémy digitálních podpisů a elektronicky provozovanými systémy výběrových řízení. Vítám pilotní projekt přeshraničního elektronického zadávání veřejných zakázek (PEPPOL), který Komise zahájila, a stejně tak i rozhodnutí o seznamu oprávněných poskytovatelů certifikačních služeb a evropský plán na vytvoření služby pro ověřování digitálních podpisů.

Ráda bych vás upozornila na skutečnost, že v roce 2005 se členské státy zavázaly provádět do roku 2015 50 % operací s výběrovými řízeními elektronicky. Rumunsko zavedlo elektronický systém veřejných zakázek již v roce 2002 a dosáhlo tak snížení veřejných výdajů, vyššího stupně průhlednosti a lepšího přístupu k veřejným zakázkám pro malé a střední podniky.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, i já bych rád poděkoval paní Rühleové a stínovým zpravodajům za tuto prvotřídní zprávu. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) je spokojena s velkou částí toho, co je obsaženo v této zprávě. Protože v této sněmovně nikdy nemůžete mít vše, museli jsme se v jedné nebo dvou otázkách dohodnout na kompromisu. Ve výsledku zpráva poskytuje v řadě témat dobré východisko pro další diskusi s Evropskou komisí.

Paní Rühleová se již zabývala otázkou, jak při rozhodování o veřejných zakázkách umožnit zadávajícím úřadům, institucím a orgánům, aby přihlížely i k sociálním kritériím, aniž by byly ohroženy principy vnitřního trhu. Z druhé – a k tomu se již vyjadřoval pan Engel – jak můžeme navrhnout koncese na služby tak, aby se z dlouhodobého hlediska slučovaly s vnitřním trhem?

Naprosto souhlasím s panem Englem a paní Rühleovou, že nové právní předpisy můžeme přijmout jen za předpokladu, že nabídnou jasnou a identifikovatelnou výhodu pro vnitřní trh. Z toho hlediska jsme dosáhli dobrého kompromisu a pochopitelně by mne potěšilo, kdyby ho nakonec mohli podpořit i sociální demokraté.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Kvůli celosvětové hospodářské a finanční krizi byla vláda mé země donucena snížit platy státních zaměstnanců, důchody a podporu v nezaměstnanosti a také omezit dotace. S vědomím těchto obzvláště tvrdých opatření je třeba veřejné zakázky provádět co nejprůhlednějším a nejrychlejším způsobem, který zajistí, že bude s veřejnými penězi náležitě a účinně nakládáno.

Navíc je potřeba podpořit elektronické systémy podávání nabídek, díky kterým budeme moci potírat korupci a podvody v systému veřejných zakázek. Současné správní postupy, matoucí a složitý právní systém spolu s potřebou projasnit odvolací postup při rozhodování o veřejných zakázkách, to všechno zpomalilo postup k řešení některých významných zakázek. Po konzultacích s Mezinárodním měnovým fondem pozměnila rumunská vláda svůj zákon o veřejných zakázkách, který 1. června vstoupí v platnost.

Lara Comi (PPE). – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, krize hospodářských a finančních trhů ukázala ústřední úlohu veřejných zakázek, jejichž prostřednictvím dochází k realizaci rozsáhlých prací, podpoře inovací a samozřejmě i povzbuzení vnitřní a vnější hospodářské soutěže na evropské úrovni.

Zjednodušení norem a dosažení větší právní jistoty považujeme za nevyhnutelné. Takové kroky by rozhodně zvýšily transparentnost složení a činnosti poradního výboru pro veřejné zakázky, kde Komise nese odpovědnost.

Vítáme úlohu, kterou při usnadňování přístupu malým a středním podnikům, základu našeho hospodářství, hraje institucionalizované partnerství veřejného a soukromého sektoru. Musíme vystupňovat naše úsilí, abychom zabránili diskriminaci, která často postihuje malé a střední podniky v Evropě. Rád bych poblahopřál kolegům poslancům za práci, kterou odvedli, a zítra mohou počítat s mojí podporou.

Seán Kelly (PPE) – Pane předsedající, myslím, že při hledání důvodů hospodářského propadu, v němž se nacházíme, se střelka zastavila – a ukazuje správně – směrem k bankéřům, stavitelům, regulačním orgánům, spekulantům a podobně. Myslím si však také, že do řady problémů nás zavedlo i odvětví veřejných zakázek, ve kterém hrály roli dobré kontakty, nedostatečná transparentnost a nepoctivost. Zakázky celou dobu putovaly ke stále stejným lidem, kteří samozřejmě znovu a znovu překračovali rozpočty, ale nikdy je za to nikdo nepotrestal.

Tento nový vývoj, který nám pomůže naplnit co možná největší transparentnost procesu, vítám. Potřebujeme však také zaručit, že ti, kteří zasedají ve výběrových komisích k těmto zakázkám, mají nejvíce odborných znalostí, jsou skutečně nezávislí a nejsou dosazení vládnoucí klikou.

Dovolte mi na závěr říci, že zásadní prvek je ovšem zjednodušování, protože nesmíme utrácet takové množství času a takové množství peněz k provádění sice důležitých, ale konec konců stále jen přípravných úkonů.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, Komise a především komisař Barnier, kterého zde dnes zastupuji, velmi pozorně sledovali přípravu zprávy z vlastního podnětu Parlamentu o novém vývoji v oblasti veřejných zakázek a debatu, která se týkala pozměňovacích návrhů.

Jak již řekli paní Ticová, paní Comiová a pan Harbour, k tomu, abychom mohli co nejlépe využít veřejných peněz pro blaho občanů a malých a středních podniků, je obzvláště za současné nelehké rozpočtové situace nutná dobrá kázeň v oblasti veřejných zakázek.

S připomínkami přednesenými ve zprávě budeme odpovídajícím způsobem pracovat při přípravě dalších iniciativ. Práce na některých iniciativách, které jsou reakcí na tyto připomínky, již začala. Útvary Komise zahájily hodnocení *ex post* směrnic o veřejných zakázkách. V současnosti je připravováno sdělení, jehož účelem bude vyjasnit způsob, jak veřejné zakázky využívat k podpoře udržitelného rozvoje, sociálního začlenění a inovací. Probíhá i rozbor judikatury Soudního dvora ohledně vzájemné spolupráce veřejných orgánů, který nám umožní určit rozsah vzájemné spolupráce veřejných orgánů, který ještě spadá, resp. už nespadá do oblasti působnosti evropských právních předpisů týkajících se veřejných zakázek.

Co se týče možných iniciativ v oblasti koncesí, přebírá Komise důkazní břemeno a pracuje na analýze dopadu, která bude dokončena v roce 2010. Toto zhodnocení je nutným předpokladem pro jakékoli další právní kroky v této otázce. Pokud se ukáže, že stávající právní rámec omezuje hospodářský rozvoj či rozvoj nových služeb obecného zájmu, pak bude nepochybně nutné tento nedostatek odstranit zajištěním větší transparentnosti, právní jistoty a právní jednoznačnosti, pokud jde o pravidla v této oblasti.

Na mezinárodní úrovni děláme vše, co je v našich silách, abychom otevřeli trh s veřejnými zakázkami hlavním světovým ekonomikám. Aby byla zaručena konkurenceschopnost evropského průmyslu, podstatou všech našich jednání je vzájemnost. Chceme úzce spolupracovat s Parlamentem a vyzýváme vás, abyste si i nadále zachovali konstruktivní a otevřený přístup k diskusi v této oblasti.

Předsedající. – Rozprava je skončena.

Hlasování se uskuteční zítra, v úterý 18. května 2010.

19. Soudržnost politik ve prospěch rozvoje a koncepce oficiální rozvojové pomoci plus (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je krátké přednesení zprávy Franzisky Kellerové jménem Výboru pro rozvoj o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje a koncepce oficiální rozvojové pomoci plus [2009/2218(INI)] (A7-0140/2010).

Franziska Keller, zpravodajka. – (DE) Pane předsedající, soudržnost politik ve prospěch rozvoje neznámá, že budeme jednou rukou dávat a druhou brát. Nedává žádný smysl, abychom například poskytovali finanční prostředky na podporu zemědělství v rozvojových zemích, jestliže současně ničíme tyto místní trhy prostřednictvím přímých či nepřímých vývozních dotací.

Stejně tak můžeme pokračovat v obrovském úsilí na podporu zdravotních opatření, a bránit současně obchodu s generickými léčivy či zvedat ceny léčiv na závratnou úroveň v důsledku rozšiřování patentové ochrany. Biopaliva snad mohou mírně snížit emise CO₂ v EU, způsobují však odlesňování a zabírání půdy v rozvojových zemích a v důsledku vedou k větší změně klimatu – což je přesně to, čemu chceme zabránit, a to nemluvíme o vysídlování původních obyvatel a o ubývání biologické rozmanitosti a zemědělské půdy pro pěstování potravin. V současné době nejsme – jako EU sama o sobě – příliš soudržní.

Evropská unie dlouho v teoretické rovině uznávala, že politická opatření nesmí být ve vzájemném rozporu. Soudržnost politik ve prospěch rozvoje je zakotvena v Lisabonské smlouvě. Článek 208 uvádí: Unie přihlíží k cílům rozvojové spolupráce při provádění politik, které by mohly mít vliv na rozvojové země. Posuďme sami sebe z hlediska tohoto požadavku.

Tento rok hodnotíme pokrok při plnění rozvojových cílů tisíciletí. Je zřejmé, že dokud nebudou naše politiky soudržné, nepodaří se nám dodržet své sliby. My všichni, kdo přijímáme a provádíme právní předpisy, si tuto odpovědnost musíme uvědomovat. Než o nějakém opatření rozhodneme, musíme posoudit jeho následky, abychom dokázali rozpoznat negativní dopady, jež budou mít evropské právní předpisy na situaci rozvojových zemí. Potřebujeme odborníky v Radě, v Komisi i v Parlamentu, kteří dokážou rozpoznat nesoudržné prvky. Pracovní plán Komise pro soudržnost politik je správným krokem tímto směrem. Nyní jde o to, jak bude tento plán prováděn.

Soudržnost politik ve prospěch rozvoje znamená, že při reformě rybářské politiky bude věnována větší pozornost zájmům místních lidí a nedovolíme, aby se tyto zájmy podřizovaly zájmům evropských rybářských koncernů. Znamená to, že musíme zastavit toky peněz z rozvojových zemí do daňových rájů. Znamená to, že nemůžeme přijmout obchodní dohodu proti padělání, pokud by existovalo podezření, že by tato dohoda mohla narušit dodávku léčiv nebo technologií do rozvojových zemí. Komise dosud takové podezření nebyla schopna vyloučit. Soudržnost politik zároveň znamená, že rozvojová politika musí zůstat silnou nezávislou politickou oblastí ve vytváření Evropské služby pro vnější činnost a že pravomoci komisaře pro rozvoj musí být rozšiřovány, nikoli omezovány. Patří sem také to, že je třeba umožnit městům a obcím, aby braly do úvahy fair trade například jako kritérium při zadávání veřejných zakázek, jak navrhuje paní Rühleová.

V mnoha případech musíme my, poslanci Parlamentu, Komisi a Radu pozorně sledovat, aby byly politiky soudržné. V řadě případů je to však na nás, poslancích Parlamentu, abychom soudržnost ve prospěch rozvoje zajistili. Potřebujeme, aby výbory postupovaly jednotněji, a potřebujeme stálého zpravodaje.

Zpráva, která byla jednomyslně přijata ve Výboru pro rozvoj, obsahuje řadu dobrých návrhů a je výrazným krokem vpřed. Chtěla bych poděkovat všem stínovým zpravodajům, veřejnému ochránci práv a nevládním organizacím za jejich spolupráci a pomoc a doufám, že se naši společnou zprávu podaří na zítřejším plenárním zasedání přijmout.

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, mrzí mne, že musím hned v úvodu rozpravy na toto téma nesouhlasit, ráda bych však zmínila zejména bod odůvodnění I a body 44 a 45. Řadu věcí v této zprávě vítám, jsem však přesvědčena, že obsah těchto bodů zčásti vychází z historického pohledu na zemědělskou politiku a určitě se nezakládá na současné skutečné situaci.

Než se tím v krátkém čase, který mám k dispozici, budu zabývat podrobněji, ráda bych jen podotkla, že velmi významným bodem zprávy je bod 15 a možná by měl být rozebrán podrobněji. Uvádí, že pouhá čtyři procenta zámořské rozvojové pomoci jsou věnována na zemědělství. To je vcelku šokující údaj a já jsem to číslo uvedla ve zprávě, kterou jsem vytvořila v předchozím volebním období Parlamentu.

Podle mne zpráva poněkud nešťastně útočí na evropské zemědělce. To nepovažuji za vhodné. Z toho důvodu zprávu v žádném případě nepodpořím a mrzí mne to. Chtěla bych kolegy naléhavě vyzvat, aby si těchto bodů pozorně povšimli.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Pane předsedající, zpráva, o níž dnes vedeme rozpravu, tedy zpráva paní Kellerové, zdůrazňuje otázku, která má klíčový význam pro rozvojové politiky. Soudržnost vždy plodí účinnost; pokud jde o rozvojové země, nesoudržnost se rovná neúčinnosti a rovněž nespravedlnosti.

Hovořím o rozvojové politice, nikoli o oficiální rozvojové pomoci. Soudržnost znamená, že všechny odvětvové politiky – obchodní politika, zemědělská politika, veškerá vnější činnost – se musí spojovat v jednu jednotnou politiku, politiku, která bude soudržná s globálními cíli, jež prosazujeme.

Jedině tak můžeme vytvářet synergie a jediné tak můžeme vydělat na výhodách globálních veřejných statků. Proto jsem podporoval a nadále podporuji požadavek vyjádřený ve zprávě paní Kellerové, aby Parlament jmenoval mluvčího, který bude hodnotit a sledovat rozvojové politiky, k nimž tato sněmovna vyjadřuje názor.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Politiky a opatření Evropské unie v jednotlivých oblastech jsou často v rozporu s deklarovanými cíli rozvojové pomoci. Liberalizace a deregulace světového obchodu, kterou Evropská unie obhájí, prosazuje, ohrožuje ty nejslabší výrobní systémy rozvojových zemí. Nesmíme opomíjet skutečnost, že značná část zdrojů směřovaných do těchto zemí v podobě veřejné rozvojové pomoci se nakonec vrací do země původu ve formě získávání zboží nebo služeb.

Nemůžeme opomíjet závažnou překážku, již představují obrovské zahraniční dluhy; byly již splaceny několikrát a jejich smazání je tedy bezesporu nutné. Je nepřijatelné, aby byly mnohé rozvojové země vydírány podmiňováním veřejné pomoci podpisem takzvaných dohod o hospodářském partnerství přes odpor a obavy, které tyto země vyjádřily. Priority evropského rozvojového fondu nesmí být vnucovány, nýbrž revidovány, a to s přihlédnutím ke stanovisku, prioritám a skutečným potřebám rozvojových zemí.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, Komise a především pan komisař Piebalgs, kterého dnes zastupuji, blahopřeji paní zpravodajce k jejímu návrhu usnesení o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje, který je kvalitní a vyčerpávající.

Komise plně souhlasí s jejími názory ohledně významu tohoto ambiciózního úkolu a zcela podporuje jednotlivé návrhy, které jsou uvedeny v usnesení a jejichž cílem je posílit činnost Evropského parlamentu v této věci. Toto usnesení přichází v pravou chvíli. Jak víte, Komise navrhla dvanáctibodový akční plán na podporu rozvojových cílů tisíciletí. Soudržnost politik ve prospěch rozvoje je jednou z priorit tohoto plánu, který je v současnosti diskutován v Radě. Hlavní body uvedené v parlamentních návrzích usnesení se do značné míry shodují s prioritami uvedenými v pracovních plánech Komise pro budoucí soudržnost politik ve prospěch rozvoje, třebaže nesouhlasíme se všemi poznámkami, jež v rámci tohoto usnesení zazněly.

Tyto dva dokumenty poskytují pevné základy pro to, aby orgány EU učinily pokrok v této otázce a pracovaly na zajištění co možná největší soudržnosti mezi politikami EU a rozvojovými cíli. Politika soudržnosti není jen o zaznamenávání veškerých negativních dopadů, jež mohou politiky EU mít na rozvojové cíle. Je i o propojení naší práce a práce našich partnerů s cílem dosáhnout vítězství takových řešení, která opětovně obrátí pozornost politik EU na rozvojové cíle.

Z toho důvodu Komise přijala nový zdokonalený přístup k soudržnosti politik ve prospěch rozvoje. Tento přístup podporuje vytvoření vazeb mezi veškerými politikami EU v této věci a pěti mezinárodními výzvami. Nedochází k oslabení našeho úsilí. Vytváří se vazba mezi hodnocením všech oblastí politik a skutečnými strategickými cíli.

Tento pracovní plán je navíc založen na cílech a ukazatelích a k hodnocení soudržnosti politik budou spíše častěji než vůbec využívány studie dopadu.

Dovolte mi říci jednu věc k oficiální rozvojové pomoci – postoj Komise je v této věci zcela jednoznačný. Evropská unie i členské státy musí dostát svým závazkům v této oblasti.

Komise za tím účelem navrhla vytvoření mechanismu odpovědnosti v rámci Unie. Tento návrh je v současnosti posuzován členskými státy.

Zároveň budou rozvojovým zemím poskytovány i jiné veřejné finanční prostředky než oficiální rozvojová pomoc, které jim mimo jiné pomohou v boji proti změně klimatu. Proto musíme usilovně hledat způsob monitorování těchto zdrojů a zajistit, aby byly využívány pro rozvojové účely.

Máme-li prohloubit soudržnost našich politik, musíme zapojit naše partnery. Článek 12 dohody z Cotonou stanovuje komunikační prostředky – fórum, které by zemím AKT umožnilo vyjádřit své obavy ohledně politik EU. Tato možnost musí být využívána daleko systematictěji. Musíme proto posílit náš dialog o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje na půdě dalších mezinárodních orgánů, jako je euroasijská konference o rozvoji, která v současnosti probíhá, a zasedání OSN na vysoké úrovni o rozvojových cílech tisíciletí, které se bude konat v září.

Mám ještě jednu poznámku na závěr: pokud velmi pečlivě sledujeme jednotlivé dotčené strategické oblasti – obchod, zemědělství, rybolov a další – musíme dojít k závěru, že jen společné a kooperativní úsilí všech vlivných hospodářských subjektů, nejen Evropské unie, pomůže k vytvoření prostředí příznivého pro rozvoj. Soudržnost politik ve prospěch rozvoje musí být nyní i v budoucnu jednou z hlavních priorit na evropské i mezinárodní úrovni.

Předsedající. – Rozprava je skončena.

Hlasování se uskuteční zítra, v úterý 18. května 2010.

Písemná prohlášení (článek 149)

Elisabeth Köstinger (PPE), písemně. – (DE) Chtěla bych se podrobněji věnovat bodu odůvodnění I a bodům 44 a 45 předložené zprávy, jejichž znění je velmi nešťastné a neodráží současnou situaci. Zaprve je třeba ujasnit, že náhrada za vývoz je nástrojem Evropské unie ke kontrole trhu, který Evropská komise používá velmi omezitě a pouze v několika výjimečných případech. Náhrady za vývoz byly navrženy jako určitý druh záchranné sítě, to znamená, že na ně není možné klást zodpovědnost za významné poškození odvětví zemědělství v těchto rozvojových zemích, jak je v bodu odůvodnění uvedeno. Navíc je třeba zdůraznit, že EU je největším světovým dovozcem zemědělské produkce z rozvojových zemí. EU tedy rozvoj ani vybudování životaschopného zemědělství v rozvojových zemích nenarušuje, ba právě naopak. EU má nepochybně velkou odpovědnost v oblasti mezinárodního obchodu v odvětví zemědělství, zejména ve vztahu k rozvojovým zemím. To nikdo nezpochybuje a Unie si toho je plně vědoma. S ohledem na to musím protestovat proti generalizujícím soudům, jež nemají nic společného s diferencovaným a objektivním přístupem. Jsem proti bodu odůvodnění I a bodům 44 a 45 a tedy proti zprávě jako celku.

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Podporuji toto usnesení o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje. Jak výslovně uvádí Lisabonská smlouva, Evropská unie musí při provádění politik, které mohou mít dopad na rozvojové země, vzít v potaz cíle rozvojové spolupráce. V době, kdy naplnění rozvojových cílů tisíciletí vážně ohrožuje několik krizí, je tím důležitější, abychom zajistili, aby naše rozvojové politiky nebyly oslabovány některými kroky, které byly přijaty v rámci jiných oblastí politik. Odstranění chudoby je prvořadým cílem rozvojové politiky EU a přitom jej mnohé politické iniciativy podřívají. Vývozní dotace EU pro zemědělství vážně narušují zabezpečení potravin jinde, a musíme ještě posoudit ekologický a sociální dopad našich dohod o rybolovu s rozvojovými zeměmi. Soudržnost politik ve prospěch rozvoje nelze při jednání o dvoustranných dohodách a dohodách o regionálním obchodu odsouvat na druhou kolej, neboť má zásadní úlohu, máme-li zajistit, aby výsledek kola jednání z Dohy neměl škodlivý dopad na rozvoj. Vnější půjčky Evropské investiční banky rozvojovým zemím se musí zaměřovat na investice, které přispějí k odstranění chudoby, a musí skončit praxe poskytování těchto půjček společnostem, které mají sídlo v některém z daňových rájů. Jednání EU s rozvojovými zeměmi musí probíhat v souladu s lidskými právy, normami v oblasti práce a životního prostředí a správou v oblasti daní.

20. Sankce v případě vážného porušení sociálních předpisů v silniční dopravě (krátké přednesení)

Předsedající. - Dalším bodem je krátké přednesení zprávy, kterou předkládá Hella Rannerová jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch o sankcích v případě vážného porušení sociálních předpisů v silniční dopravě [2009/2154(INI)] (A7-0130/2010).

Hella Ranner, zpravodajka. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, na úvod bych ráda poděkovala všem členům výboru za jejich konstruktivní spolupráci. Tato zpráva pojednává o velmi závažné

otázce. Dotýká se každého, kdo cestuje po evropských silnicích. Zpráva se týká dodržování doby řízení a doby odpočinku v nákladní dopravě, což je oblast, kterou je třeba podstatně zlepšit.

Při diskusích ve výboru – a v mnoha diskusích s různými partnery ze všech zúčastněných stran a stejně tak v diskusích s představiteli členských států – se ukázalo, že je nezbytně nutné urychleně zlepšit dodržování pravidel pro uplatňování doby řízení a doby odpočinku.

Je také nutné vylepšit pravidla pro tachografy. V květnu 2009 předložila Komise zprávu, ve které analyzovala provádění sociálních předpisů v silniční dopravě v členských státech. Je zapotřebí říci, že výsledky byly smutné. Sankce za stejný přestupek se v různých členských státech liší, od 500 do 5 000 EUR. Proto řidiči v situacích, kdy to je možné – především v příhraničních oblastech – přirozeně utíkají do těch států, kde sankce jsou nižší. Tuto situaci musíme změnit. Velkou nejistotu mezi řidiči a dopravci způsobily i rozdíly v množství silničních kontrol.

Liší se nejen výše pokut, ale v širokém rozmezí se pohybují i druhy postihů a to, jak jsou jednotlivé přestupky kategorizovány. Tuto situaci musíme změnit, neboť cílem těchto pravidel není jen bezpečnost na silnicích a ochrana zaměstnanců, ale také spravedlivá soutěž – a na to by se nemělo zapomínat. V době krize se podnikatelé ocitají pod stále větším tlakem. Existuje tlak na ceny. Zaručit bezpečnost všech těchto účastníků provozu a samozřejmě nejen přímo zúčastněných řidičů je proto naprosto nezbytné.

Všichni si uvědomujeme, že toho lze dosáhnout jen s účinným trestním systémem. Sankce musí být jasné, transparentní a především srovnatelné. Pokud mají být předpisy o době řízení a době odpočinku úspěšné, je také třeba tyto předpisy citlivě provést v členských státech – a to je nejdůležitější poznámkou v této zprávě. V každém případě potřebujeme jak častější a kvalitnější kontroly, tak informovat o pravidlech – nejen řidiče z našich členských států, ale také řidiče ze třetích zemí. Ti pochopitelně vždy nejsou s našimi systémy dobře obeznámeni.

Je tedy nesmírně důležité zavést výměnu informací, a ta by samozřejmě měla vycházet z Komise. Odpovědnost za to by mohla spadat do působnosti agentury, která by převzala všeobecnou pravomoc. Z tohoto hlediska nepokládám za podstatné, který úřad se bude pokoušet svést dohromady opatření v oblasti prohlídek a jejich výsledky. Jedna věc je přesto jasná: takový úřad musí existovat. Čl. 83 odst. 2 Lisabonské smlouvy nám dovoluje zasahovat do pravidel jednotlivých členských států a kontrolovat, zda jsou právní předpisy dostatečně sladěny. Ve výboru neexistovaly pochybnosti ohledně toho, že je v našem celkovém zájmu a v zájmu naší bezpečnosti tuto příležitost využít – to bylo mimo veškerou debatu.

Než skončím, ráda bych zmínila ještě jeden významný aspekt. Pokud po řidičích chceme, aby dodržovali naše přestávky na odpočinek, musíme jim poskytnout nezbytnou infrastrukturu. V mnoha členských státech neexistují dostatečné parkovací plochy. Je na členských státech, aby je vytvořily, protože jediné tak mohou mít pravidla žádoucí efekt.

Velmi doufám, že Komise bude i nadále tomuto problému věnovat velkou pozornost, a jsem přesvědčena, že Parlament se spolu s ní musí k této snaze připojit. Naše práce nesmí touto zprávou skončit. Možná je to pouze začátek. Zlepšení kontrol a harmonizace systému jsou otázkou skutečného spojení sil a očekávám, že Komise předloží v následujícím roce zprávu ohledně možných opatření v oblasti harmonizace, včetně těch opatření, která budou probíhat podle nových pravidel v rámci Lisabonské smlouvy.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pane předsedající, opravdu musím poblahopřát paní zpravodajce k její vynikající zprávě. Je fakt, že sankce, jejich druhy, výše a způsob jejich klasifikace – a právě to bych rád zdůraznil především – se stát od státu velice liší. Právě proto je tato zpráva tak důrazná a zpravodajka na konci své zprávy správně podotýká, že od Komise potřebujeme konkrétní harmonizační opatření.

V Řecku jsou nehody časté a početné, často se porušují předpisy a je jasné, že pokud nezvládneme sladit právní předpisy na evropské úrovni, pokud nedokážeme sjednotit postupy a konečně zajistit, aby byly prohlídky prováděny konkrétnějším a na evropské úrovni koordinovaným způsobem, pak bohužel nedokážeme řešit ani tento rozsáhlý problém.

Zvlášť pro Řecko je tato záležitost velice citlivým tématem a věřím tedy, že se tato zpráva stane dobrou platformou, která povede k dalším krokům.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych na úvod poděkoval – jak osobně, tak jménem mého kolegy pana Kallase, kterého zde zastupuji – paní Rannerové za její zprávu o zvláště významných aspektech sociálních předpisů v silniční dopravě.

Úvodní zpráva Komise zdůraznila značné rozdíly mezi sankcemi, které členské státy uplatňují v případě vážných porušení sociálních předpisů v silniční dopravě. Tyto sankce se liší, pokud jde o jejich druh a kategorii závažnosti a také co se týče výše pokut. Například řidič, který překročí nejvyšší denní dobu řízení, riskuje udělení pokuty, která ve Španělsku může být desetkrát vyšší než v Řecku.

Komise vítá rozhodnutí Parlamentu navázat na návrh zprávy. Parlament zdůrazňuje, že stávající situace, za které mohou řidiči a dopravci dojít k chybnému přesvědčení, že porušení pravidel je v jednom členském státě méně závažné než v druhém, je neuspokojivá. Tento rozpor je samozřejmě zhoubný jak pro bezpečnost na silnicích, tak pro hospodářskou soutěž. Zpráva Parlamentu proto významně podporuje snahy Komise o koordinované a harmonizované provádění platných předpisů.

Zpráva Parlamentu mimo jiné doporučuje ustanovení nejnižší a nejvyšší hranice sankcí za jednotlivá porušení sociálních předpisů a zdůrazňuje, že článek 83 Lisabonské smlouvy dovoluje stanovit minimální pravidla pro vymezení sankcí v dané oblasti, jak zde již řekla paní zpravodajka. Komise v krátké době prověří, do jaké míry a jakým způsobem nová opatření smlouvy můžeme využít k lepšímu provádění sociálních předpisů v silniční dopravě.

Jsem vám vděčný za tuto obzvlášť přínosnou zprávu a ujišťuji vás, že Komise všechny tyto otázky a připomínky vzešlé z Evropského parlamentu prověří.

Předsedající. – Rozprava skončila.

Hlasování se uskuteční zítra, v úterý 18. května 2010.

Písemná prohlášení (článek 149)

Artur Zasada (PPE), písemně. – (PL) Díky dnešní rozpravě jsme si uvědomili značnou rozdílnost sankcí za závažná porušení sociálních pravidel v silniční dopravě tak, jak je ukládají právní předpisy 27 členských států EU. Proto myslím, že myšlenka vytvoření vícejazyčné příručky, která poskytne řidičům a přeprávcům jasné informace o sociálních předpisech v různých členských státech, je mimořádně cenná. Příručka by měla obsahovat i seznam odhadů sankcí, které lze řidiči udělit za porušení toho kterého předpisu. Dalším zajímavým podnětem je informování řidičů o možných pokutách v zemi, v níž se právě nacházejí, pomocí technologie RDS-TMC namísto technologie GPS.

21. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

22. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 21:40)